

kat. komp. kat. ki
95871
III

ZN

Mf. 11686

ALBUM ZASŁUŻONYCH
LEKARZY POLSKICH

Oddz. Inform.
~~R
55~~

WARSZAWA 1925

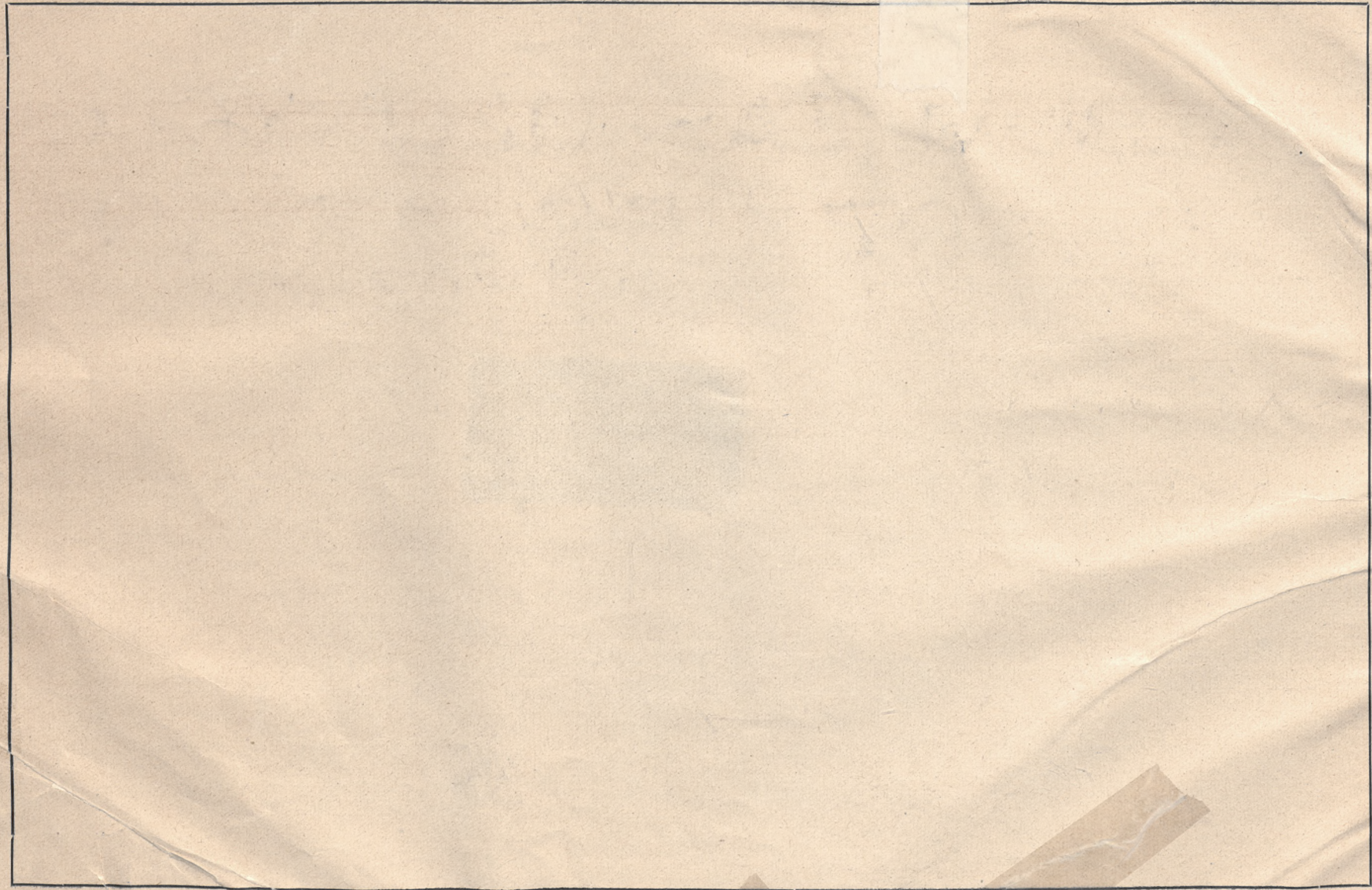

95871

III

138/71/120

ALBUM ZASŁUŻONYCH
LEKARZY POLSKICH

ALBUM ZASŁUŻONYCH LEKARZY POLSKICH

Biblioteka Jagiellońska

1002196326

WARSZAWA — 1925

95871 III

SPÓŁKA AKCYJNA ZAKŁADÓW GRAFICZNYCH
„DRUKARNIA POLSKA”
WARSZAWA, SZPITALNA 12

Mf. 11686

4

SŁOWO WSTĘPNE

Już to samo, że w warunkach tak niezwykłych, w czasie ogólnego zastoju, wielkiego przesilenia ekonomicznego kraju, podjęliśmy wielce kosztowne wydawnictwo „Albumu zasłużonych lekarzy polskich“, niechaj posłuży za dowód, że powodowaliśmy się nie korzyściami materialnymi, jak to niektóre sfery pragnęły a priori w wydawnictwie tem upatrywać, lecz że celem naszym było wyrwać z zapomnienia, utrwalić w pamięci naszej i przyszłych naszych pokoleń tę część inteligencji polskiej, która w ofiarności swej nie zna granic, która w swej pracy społecznej przoduje w wielu kierunkach innym warstwom, nie troszcząc się ani o wdzięczność, ani o uznanie, a którą jednak łatwo puszczaamy w niepamięć.

A zasługi lekarzy w pojęciu naszym są tak wielkie, że podjęte przez nas ku uczczeniu ich wydawnictwo może być zaledwo skromnym objawem wdzięczności i obowiązku wyrównania okazywanej im przez społeczeństwo obojętności, pokrycia tych zobowiązań, jakie ono względem nich zaciągnęło i zaciąga.

Gdy inne państwa europejskie przy lada sposobności czczą ostentacyjnie zasłużonych swych obywateli, my tymczasem zdajemy się zapominać o tych, którym winniśmy zdrowie, którym zawdzięczamy bardzo często życie!

Przystępując do wydawnictwa „Albumu zasłużonych lekarzy polskich“, spotkaliśmy się na samym wstępie z wyraźną niechęcią, gremjalnym, niczem nieusprawiedliwionym, i przez Izbę lekarską Warszawsko-Białostocką inspirowanym, protestem ze strony wszystkich Izb lekarskich Rzeczypospolitej, pragnących w wydawnictwie naszym, ze względu na przewidywane w niem zamieszczenia ogłoszeń treści wyłącznie lekarskiej (zakłady lecznicze, uzdrowiska, gabinety roentgenologiczne i t. p.), upatrywać cele jedynie merkantylne.

Ogłoszenia te, w pojęciu Izb lekarskich, miały, jakoby, szkodzić dobremu imieniu ciała lekarskiego, nielicować z powagą jego, a nawet, jak się wyraziła Krakowska Izba lekarska w okólniku swym (L. dz. 24 25), ośmieszać stan lekarski. A jednak wydawnictwo, jako powstające z inicjatywy prywatnej i kosztowne, musiało szukać jakiegoś pokrycia bez wszelkiej na razie myśli o zyskach.

Wydawnictwo „Album zasłużonych lekarzy polskich“ wzorowaliśmy na takich samych wydawnictwach francuskich i niemieckich, podających wizerunki i życiorysy największych powag profesorskich, w których życiorysy te przeplatane są ogłoszeniami lekarskimi, które jednak ani wstydu, ani hańby ciałom lekarskim francuskim i niemieckim nie zgotowały, stanu ich lekarskiego nie ośmieszyły!

Pierwotną myślą wydawnictwa naszego było utworzenie albumu żyjących „zasłużonych lekarzy polskich”. Na protest jednak ze strony Izby Lekarskiej Warszawsko-Białostockiej, mało nas zresztą obowiązujący, która z góry wyraziła swe votum nieufności do wybranego ad hoc komitetu redakcyjnego, bliżej jej nieznanego, ustąpiliśmy przed tem narzuconem nam przez Izbę żądaniem dla tej prostej przyczyny, że sterroryzowani lekarze powstrzymali się od wydania swoich podobizn i autobiografji. W myśl rzuconej nam wówczas przez tę Izbę propozycji wydania albumu „zmarłych zasłużonych lekarzy polskich”, wyraziliśmy swą zgodę. Atoli i na tę zamianę, dla przyczyn bliżej nam już nieznanych, Izba lekarska Warszawsko-Białostocka, a za nią i inne Izby w Rzeczypospolitej, rzuciły anatemę!

Oczywiście, tej ostatniej groźbie nie poddaliśmy się, przystąpiwszy do urzeczywistnienia wydawnictwa, wartość którego niechaj społeczeństwo samo już oceni.

Przechodząc jednak od wydawnictwa „żywych” zasłużonych lekarzy do „zmarłych”, z góry przewidzieliśmy ogromne trudności natury technicznej, jak wyszukiwanie podobizn, zdobywanie życiorysów *). Mimowoli więc znaleźć się musiały w wydawnictwie naszym pewne braki i niedomówienia, za które czujemy się w obowiązku Sz. Czytelników przeprosić.

Wydawnictwo „Album zasłużonych lekarzy polskich” nie mogło, rzecz naturalna, objąć wszystkich z przed stu i więcej laty zgasłych, a wielce zasłużonych lekarzy. Dla tych, nieuwzględnionych w obecnem wydawnictwie, nosimy się z myślą wydania w najbliższej przyszłości nowego „Albumu”, o ile to znajdzie zasłużone wśród publiczności zainteresowanie.

„Album zasłużonych lekarzy polskich” rozesłane zostanie do wszystkich Towarzystw i zrzeszeń lekarskich całej Europy, będzie więc posiadało również charakter propagandowy, co dla polskiego stanu lekarskiego nie powinno być obojętne.

Oby godziwe intencje nasze nie były źle tłumaczone!

REDAKCJA.

*) Przy układaniu życiorysów korzystaliśmy ze Słownika Lekarzy Polskich St. Kościńskiego.

DR. ALBERT ADAMKIEWICZ

Urodził się w r. 1850 w Żerkowie w W. Ks. Poznańskim. Ukończył nauki gimnazjalne w Bydgoszczy, w r. 1868 wstąpił na wydział lekarski w Królewcu, ale już po półrocznym pobycie przeniósł się do Wrocławia, gdzie przeważnie zajmował się w pracowni fizjologicznej Heidenberga. Wojna prusko-francuska, w której uczestniczył, przerwała mu bieg nauk. Po zawarciu pokoju 1871 r. oddał się naukom lekarskim w Würzburgu. Złożywszy państwowy egzamin w Wrocławiu, objął w r. 1873 asystenturę w instytucie fizjologicznym w Królewcu, pozostającym pod kierunkiem Witticha. W r. 1876 habilitował się jako docent dżagnostyki fizjologicznej. Po rocznem pełnieniu tych obowiązków, przenosi się do Berlina i tu obejmuje miejsce starszego lekarza w klinice chorób nerwowych prof. Westphala, a równocześnie jako docent prywatny wykłada dżagnostykę i neuropatologję. W październiku 1879 r., otrzymawszy zaszczytne wezwanie Uniwersytetu Jagiellońskiego, przybył do Krakowa, gdzie został mianowany profesorem patologji ogólnej i doświadczalnej.

Prace swoje z zakresu z chemji fizjologicznej i fizjologji, pisane w części po niemiecku, w części zaś po polsku, drukował w rozmaitych czasopismach lekarskich. Niektóre z nich tłumaczone były na język angielski.

DR. LUDWIK ANDERS

Dr. Ludwik Anders

Urodził się w r. 1854 w Warszawie, gdzie ukończył kurs nauk gimnazjalnych w r. 1871. Medycynę studjował w Uniwersytecie Warszawskim, a uzyskawszy tu stopień lekarza w r. 1876, objął ordynaturę w klinice terapeutycznej. W czasie wojny rosyjsko-tureckiej był czynnym w szpitalu Brzeskim i Ujazdowskim. Po ukończeniu wojny objął kierownictwo zakładu wychowawczego dla dzieci, na którym pozostawał aż do śmierci, t. j. do r. 1923.

Pracami swemi zasilal „Gazetę Lekarską”.

ZAKŁAD ZDROJOWO-KĄPIELOWY — IWONICZ

1) Iwonicz, wieś rozległa i schludnie zabudowana, położona jest w malowniczej okolicy, w powiecie krośnieńskim w Małopolsce (Województwo Lwowskie), na północnym stoku Karpat, zniżającym się łagodnym spadem w dolinę Wisłoka.

Na tej uroczej dolinie, przeciętej na dwie połowy górkim potokiem, u stóp góry „Przedziwnej”, tryskają słynne od wieków źródła, a około nich ugrupował się Zakład zdrojowo-kąpielowy, otoczony ścianami gór lesistych, które chronią go od wichrów, a nie zastaniają słońca.

Klimat Iwonicza posiada cechy klimatu podgórskiego, powietrze czyste, bogate w ozon. Ilość ozonu, mierzona w czasie miesięcy letnich, wynosi między 9,3—9,7 proc. Wahania w różnicy temperatury są nieznaczne, kierunek wiatrów przeważnie południowy.

Sezon od 15 maja do 30 września.

2) Stacja kolejowa Iwonicz leży między stacjami większemi Sannokiem a Jastem i jest oddalona 12 km. od Zakładu zdrojowo-kąpielowego Iwonicz. Na stacji w czasie sezonu przy każdym pociągu są powozy i wózki pod rzeczy.

Od strony Lwowa prowadzą 4 linje kolejowe: 1) przez Sambor — Sanok bez przesiadania; 2) przez Przemyśl-Chyrów-Zagórz; 3) przez Rzeszów i Jasło; 4) najdłuższa przez Stryj.

Od strony Warszawy, Krakowa: przez Tarnów-Stróże-Jasło bez przesiadania. 2. Tarnów-Rzeszów-Jasło.

Poczta, telegraf i telefon umieszczone są w centrum Zakładu.

3) Do leczenia w Iwoniczu nadają się z wynikiem pomyślnym następujące choroby:

Złoty (scrophulosis); choroby gruczołów limfatycznych (obrzemienia, ropienie); choroby kości (pruchnienie, zapalenie stawów); choroby jamy

nosowej i przewodu słuchowego (nieżyte, przewlekłe ropienia); choroby skóry; krzywica albo choroba angielska (Rachitis); gościec i dna czyli skaza moczanna (reumatismus et arthritis urica); kiła (syphilis) wczesna,

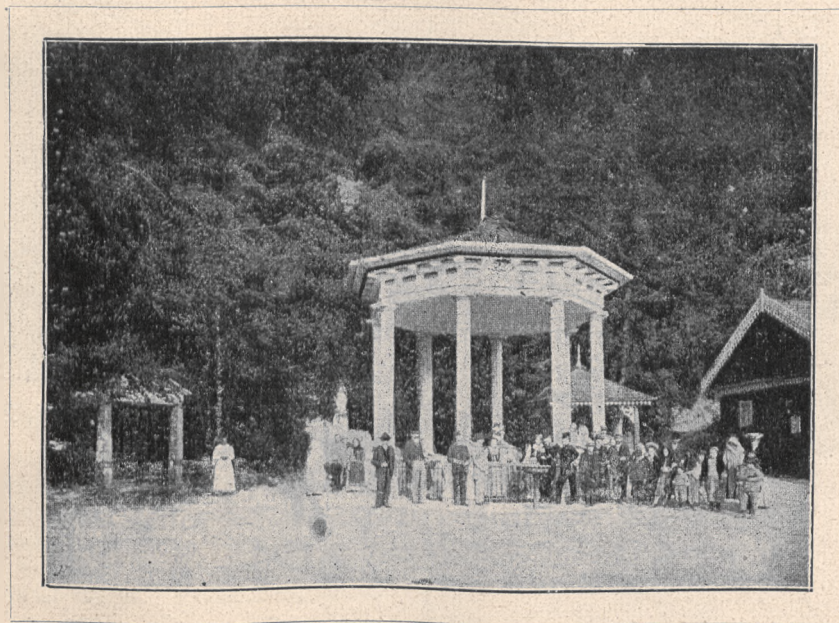
późna i dziedziczna, szczególnie po leczeniu rąciowem; choroby serca i naczyń krwionośnych (arteriosclerosis); choroby układu nerwowego (uwład rdzenia, porażenia, nerwobóle i t. d.; choroby kobiece (zapalenie przewłoczne macicy mięaszowej; wysięki pozapalne okołomaciczne, zapalenia przewłoczne śródmaciczne, zapalenia przewłoczne jajników, włókniaki i t. d.; choroby cierpienia żołądka i kiszek, nieżyty i cierpienia nerwowe, niedowładny kiszek (atonia); cierpienia wątroby i dróg żółciowych, obrzęki śledziony, a nawet nieżyty pęcherza.

4) Najważniejsze miejsce w wykazie środków leczniczych należy się źródłom szczawy słono-jodobromowej, której dostarczają trzy źródła: Karola, Amelji i Emmy. Są one dumą i ozdobą Iwonicza. Głównym składnikiem tychże wód są: chlorek sodowy, dwuwęglan sodowy, jodek, bromek sodowy, dwuwęglan litowy, boran sodowy. Zawierają one znaczne ilości wolnego istotnie bezwodnika węglowego, co podnosi ich wartość, czyniąc je strawniejszymi i w picciu przyjemniejszymi, a szczerne dokładne

pokrycie źródeł chroni je od utraty wolnego bezwodnika węglowego, gdyż woda na całej drodze aż do przelania do szklanki nie styka się z powietrzem, to też woda ze źródeł iwoniczkich jest zupełnie przezroczysta, bezbarwna, silnie perełkująca, a w smaku miła i orzeźwiająca.

Oprócz tych trzech głównych źródeł posiada jeszcze Iwonicz zdroje „Heleny” i „Józefa” (żelazisty), „Adolfa” (obojętny).

Poza źródłami mineralnemi do picia i kąpeli znajduje się w Iwon-

Źródło Karola w Iwoniczu.

Dalszy ciąg na str. 10.

DR. ADRJAN BARANIECKI

Urodził się w r. 1828 w Jarmolińcach; nauk lekarskich słuchał w Kijowie, stopień doktora medycyny uzyskał w Moskwie. Odbyszy podróż naukową zagranicę, osiadł w Jarmolińcach, gdzie wkrótce dał się poznać, jako zdolny lekarz i gorliwy orędownik oświaty ludowej. Opusciwszy Podole, przebywał lat kilka na zachodzie Europy. Od r. 1868 zamieszkał w Krakowie, gdzie z zaparciem się pracował około dalszego rozwoju Muzeum Techniczno-Przemysłowego, które własnem staraniem i kosztem założył i miastu ofiarował. Baraniecki należał do pierwszych założycieli Stow. Lekarzy Polskich w Paryżu (1858 r.) i Stowarzyszenia Lekarzy Podolskich (1859 r.) i był pierwszym inicjatorem zwoływania zjazdów lekarskich.

Prace swe zamieszczał w „Tyg. Lek.,” oraz we francuskich czasopismach lekarskich.

PROF. DR. IGNACY BARANOWSKI

Prof. dr. Ignacy Baranowski

Urodził się w Lublinie w r. 1833, nauki lekarskie ukończył w Dorpacie w r. 1858 i tegoż roku został ordynatorem szpitala Ś-go Ducha w Warszawie. W r. 1862 obejmuje obowiązki lekarza szpitala Dz. Jezusa i tegoż roku zostaje adjunktem przy klinice terapeutycznej Szkoły Głównej. Z otwarciem Uniwersytetu Warszawskiego zostaje docentem terapii ogólnej i dajagnostyki lekarskiej, a od r. 1871 też przedmioty wykłada już jako prof. nadzwyczajny. — Na stanowisku tem pozostaje aż do roku 1886, w którym opuszcza katedrę, przechodząc w stan spoczynku.

Jako świetny dajagnosta i dobry terapeuta cieszy się wielkiem uznaniem ludności i lekarzy, którym zawsze służy radą.

Prace swoje drukował w „Tygodniku Lekarskim”, „Pamiętniku” i „Gazecie Lekarskiej”.

czu również borowina. Obok gmachów, przeznaczonych dla kąpeli słonobromo-jodowych klasy I, II i III, są łaźienki dla kąpeli borowinowych i łaźienki dla zabiegów wodoleczniczych.

W sezonie od 15 maja do końca września jest czynna w Iwonicy Filja lecznicy Ortopedycznej Dr. Józefa Aleksiewicza ze Lwowa. W lecznicy Ortopedycznej znajdują się: cztery aparaty do kąpeli elektrycznych, świetlnych, częściovych i ogólnych; urządzenie do galwano — i faradyzacji. Elektryzacja za pomocą kąpeli czterokomorowej; aparat do D. Arzonwalizacji, aparat Roentgena do naświetlań spraw gruźliczych, kostnych, gruczołowych i do djaгностиyki; dwie lampy kwarcowe, aparat Finzena, lampa Kromayera.

W lecznicy Ortopedycznej prowadzi gimnastykę leczniczą szwedzką siła fachowa. Gimnastyka ta odbywa się na wolnym powietrzu, w razie niepoгоды w sali Zakładowej. Prócz tego, lecznica posiada oryginalne aparaty systemu D-ra Zandera tak do ruchów biernych jako też i czynnych. Masaż ręczny, wibracyjny i elektryczny.

Apteka, jako sezonowa filja apteki z Krosna, znakomicie zaopatrzona w najnowsze środki lekarskie i wody mineralne naturalne i sztuczne.

Wynajmujący mieszkania w willach, należących do Zakładu zdrowego, mogą albo prowadzić własne gospodarstwo domowe, gdyż prawie każda willa posiada kuchnię wspólną, a niektóre mieszkania mają kuchnię wyłączną, albo korzystać z wikt restauracyjnego lub pensjonatu.

Można też wynająć mieszkanie na wsi, przylączonej do rejonu Zakładowego, blisko 200 pokoi z kuchniami.

W Zakładzie znajduje się jeden hotel o 14 pokojach umeblowanych z pościelą; 3 pensjonaty: „Zofjówka”, „Ustronie” i „Dom Biały” (izraelski). Restauracji posiada Zakład 3: jedna w Hotelu głównym, druga pod „Skalą” i restauracja izraelska (koszerna). Wszystkie dostarczają po cenach przystępnych zdrowego i dobrego pożywienia. Mięsa wszelkiego rodzaju dostarcza rzeźnia Zakładowa, dozorowana przez lekarza zakładowego.

Służba Zakładowa, złożona z ludności tutejszej, obznajmiona ze swymi obowiązkami, pilna i uczciwa.

Zakład ma oświetlenie elektryczne. Wielkie lampy łukowe oświetlają piece, ulice, mieszkania prywatne, restauracje, sklepy, zaopatrzone w jasne żarówki.

Wodociągi, zaprowadzone wielkim kosztem, doprowadzają z gór zdrową źródlaną wodę do picia. Na placu Dietla, urządzony wodotrysk, między willami liczne studnie wodociągowe i hydranty do polewania ulic, kłombów i na wypadek pożaru.

System wychodków — szufladkowy; usuwanie odchodów odbywa się wozem Tallarda do szczelin zamkniętych zbiorników.

6) Dla uprzyjemnienia pobytu kuracjom doskonała orkiestra woj-

skowa 2-go pułku Strzelców Podhalańskich z Sanoka grywa codziennie dwa razy podczas picia wód, od 7 — 9 rano i od 5 — 7 wieczorem.

W hotelu głównym znajduje się ozdobna, obszerna sala balowa, w której odbywają się niemal co niedzielę reuniony, a w czwartek zabawy dziecięce; koncerty, nieraz bardzo wybitnych sił artystycznych; w pierwszych dniach sierpnia odbywa się bal doroczny, poprzedzony loterią fantową na dochód miejscowych ubogich kuracjuszków, gromadzący kuracjuszków i liczną publiczność z bliskiej i dalszej okolicy.

W sali konwersacyjnej, w łaźienkach I kl. jest do użytku gości czytelnia, zaopatrzona w kilkadziesiąt dzienników i pism ilustrowanych, a w sali balowej fortepian do ćwiczeń.

Do zabaw na świeżym powietrzu służy plac krokietowy i tenisowy.

W kaplicy, zbudowanej pod lasem, tuż przy Zakładzie, odprawia Kapelan Zakładowy codziennie mszę św.

W osobnym budynku przy głównym placu mieści się dobry Zakład Fotograficzny.

Iwonicz obfituje w rozległe i prześliczne miejscowości, nadające się na bliższe i dalsze przechadzki, czy wycieczki.

Już sam blisko 600-morgowy las, otaczający amfiteatralnie cały Zakład poprzecinany dogodnymi drogami, dostarcza aż do zbytku wspaniałego terenu do przechadzek. Z bliższych przechadzek, na Głorjetę, skąd cudowny widok na okolicę, do stawu, do prastarej „Belkotki”, dla podziwiania zjawiska przyrody, t. j. palącego się gazu nad powierzchnią wody, na Poloniny. Dalsze nieco prowadzi na górę Winiarską (587 m. n. p. m.), skąd prześliczny widok na całą okolicę krośnieńską, na Przymiarki (640 m.), ze wspaniałym widokiem na całą okolicę, ponad lesiste szczyty, do okolicznych wsi, jak: Klinkówki, Lubatówki, Lubatowej i Wólki.

Dalsze wycieczki odbywa się najczęściej powozami do Krosna, do ruin zamku Odrzykońskiego pełnych uroku, do Dukli, do Pustelni św. Jana z Dukli, do Rymanowa na górę Corgową (740 metr.) i do kopalni nafty

7) Ceny I-go sezonu od 15 maja do 20 czerwca są następujące: taksa zdrowa z dodatkiem na muzykę od jednej osoby w rodzinie 12 zł., od następnej osoby w rodzinie 8 zł. Od opłaty taksy wolni są: lekarze i ich rodziny i dzieci; dzieci niżej lat 10 (wszyscy wojskowi w czynnej służbie pozostający aż do stopnia kapitana włącznie; ubodzy, którzy się wykażą prawnym świadectwem; służba obojej płci. — Kąpiele mineralne od 1.50 do 3.90 zł.; za jeden pokój o dwóch łóżkach, stosownie do wielkości i urządzenia, z obsługą i oświetleniem elektrycznym od zł. 1.50 do 5.00 zł.

Wykaz lekarzy, wykonujących praktykę zdrową.

8) Dr. Józef Aleksiewicz ze Lwowa i Dr. J. Turzański z Jarosławia, jako lekarze zakładowi, nadto Dr. Antoni Brajczewski z Lublina, Dr. Antoni Dorosz z Sanoka, Dr. Zygmunt Wallach od lat przeszło 20-tu stale ordynujący w Iwonicy, Dr. Salomon Lanes z Jasła ordynuje od lat 25 w Iwonicy, Dr. Schorr z Jasła.

DR. KAROL BENNI

Dr. Karol Benni

Ukończył nauki lekarskie w Paryżu w roku 1867, poczem wrócił do Warszawy i tu początkowo objął asystenturę w klinice chirurgicznej prof. Korzeniowskiego, później został ordynatorem oddziału chirurgicznego w szpitalu Dz. Jezus do r. 1880.

Poświęcił się specjalnie otjatrji i jako taki zdobył sobie wielkie uznanie u ludności.

Prace swe z dziedziny chirurgji i otjatrji ogłaszał po francusku i po polsku w „Klinice” i „Medycynie”.

Poza medycyną oddawał się ś. p. dr. Benni z zamiłowaniem sztukom pięknym i był jednym z założycieli gmachu Sztuk Pięknych. — „Pro Artibus”.

DR. ALFRED BIESIADECKI

Urodzony w Dukli w roku 1839. Ukończywszy gimnazjum lwowskie, wstąpił na wydział lekarski w Wiedniu i tam w r. 1862 osiągnął stopień doktora medycyny. Tam też został sekundarjuszem w głównym szpitalu wiedeńskim. W r. 1865 mianowany został asystentem przy katedrze anatomji patologicznej prof. Rokitański'ego. W r. 1868 obejmuje katedrę tegoż przedmiotu we Wszechnicy Jagiellońskiej. W r. 1876 opuszcza obowiązki profesorskie powołany na godność protomeyka Galicji, którą piastował z najwyższym uznaniem zarówno władzy, jak i opinji publicznej. W r. 1879 uczestniczył w komisji zagranicznej, wyprawionej do Rosji w celu zbadania natury wybuchłej tam dżumy.

Bardzo liczne swe prace ogłaszał w języku niemieckim i polskim, zasilając „Przegląd Lekarski”, „Pamiętnik Akademji Umiejętności” i in.

WARSZAWSKI ZAKŁAD GINEKOLOGICZNY

WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA Nr. 45.

Telefon 31-14. Telefon Zarządu 31-07.

WSPÓŁWŁAŚCICIELE I ORDY-

Dr. med. Ludwik Bryndza Nacki
Dr. med. Józef Burzyński
Dr. med. Zygmunt Endelman
Dr. med. Jan Gromadzki
Dr. med. Henryk Gromadzki
Dr. med. Ignacy Gutkowski
Dr. med. Kazimierz Jasielewicz

NATORZY ZAKŁADU:

Dr. med. Antoni Natanson
Dr. med. Tomasz Reutt
Dr. med. Marjan Ryłko
Dr. med. Władysław Staniszewski
Dr. med. Władysław Tyrchowski
Dr. med. Roman Wasilewski
Dr. med. Adolf Winawer

Pokoje oddzielne i wspólne komfortowo urządzone.

Sale operacyjne i porodowe.

Do Zakładu przyjmowane są chore z wszelkimi cierpieniami kobiecymi oraz rodzące.

Elektroterapia, Termoterapia.

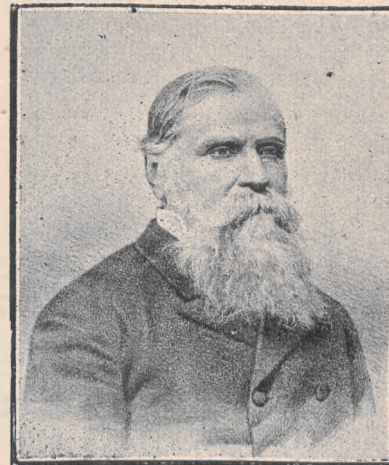
KUCHNIA WYTWORNA ————— CENY PRZYSTĘPNE.
POŁĄCZENIE TELEFONICZNE MIĘDZYMIASTOWE.

PROF. DR. LEON BLUMENSTOK

Urodzony w Krakowie w r. 1838, nauki gimnazjalne i lekarskie pobierał w rodzinnym mieście. Uzyskawszy w r. 1862 stopień doktora medycyny, objął obowiązki asystenta przy klinice chorób ocznych, które sprawował przez lat cztery. W r. 1869 habilitował się jako docent prywatnej medycyny sądowej na wydziale prawniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W r. 1871 został mianowany na tymże wydziale profesorem nadzwyczajnym, a w r. 1881 uzyskał katedrę medycyny sądowej, jako profesor zwyczajny. Nadto od r. 1877 kieruje jako główny redaktor „Przeglądem Lekarskim”, a swą niezmożoną pracą i zabiegliwością podniósł wartość tego czasopisma, które bezspornie może być postawione w rzędzie najlepszych pism lekarskich.

Niezliczoną ilość prac tego wybitnego lekarza drukowały pisma lekarskie niemieckie, „Przegląd Lekarski”, „Medycyna”, „Czasopismo służby zdrowia” i in.

PROF. DR. WŁODZIMIERZ BRODOWSKI

Prof. dr. Włodzimierz Brodowski

Urodzony w gub. Mińskiej w roku 1825, nauki lekarskie ukończył w Moskwie w r. 1848, promowany tamże w r. 1859 na stopień doktora medycyny. W roku 1861 zostaje ordynatorem w szpitalu Ujazdowskim w Warszawie. W r. 1862 zaczyna wykłady anatomji patologicznej w warszawskiej Szkole Głównej z początku jako adjunkt, od r. 1864, jako profesor nadzwyczajny na tejże katedrze. Wielokrotnie był obierany dziekanem wydziału lekarskiego i prezesem Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Cały szereg prac swoich z dziedziny anatomji patologicznej drukował w Pamiętniku Warsz. Tow. Lekarskiego, „Gazecie Lekarskiej”, w „Archiwum Krakowa”, w „Wien. Med. Presse” i in.

Polecamy do mycia głowy doskonałe
mydło „SAPOPIX”

TOW. AKC.
„Fr. Karbiński”
w WARSZAWIE.

REKTOR DR. JÓZEF BRUDZIŃSKI

Urodzony w r. 1874 w Bołonie, w Płockiem. Gimnazjum ukończył w Warszawie, poczem studiował medycynę w Dorpacie i Moskwie, gdzie uzyskał stopień lekarza w r. 1897. — W r. 1909 Uniwersytet Jagielloński przyznał mu stopień doktora medycyny. Po ukończeniu studiów lekarskich wyjechał zagranicę, gdzie specjalizował się w licznych laboratorjach i klinikach w Gracu i Paryżu, poczem osiadł na stałe w Warszawie. Przez szereg lat, jako pedjatra, rozwijał w kraju bardzo owocną działalność praktyczną i teoretyczną. Stał na czele szpitala Anny Marji w Łodzi, potem na czele szpitala Karola i Marji Szlenkierów w Warszawie.

Wydał szereg prac naukowych, w których poruszył wiele zagadnień pierwszorzędnych z zakresu chorób dziecięcych, opartych na poszukiwaniach histologicznych i bakterjologicznych.

Niektóre prace zyskały mu uznanie na zachodzie i pierwszy międzynarodowy Zjazd pedjatrów w Paryżu wybrał go na głównego referenta w sprawie zapobiegania chorobom zakaźnym w związku z budową szpitali. Był też inicjatorem i współredaktorem „Przeglądu Pedjatrycznego”.

Brudziński stanął na czele wskrzeszonego za czasów okupacji niemieckiej Uniwersytetu, Warszawskie polskie koła naukowe żywiły wielkie a zasłużone dla niego uznanie. Warsz. Tow. Naukowe wybrało go w poczet członków zarządu. Kasa im. Mianowskiego powołała go do Komitetu zarządzającego.

Rektor dr. Józef Brudziński

Po przejściu szkolnictwa, po ustąpieniu Niemców, przez władze polskie, gremjum profesorów wybrało go ponownie na rektora. Przyjęcie tego zaszczytu zmuszony był jednak odmówić z powodu trapiącej organizm choroby nerek.

Brudziński był również pierwszym prezesem Warsz. Rady Miejskiej.

DR. JAN BĄCEWICZ

Urodził się w r. 1799 w gub. Kowieńskiej. Początkowo nauki pobierał w szkołach ks. Dominikanów w Kalwarji. W r. 1817 udaje się do Wilna, gdzie, uzyskawszy stopień kandydata filozofji, poświęca się dalej naukom lekarskim. W r. 1823 otrzymał stopień doktora medycyny, przybył do Warszawy i objął miejsce ordynatora w szpitalu Ujazdowskim. Obowiązki te lekarza wojskowego pełnił do r. 1833. W r. 1825 został członkiem czynnym Warsz. Tow. Lekarskiego, w r. 1834 — członkiem Wileńskiego Tow. Lek., w r. 1833 — członkiem Rady Lekarskiej i egzaminatorem z terapii i patologii dla osób, starających się o pozwolenie wolnej praktyki lekarskiej w Król. Polskiem, lub o wyższe stopnie naukowe. W r. 1841 zostaje członkiem rady szczegółowej Instytutu Głuchoniemych w Warszawie, w 1855 r. członkiem Głównej Rady Opiekuńczej zakładów dobroczynnych w Królestwie. Zmarł w r. 1864, poczyniwszy liczne zapisy na cele dobroczynne, między innymi dla Kasy wsparcia wdów i sierot po lekarzach. Jego hojności zawdzięcza też Warsz. Tow. Lek. dom, jaki obecnie posiada.

Prace swe drukował w „Pamiętniku Lek. Warsz.” i w „Tygodniku Lekarskim”.

OPTYCZNO-NAUKOWY SKLEP JAN BERENT

były współwłaściciel firmy „BERENT PLEWIŃSKI i S-ka”

Warszawa, Marszałkowska 87 (dawn. 90). I piętro front. Tel. 30-15.

Jedyna pod powyższem nazwiskiem firma optyczna.

Rola optyka w trosce o dobro oka jaknajmniej wkraczać powinna w dziedzinę porady okulisty.

Lekarz okulista ma pierwszy i decydujący głos:
1) gdy się nigdy szkieł nie nosiło,

2) gdy odczuwamy bodaj najmniejszą różnicę w widzeniu między prawem, a lewym okiem,

3) do lat 16 — 18 życia wogóle powinien mieć głos wyłącznie lekarz okulista.

Jeżeli ze szkieł przepisanych przez lekarza okulistę — nie jesteśmy zadowoleni, udajmy się jeszcze raz do tegoż.

Do każdego szkieł trzeba się parę dni przyzwyczajać. **Najlepszy optyk — bowiem, jest jeszcze gorszy od najgorszego okulisty — bo wie od niego mniej.**

Wzrok dzieci dobry — to zdrowie dziecka i postęp w rozwoju i w nauce.

Zwalczajmy dotychczas jeszcze dające się słyszeć zdanie wśród rodziców — „że szkła oczy psują” — i „lepiej się do nich nie przyzwyczajać”.

Nie wolno kupować okularów (u dziecka zwłaszcza) zaocznie. Najlepsze szkła w złe łączącej oprawie — zaszkodzą — nie pomogą.

JAN BERENT.

Jeżeli jesteś zadowolony z firmy — głos to wśród bliskich, jeżeli zaś nie — to głos o tem wszystkim.

SANATORJUM I ZAKŁAD WODOLECZNICZY

D^{ra} L. Dydyńskiego

WARSZAWA, UL. NOWOWIEJSKA N-R 34

SPECJALNIE ZBUDOWANY I URZĄDZONY
CZTEROPIĘTROWY GMACH

SALA DO ZABIEGÓW WODO I CIEPŁOLECZNICZYCH
PRZYRZĄDY DO LECZENIA ELEKTRYCZNOŚCIĄ
I ŚWIATŁEM

KUCHNIA DJETETYCZNA

ZAKŁAD PRZYJMUJE NA LECZENIE
CHORYCH WEWNĘTRZNYCH I NERWOWYCH

WYŁĄCZENI SA:

CHORZY ZAKAŹNI, DOTKNIĘCI GRUŹLICĄ
I UMYSŁOWO-CHORZY

DR. MIKOŁAJ LUDWIK BRUNNER

Urodzony w r. 1840, ukończywszy gimnazjum realne w r. 1857, wstąpił do nowo utworzonej w Warszawie akademii medyko-chirurgicznej. Po 2 latach przeniósł się na dalsze studia do Berlina. Po rocznym tam pobycie wrócił do Warszawy i tu

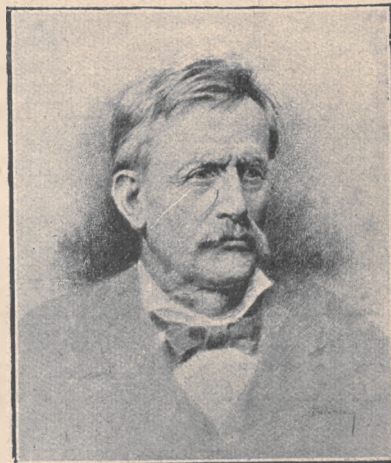

Dr. Mikołaj Ludwik Brunner

w r. 1862 osiągnął stopień naukowy. Następne lata poświęcił studjom nad chemią pod kierunkiem prof. Jakóba Natansona, doskonaląc się w neuropatologii i elektroterapii. W r. 1866 otworzył pierwszy w kraju instytut leczniczy chorób nerwowych. W r. 1874 otrzymał stopień doktora medycyny Uniwersytetu Warszawskiego. Na powszechnej wystawie w Wiedniu w 1873 r. przyznano mu dyplom uznania za przedstawiony swego pomysłu aparat elektroterapeutyczny. Od r. 1864 jest członkiem Warszawskiego Tow. Lekarskiego, członkiem Tow. Lekarzy Petersburskich i Tow. Lek. Wiedeńskiego.

PROF. DR. TYTUS CHAŁUBIŃSKI

Znakomity lekarz-praktyk warszawski, urodzony w r. 1820 w Radomskiem. Ukończywszy gimnazjum w Radomiu, w r. 1838 zapisał się do grona słuchaczy akademii medyko-chirurgicznej w Wilnie. Po zwinięciu

Prof. Dr. Tytus Chałubiński

tej instytucji naukowej przeniósł się do Dorpatu, gdzie narazie oddawał się naukom przyrodniczym, a w r. 1843 powrócił do studiów lekarskich. Stopień doktora medycyny uzyskał w roku 1844 w Würzburgu. Osiadłszy w Warszawie, nader szybko wyrobił sobie wpływowe stanowisko, jako lekarz i obywatel. Od roku 1847 do 1857 był lekarzem naczelnym Szpitala Ewangelickiego, następnie lekarzem w szpitalu Dz. Jezus. W r. 1859 objął katedrę patologii i terapii, a zarazem kliniki chorób wewnętrznych w warszawskiej akademii medyko-chirurgicznej i na tym stanowisku pozostawał i w Szkole Głównej aż do r. 1871, t. j. do

czasu ostatecznego wprowadzenia języka rosyjskiego do wykładów uniwersyteckich. Jako znakomity klinicysta, położył niespożyte zasługi, przysposobiwszy do samodzielnej pracy liczne grono lekarzy polskich.

Prace swe drukował w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, w „Gazecie Lekarskiej” i in.

PRZYCHODNIA ZWIĄZKOWA

LEKARZY SPECJALISTÓW

Dla przychodzących chorych

PORADY ZE WSZYSTKICH SPECJALNOŚCI

od 9-ej rano do 8-ej wieczorem

PRZY LECZNICY ZAKŁAD TERAPII FIZYKALNEJ. GABINET
RENTGENOLOGICZNY, LECZENIE RADEM, ANALIZY LEKARSKIE

WARSZAWA. MARSZAŁKOWSKA N-r 28

róg Al. Jerozolimskich N-r 33

Telefon N-r 76-64

ZAKŁAD GIMNASTYKI

LECZNICZEJ I ZDROWOTNEJ

WANDY NOWACKIEJ

WARSZAWA.

SIENNA N-r 16.

TEL. 159-82

GIMNASTYKA LECZNICZA PRZY SKRZY-
WIENIACH KRĘGOSŁUPA, ŻŁE
ROZWIĘTEJ KLATKI
PIERSIOWEJ
I T. P.

GIMNASTYKA ZDROWOTNA
W KOMPLETACH
DLA DZIECI I DOROSŁYCH

GABINET ŚWIATŁOLECZNICZY

D-RA MED. LEONA WERNICA

Ordynator Szpitala Św. Łazarza

CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE

ALEJE JEROZOLIMSKIE Nr. 16. Tel. Nr. 265-46

**Naświetlanie Roentgenem,
radjum, lampą Kwarcową, solluxem,
leczenie prądem d'Arsonvall'a,
elektrycznością
3-4 pp.**

Przyjęcia: od 9 rano, 2 - 3 i 5 - 7 pp.

DR. KAZIMIERZ CHEŁCHOWSKI

Urodzony w r. 1858 we wsi Chojnowie, w powiecie przasnyskim, gub. Płockiej; do gimnazjum uczęszczał w Warszawie; nauk lekarskich słuchał w Uniwersytecie Warszawskim od r. 1875 do 1880.

Jako praktyk, ordynator szpitala Dz. Jezus na oddziale chorób wewnętrznych, cieszył się niepospolitą wziętością i uznaniem. Całe jego życie nacechowane było niezwykłą pracowitością. Wiele pracy i trudu poświęcał działalności społecznej, związanej z zawodem lekarskim. Był jednym z założycieli Warsz. Tow. Hygienicznego i wiele przyczynił się do wzniesienia własnego gmachu przy ul. Karowej. Był prezesem sekcji ludowej Warsz. Tow. Hygienicznego. Piastował też mandat radnego miejskiego, powierzony mu przez lekarzy.

Prace swe naukowe zamieszczał przeważnie w „Gazecie Lekarskiej” i „Zdrowiu”.

DR. ADAM CHEŁMOŃSKI

Dr. Adam Chełmoński

Urodzony w r. 1861 w Teresinie ziemi Sochaczewskiej, do gimnazjum uczęszczał w Warszawie. W r. 1880 studjował przyrodę, następnie zapisał się na wydział lekarski Uniwersytetu Warszawskiego, który ukończył w r. 1885. Następnie poświęcił się badaniom nad hydroterapią w Fürstenhofie. Od r. 1891 objął stanowisko ordynatora szpitala Dz. Jezus, na którym pozostawał do końca życia.

Chełmoński brał udział w pracach organizacyjnych sanatorjów gruźliczych, od r. 1894 był lekarzem Warsz. Tow. Dobr., gdzie pracował przez lat 7 honorowo. W r. 1896 został współ. „Gaz. Lek.,” pracując w niej do ostatka. W r. 1904 Kom. Kasy im. Mianowskiego powołał go na członka.

Był jednym z wybitnych lekarzy, otoczony chwałą i największym uznaniem ludności i kolegów.

Prace swe b. liczne ogłaszał w „Gaz. Lek.” i „Pam. Tow. Lek.”.

KLINIKA POŁOŻNICZO-CHIRURGICZNA

TELEF. 13-57

ŁÓDŹ, UL. OGRODOWA N-r 10

TELEF. 13-57

ODDZIAŁ POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY

D-r Med. SZARŁOTA EIGEROWA

Dr. REITLER-KURJAŃSKA

Dr. Med. JULJUSZ BAUM

ODDZIAŁ CHIRURGICZNY

Dr. Med. MICHAŁ KANTOR

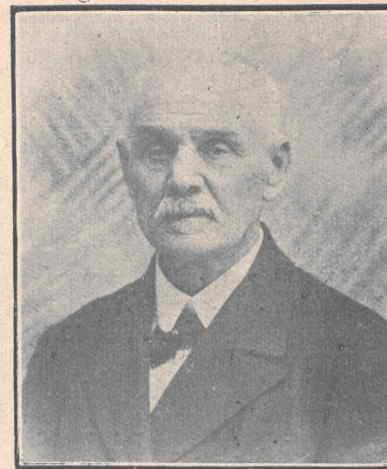
PRZY KLINICE AMBULATORJUM

DR. STANISŁAW CHOMĘTOWSKI

Urodzony w r. 1838, ukończył gimnazjum realne w Warszawie w roku 1856, zapisał się do grona słuchaczy nowo-otworzonej akademii medyko-chirurgicznej. W r. 1863 bawi zagranicą, przeważnie w Wiedniu, doskonaląc się w obranej specjalności — chorobach nerwowych i umysłowych. Po powrocie z Wiednia pracuje jako asystent prywatny przy D-rach Krysińskim i Płaskowskim w szpitalu Ś-go Jana Bożego. W r. 1865 zostaje ordynatorem tegoż szpitala i na tem stanowisku pozostaje aż do zgonu. Pozatem Dr. Chomętowski prowadził w Warszawie pierwszy prywatny zakład dla chorób umysłowych i nerwowych.

Bardzo liczne prace ogłaszał w „Pamiętniku Tow. Lek. Warsz.”, w „Gazecie Lekarskiej”, w „Przeglądzie Psychiatrycznym” i w „Klinice”.

DR. BRONISŁAW CHROSTOWSKI

Dr. Bronisław Chrostowski

Urodzony w r. 1852 we wsi Suchodoły, gub. Siedleckiej, do gimnazjum uczęszczał w Suwałkach, studja lekarskie odbywał w Warszawie, uzyskawszy stopień lekarski w r. 1874, stopień zaś doktora medycyny w r. 1880. Od r. 1875 zajmował stanowisko asystenta kliniki dajagnostycznej przy prof. Baranowskim. W r. 1879 objął stanowisko miejscowego lekarza przy szpitalu Dz. Jezus. Od r. 1880 pełni obowiązki ordynatora w szpitalu Św. Rocha, poczem przechodzi do szpitala Św. Ducha już w charakterze lekarza naczelnego i na tem stanowisku pozostaje aż do śmierci.

Człowiek dużej wiedzy, rozległej praktyki, mający wielkie uznanie ludności, chwile wolne od zajęć poświęca literaturze lekarskiej, pisząc dużo w zakresie swej specjalności: chorób płucnych i serca i zamieszczając prace swe w „Pamiętniku Tow. Lek. Warsz.” i „Gazecie Lek”.

DORAŻNA POMOC

LEKARZY SPECJALISTÓW

„AUXILIUM”

TELEFON 68-68 i 403-50

WARSZAWA, ŻÓRAWIA Nr. 33

Wizytują pp. lekarze w ciągu całej doby

APTEKA

BRACI SICIŃSKICH

Warszawa, Mazowiecka 10. Telefon 21-12

STALE POSIADA NA SKŁADZIE:

Termometry sprawdzone (Uube'go), wszelkie środki patentowane, krajowe i zagraniczne oraz preparaty SOC, CHIMIQUE DES USINES DU PHÔNE, a mianowicie: URAZYNE, RHODARIL, RHODARSAN I INNE.

BAD KISSINGEN, RAKOCZY

Uznane w całym świecie w chorobach żołądkowych, kiszek, wątroby i hemoroidach; w połączeniu z solankami skutecznie działającymi, w chorobach serca, naczyń krwionośnych, w chorobach nerwowych, przemiany materji, oraz kąpielami błotnymi, znakomicie działającymi w chorobach organów płciowych, stanem zapalnym miedniczek, oraz wszystkich innych chorobach kobiecych, podagrze i cierpień z niej wynikających.

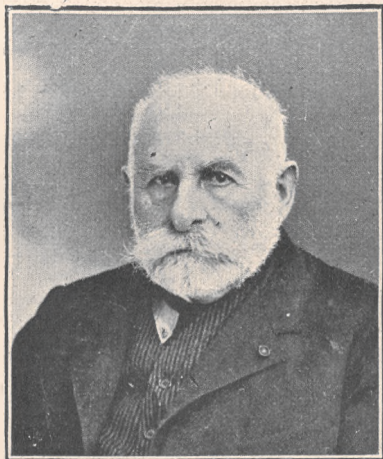
LUITPOLDSRUDEL: Przy wyczerpaniu ogólnem, anemji, złym trawieniu, chorobach kobiecych i krzywicy. MAXBRUNEN: Woda stołowa o własnościach leczniczych w katarze bronchów, nerkowych, pęcherza, kamieniach żółciowych i podagrze. BOCKLETER STAHLBRUNNEN: Przy anemji i kuracji dietetycznej. Przy jednoczesnym użyciu Kissinger Bitterwasser; ze źródeł Kissingerkich, tworzy jednolitą całość kuracyjną, przy zaparciach i jego przykrych symptomach. Kissinger Badesalz (sól Kissingerńska) do kąpiei domowych (2 kg. na 1-ną kąpiel).

Wyczerpującą literaturę wysyłają niżej podpisani. Pytajcie swego lekarza domowego!

Nabyć można we wszystkich handlach wód mineralnych, aptekach i drogieryjach, lub bezpośrednio do

VERWALTUNG
DER STAATLICHEN
MINERAL-
BAEDER KISSINGEN.
BAYERN

DR. LUDWIK CHWAT

Dr. Ludwik Chwat

Urodzony w Warszawie w r. 1831, nauki lekarskie studjował w Charkowie od 1852 do 1857 r. Roku następnego doskonali się w chirurgji we Wrocławiu, Berlinie, Wiedniu i Paryżu. W r. 1859 został mianowany ordynatorem oddziału chirurgicznego szpitala starozakonnego w Warszawie. W drugiej połowie 1878 i w r. 1879 kieruje szpitalem warsz. dla dzieci wyznania mojżeszowego, jako lekarz naczelny. Jako stały członek Warsz. Tow. Lekarskiego komunikuje na posiedzeniach liczne spostrzeżenia ze swej praktyki lekarskiej, które następnie ogłasza drukiem w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” i „Medycynie”.

DR. TERESA CISZKIEWICZOWA

Dr. Teresa Ciszkieviczowa.

Urodzona w 1845 r. w majątku rodzinnym Niewiczniki ziemi Kowieńskiej. Brała czynny udział w Powstaniu 1863 r. W r. 1868 wyjechała do Rygi. Studja uniwersyteckie ukończyła w Bernie Szwajcarskiem w 1879 r.

W 1883 r., po odbyciu praktyki zagranicą, złożyła państwowy egzamin w Petersburgu i osiedliła się w Warszawie. Wkrótce zdobyła sobie tutaj, prócz bardzo rozległej praktyki lekarskiej, szacunek, uznanie i sympatję powszechną. Niewyczerpana w miłosierdziu, odwiedzała poddasza i suteryny, niosąc wszędzie nietylko bezpłatną pomoc lekarską, ale i radę serdeczną, wsparcia, opiekę, lekarstwa.

Poza medycyną resztę czasu poświęcała tajnym organizacjom, budzeniu ducha w społeczeństwie przybitym i chorem.

Koło Kobiet Korony i Litwy było jedną z najważniejszych jej placówek.

----- PRYWATNY ZAKŁAD -----
GINEKOLOGICZNO-POŁOŻNICZY

„MATERNITE”

D-ra Med. O. GOLDBERGA i J. ROZENBLATA

WARSZAWA
ULICA CHMIELNA N-R 50
TEL. 183-17

LABOLATORJUM
CHEMICZNO - FARMACEUTYCZNE

JAN BOROWSKI

WARSZAWA, UL POZNAŃSKA N-r 11

TELEFON N-r 79-77

POLECA:

Emplastra. Extracta fluida sicca et spissa jak: Extr. Gossypii herb. Extr. Hydrastis, Extr. Virburni prunifol., i t. d., Extr. Cacti grandi flori. Infusa sicca. Linimenta. Liquor ferri albuminati. Sirupi. Tincturae: jak T-ra Lobelia inflat, T-ra Gossypii, T-ra Opii crocata i t. d. Unguenta Hydrargyra. Vasolimenta: jodi, ichtioli, salicyl i t. d. Butyrynum (loco Frigemin) pulv. et in caps. Tampol.

Znane ze swej dobroci wyroby

APTEKI W. BOROWSKIEGO

Warszawa, Al. Jrozolimskie 59

Wysyłka pocztowa odwrotnie

Pigułki Reformackie. Syr. kalii sulfo-guajacol. Syrop Fellow. Syr. thymii Comp. Syr. ferri Athenstaedt. Tamar-Indien. Salvator-Plaster na odciski. Ołówki mentolowe. Puder i papierosy od astmy. Boromentol. Krem lanolinowy. Puder dziecienny „Bebe”. Wina lecznicze.

PROF. DR. JÓZEF DIETL

Znakomity klinicysta, urodzony w r. 1804 w Podbużu, w Samborskim. Do szkół uczęszczał w Samborze, potem w Tarnowie i Nowym Sączu. Po odbyciu kursów filozoficznych we Lwowie w r. 1823, uzyskawszy od stanów galicyjskich stypendjum, udał się na wydział lekarski do Wiednia gdzie w r. 1829 uzyskał dyplom doktorski, a zarazem posadę adjunkta mineralogji i zoologji. W tym czasie ubiegał się o katedrę mineralogji i zoologji w Pawii i w tym celu opracował po włosku rozprawę konkursową. Następnie mianowany był fizykiem na przedmieściu Wiedeń, w 1841 r. — prymarjuszem szpitala tam świeżo za jego staraniem założonego, a w 1848 r. dyrektorem tego zakładu. W r. 1851, porzuciwszy obszerną praktykę w Wiedniu, przyjął ofiarowaną sobie katedrę patologji i terapii szczegółowej, oraz kliniki w Uniwersytecie Krakowskim. W r. 1861 obrany został rektorem Uniwersytetu, potem na sejm galicyjski, a następnie członkiem delegacji tegoż sejmu do Rady Państwa. W r. 1865 centralistyczne ministerjum niemiłem okiem patrząc na męża, który gorąco i stanowczo przemawiał w obronie autonomji galicyjskiej i praw języka polskiego, usunęło Dietla z katedry profesorskiej. W r. 1866 został obrany prezydentem miasta Krakowa. W r. 1873 złożył swój mandat jako prezydent i cofnął się do życia domowego. Od r. 1872 był członkiem czynnym Akademji Umiejętności, a później dyrektorem wydziału matematyczno-przyrodniczego.

Umarł w r. 1878, pozostawiając po sobie cały szereg pierwszorzędnej wartości prac naukowych i społecznych.

DR. ZYGMUNT DOBIESZEWSKI

Urodzony w r. 1836. Początkowe nauki pobierał w Rawie, Marjampolu i Warszawie, gdzie w r. 1854 ukończył gimnazjum realne. W r. 1857 wstąpił do nowo-otworzonej akademji medyko-chirurgicznej, którą ukończył ze stopniem lekarza w r. 1862. W r. 1863 i 1864 pracował w szpitalu Św. Rocha, pod kierunkiem prof. Kryszki. Od końca 1864 r. do połowy 1865 r. bawił zagranicą, dokąd był wysłany na koszt rządu w celu wydoskonalenia się w neuropatologji. W r. 1868 mianowany został lekarzem naczelnym nowootworzonego szpitala na Pradze, a w r. 1870 powołany był przez wydział krajowy galicyjski na posadę inspektora szpitali powszechnych i zakładów dla położnic i obłąkanych. Obowiązki te pełnił do roku 1872. W tym czasie miał sobie przyznany stopień doktora medycyny na Wszechnicy Krakowskiej. W r. 1873 pełnił służbę lekarza górniczego w Dąbrowie. Od r. 1874 był lekarzem zdrowojowym w Marjence, gdzie letnie miesiące stale spędzał, opiekując się zdrowiem przebywających tam na kuracji Polaków.

W czasie swego urzędowania we Lwowie, redagował miesięcznik lekarski p. t. „Służba zdrowia publicznego”.

Liczne prace swe z dziedziny higieny, klimatyki drukował Dobieszewski w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, w „Tyg. Lek.”, „Medycynie”, „Przełądzie Lekarskim”, oraz we własnym miesięczniku.

ZAKŁAD

ORTOPEDYCZNO-CHIRURGICZNY

--- I ZANDEROWSKI ---

AL. JEROZOLIMSKIE 51

TELEFON 20-22

LECZENIE SKOLIOZ

MECHANOTERAPJA

TERMOTERAPJA

HELIOTERAPJA

LECZNICA

DLA CHORYCH NA OCZY

D-RA MED. R. SOBAŃSKIEGO

WARSZAWA, AL. UJAZDOWSKIE 37

miesz. 9. Telef. 249-02

OTWARTA OD 10—12 i OD 2—4

PRYWATNE PRYJĘCIA OD 6—7

DR. KONRAD DOBRSKI

Urodzony w roku 1849 w Warszawie, nauk lekarskich słuchał na wydziale lekarskim warszawskiej Szkoły Głównej od roku 1865. W roku 1870 miał sobie przyznany stopień lekarza przez Uniwersytet Warszawski.

Dr. Konrad Dobrski

W tymże roku z polecenia warszawskiego oddziału towarzystwa opieki nad rannymi, wyjechał do Niemiec i Francji, w czasie prowadzonej tamże wojny i pracował zrazu w lazarecie na dworcu kolei w Mannheimie, a następnie miał sobie powierzony szpital w twierdzy w Toul. Rok 1871 spędził w Wiedniu, doskonaląc się w nauce lekarskiej, a przeważnie studjując laryngologję w klinice profesora Schröttera. W roku 1872 mianowany został asystentem kliniki dagnostycznej prof. Baranowskiego, gdzie przebył do roku 1875, poczem otworzył własny zakład leczniczy.

Prace swe ogłaszał w „Pamiętniku Tow. Lekarzy Warsz.”, w „Zdrowiu” i w „Medycynie”. W latach 1878 i 1879 redagował czasopismo „Zdrowie”.
Nadto wspólnie z innymi przełożył i wydał dzieła Niemeyera, Emmertha, Cohnsteina i t. d.

DR. MED. ANNA TOMASZEWICZ-DOBRSKA

Była pierwszym lekarzem kobietą w Polsce z dyplomem uniwersyteckim (żona dr. Konrada Dobrskiego), który uzyskała w r. 1880. Praktykę rozpoczęła w Warszawie, mając do pokonania wiele trudności. Dzięki jednak swym wybitnym zdolnościom i sumiennej pracy wkrótce pozyskała sympatję chorych.

Przez lat blisko 30 stała na czele II miejskiego przytułku położniczego, prowadząc jednocześnie wykłady dla akuszerek i otaczając szczególną opieką dzieci w przytułku położniczym.

Nietylko na polu pracy zawodowej, ale i na polu pracy społecznej Tomaszewicz-Dobrska ujawniała żywą i niezwykle pożyteczną działalność, stając w pierwszym szeregu najczynniejszych naszych działaczy społecznych i tworząc Towarzystwo Kultury Polskiej. Czynny udział brała dr. Tomaszewicz-Dobrska w organizowaniu Komitetu Jubileuszowego Orzeszkowej w latach 1891 i 1907. W organizacjach kobiecych pragnęła zespolic wszelkie kierunki myśli politycznej oraz różne grupy społeczne i zawodowe. Działalność jej pozostawiła trwałe ślady w wielu instytucjach, którym poświęcała pracę swą i siły.

Zmarła w r. 1918.

Dr. med. Anna Tomaszewicz-Dobrska

W PIĘKNYM OŚMIOMORGOWYM LESIE SOSNOWYM, WŚRÓD OTOCZENIA GĘSTYCH DRZEW I KRZEWÓW, SKRYWAJĄ SIĘ TRZY, NIEWIDOCZNE Z ZEWNĄTRZ DLA OKA WILLE, TWORZĄCE RAZEM

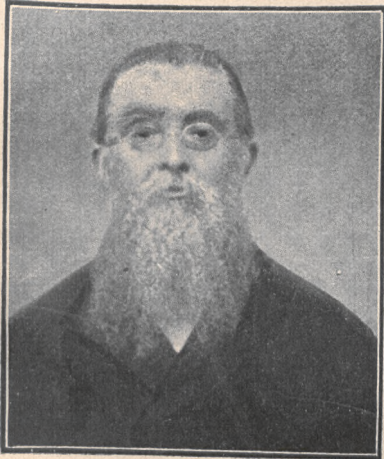
PENSJONAT „POLSKI” MARJI ŁUBIAŃSKIEJ

POŁOŻONY W NAJLEPSZEJ CZĘŚCI OTWOCKA PRZY ULICY MŁADZKIEJ 16.

PENSJONAT TEN JEST NIEOCENIONYM MIEJSCEM DLA REKONWALESCENTÓW I POTRZEBUJĄCYCH ODPOCZYNKU. OSOBY PRZEBYWĄCE W PENSJONACIE MAJĄ ZAPEWNIONE 5 RAZY DZIENNIE OBFITE I ZDROWE ODŻYWIENIE, ORAZ WSZELKIE WYGODY. POZATEM WYMIENIĆ NALEŻY, ŻE JEST TO JEDEN Z NAJLEPIEJ URZĄDZONYCH PENSJONATÓW POLSKICH W OTWOCKU; WOBEC CZEGO JAKO PLACÓWKA NARODOWA ZASŁUGUJE WSZECHSTRONNIE NA POPARCIE

DR. HENRYK DOBRZYCKI

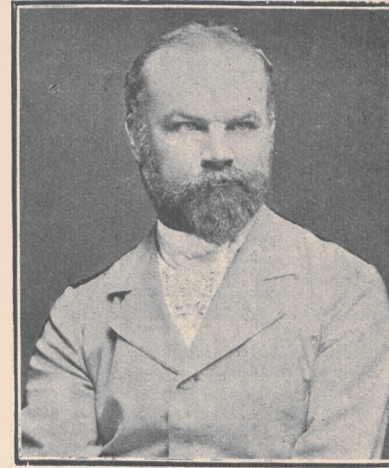
Urodzony w Kaliszu w r. 1843, ukończywszy gimnazjum realne w mieście rodzinnym, w r. 1858 zapisał się na wydział budownictwa w Warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych. W r. 1859 rozpoczął nauki lekarskie w warszawskiej akademii medyko-chirurgicznej, w r. 1861 przenosi się do Wrocławia, po rocznym tam pobycie powraca do Warszawy i tu w r. 1864 osiąga dyplom lekarski.

Dr. Henryk Dobrzycki

W r. 1867 został mianowany lekarzem szpitala w Mieni, gdzie za jego staraniem w roku 1878 otworzono pierwszy w kraju zakład leczniczy dla chorych piersiowych. Dobrzycki jest inicjatorem adresu lekarzy dla J. I. Kraszewskiego i był delegatem lekarzy polskich na jubileuszu tegoż. Przez długie następnie lata, opuściwszy Mienię, prowadzi zakład przyrodniczy w Warszawie. Prace swe ogłaszał w „Przyjacielu Zdrowia”, w „Klinice”, w „Tygodniku Lekarskim” i w „Medycynie”, na czele której staje po śmierci d-ra Fritschego i prowadzi przez lat dwa, poczem, zorganizowawszy grupę lekarzy warszawskich, w dalszym ciągu wspólnie z nimi prowadzi to pismo przez cały szereg lat.

DR. TEODOR DUNIN

Dr. Teodor Dunin

Urodzony w r. 1854 we wsi Wygnanowie, gub. Kieleckiej. Nauki gimnazjalne ukończył w Pińczowie w r. 1870, a lekarskie w r. 1876 w Warszawie. W tymże roku mianowany został asystentem kliniki terapeutycznej uniwersytetu warsz. W r. 1878 obejmuje obowiązki lekarza miejscowego w szpitalu Dz. Jezus. Od r. 1880 zostaje ordynatorem tegoż szpitala. Stopień doktora medycyny osiągnął w Warszawie w r. 1881.

Jako człowiek o dużej wiedzy lekarskiej, i wielkich zalet duchowych zdobywa sobie nie tylko uznanie całej niemal ludności, która łąnie do niego, ale i całej rzeszy młodych lekarzy, którzy chętnie wzywają go na narady, dające mu pole do dzielenia się z kolegami wszystkimi najnowszymi zdobyczami wiedzy lekarskiej.

Prace swe drukował w „Gazecie Lekarskiej”, „Medycynie”, „Zdrowiu”, „Kronice Lek.” i „Pamiętnikach Warsz. Tow. Lek.”

ZAKŁAD
Chirurgiczny i Ginekologiczny
z Oddziałem dla położnic

„OMEGA”

WARSZAWA, Al. Jerozolimska Nr. 51.

Telefon 30-83

ODDZIELNE POKOJE DLA CHORYCH

Z CAŁKOWITEM UTRZYMANIEM

AMBULATORJUM

P R A C O W N I E:

ROENTGENOLOGICZNA I ANALITYCZNA

Właściciele: Doktorzy:

ANTECKI, CYKOWSKI, Gen. GURBSKI, LASKOWSKI, Prof.
LEŚNIEWSKI, SŁAWIŃSKI, SMONIEWSKI, WERTHEIM
I ŻURAKOWSKI

JECOROL ZAMIAST TRANU

Regestr M. Z. P. Nr. 214

SYROP O PRZYJEMNYM SMAKU, ZAWIERA JOD
W ORGANICZNYM POŁĄCZENIU, WAPIEŃ I FOSFOR

STOSUJE SIĘ PRZY:
NIEDOKRWISTOŚCI I SKROFULOZIE

JODONAT

Regestr M. Z. P. Nr. 213

ORGANICZNY ZWIĄZEK JODU, ŁATWO
PRZYSWAJALNY PRZEZ ORGANIZM,
UŻYWANY PRZY ARTERJOSKLEROZIE,
OTYŁOŚCI, PODAGRZE I OSŁABIENIU
OGÓLNEM

ORAZ INNE WYROBY W HURCIE I DETALU POLECA:

LABORATORJUM CHEMICZNE APTEKI

MAGISTRA A. BUKOWSKIEGO

WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA Nr. 54. Tel. 13-19

Próbki nadsyłamy na żądanie WPP. Lekarzy

UWAGA: Wyroby naszego laboratorjum są zaopatrzone w czerwony podpis „A. Bukowski” i markę ochronną trójkąt ze statywem.

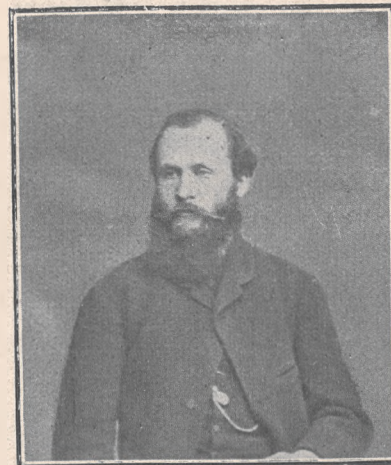
PROF. DR. BENEDYKT DYBOWSKI

Urodzony w r. 1835, do gimnazjum uczęszczał w Mińsku, w r. 1853 wstąpił na wydział lekarski w Dorpacie i oddawał się przeważnie naukom przyrodniczym. Już w r. 1856 otrzymał medal złoty za rozprawę konkursową z dziedziny zoologii. W r. 1857 przeniósł się do uniwersytetu we Wrocławiu, a w r. 1858 do Berlina, gdzie w r. 1860 uzyskał stopień doktora medycyny. Powtórna doktoryzację odbył w Dorpacie w r. 1862. Tegoż roku mianowany został profesorem adjunktem zoologii i paleontologii na wydziale matematyczno-fizycznym szkoły głównej w Warszawie. Wykłady z wielkim talentem i zapałem prowadził do 1864 r. t j. do chwili, gdy zaaresztowany, zesłany został do Syberji na lat 15.

W Daurji, zjednawszy sobie przychylność u władz i możność zajęcia się badaniami naukowymi z zapałem wziął się do pracy. W latach 1866, 1867 zbierał okazy w Darasuniu, na wschodnim stoku gór Jabłonnych; następnie przeniósł się do Kultuku, położonego na południowym krańcu Bajkału. Tu bawił 3 lata, oddając się badaniom tego jeziora i jego okolic. W tym czasie odbył podróż po Amurze i Ussuri i dotarł do brzegów Japonji, towarzysząc wyprawie admirałkiej w charakterze lekarza. W r. 1870 pojechał za Bajkał i bawił dla poszukiwań w okolicach Akszy nad Ononem, a następnie w Starym Curuchajteju nad Argonią. Jesień, zimę i wiosnę 1873 i 1874 r. spędził u ujścia Ussuri do Amuru. W r. 1875 bawi w Mandżurji. W r. 1877 wraca do kraju, ale nie na długo. Pragnąc badania fauny syberyjskiej rozciągnąć do Kamczatki, przyjął dobrowolnie posadę lekarza okręgowego w Petropawłowsku na Kamczatce. Wyruszywszy z Warszawy 31 grudnia 1878 r., stanął w Petropawłowsku 5 lipca 1879. Obręb jego działalności rozciąga się na całą Kamczatkę i wyspy Komandorskie. Gabinet zoologiczny warszawski zawdzięcza Dybowskiemu najkompletniejszą w świecie reprezentację fauny Sybiru wschodniego i Kamczatki. W r. 1882 powołany został na katedrę zoologii w uniwersytecie lwowskim.

Prace drukowane w języku niemieckim, rosyjskim i polskim.

DR. GUSTAW FRITSCHÉ

Dr. Gustaw Fritsche

Urodzony w Warszawie, ukończywszy gimnazjum w mieście rodzinnym, zapisał się w roku 1857 do grona słuchaczy warsz. akademji medyko chirurgicznej. Po dwuletniej przerwie w naukach, uczęszczał dalej na wydział lekarski w Heidelbergu i Jenie, gdzie w r. 1865 uzyskał dyplom doktora medycyny. Mając sobie potwierdzony stopień naukowy w Petersburgu w r. 1869, osiedlił się w Częstochowie, gdzie pełnił służbę lekarską w szpitalu miejscowym do r. 1876, w którym przeniósł się na stały pobyt do Warszawy. Od r. 1883 pełnił obowiązki lekarza naczelnego szpitala zapasowego za rogatką wolską i lekarza drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Od r. 1880 redagował tygodnik lekarski „Medycynę”, gdzie też zamieszczał wszystkie swoje prace.

Pozatem czynny brał udział w kolonjach letnich dla dzieci, zorganizowawszy je i kierując nimi aż do końca życia swego.

Fabryka i Skład Aparatów Elektro-Medycznych i Elektrycznych Nagrzewaczy
dla celów lekarskich

W. MAKOWSKI

WARSZAWA, ALEJE JEROZOLIMSKIE 13

POLECA WYROBY WŁASNE I ZAGRANICZNE REPREZENTOWANYCH FABRYK:

„ULTRA-SŁOŃCE” SYST. D-ra LANDEKERA (Patent)

Nowość w terapii sztucznym słońcem, bez filtrów nie przyżęga. Specjalne nasadki do naświetlań błon śluzowych dla lekarzy-specjalistów: ginekologów, oto-laryngologów, internistów, chirurgów.

„JUPITER-LAMPY”

dla terapii gorącej, intensywnej 3.500—40.000 świec

„SZTUCZNE GÓRSKIE SŁOŃCE”

lampy kwarcowe najnowszych typów

APARATY DO ELEKTRYZACJI

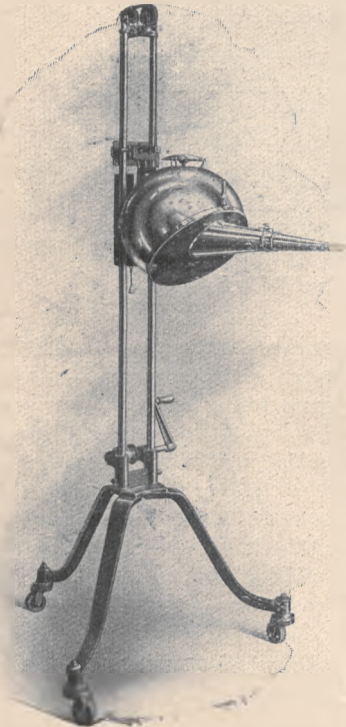
faradyczne, galwaniczne, kombinowane, pantostaty uniwersalne, wibratory do masażu i t. p.

KĄPIELE ŚWIETLNE

całkowite i częściowe, termofory pelritermy, recto-termy, sondy gorące do cewki i t. p.

STALE NOWOŚCI W DZIALE MEDYCZNYM

!!! PROSIMY ODWIEDZIĆ MAGAZYN WZORÓW !!!

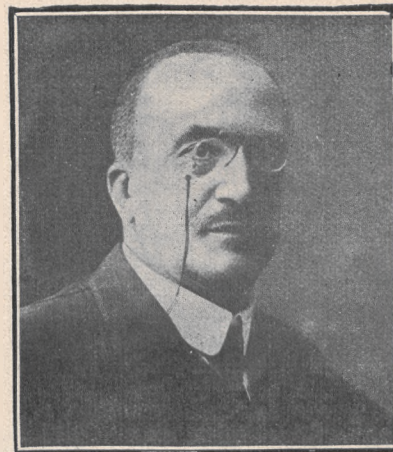

PROF. DR. BOLESŁAW FUDAKOWSKI

Urodzony w r. 1834 we wsi Świetyniach na Ukrainie, ukończył gimnazjum w Odesie, w r. 1853 wstąpił na wydział lekarski w Dorparcie i tam w r. 1859 uzyskał stopień doktora medycyny. W celu dalszego doskonalenia się w naukach lekarskich wyjechał zagranicę i blisko dwa lata pracował przeważnie nad fizjologją i chemją pod kierunkiem Brüchego, Moleschotta, Cl. Bernarda. Powołany przez szkołę główną, rozpoczął wykłady w r. 1864, jako docent fizjologii. Tegoż roku wydelegowany został na 8 miesięcy zagranicę dla zwiedzenia znacniejszych pracowników chemji lekarskiej. Po powrocie do Warszawy urządził pracownię chemiczną i zaczął wykładać w szkole głównej w r. 1865 chemję lekarską, jako docent. Na katedrze tej pozostał i w uniwersytecie warszawskim.

Pracami swemi zasilał zarówno czasopisma lekarskie polskie jak i niemieckie.

DR. WŁADYSŁAW GAJKIEWICZ

Dr. Władysław Gajkiewicz

Urodzony w Kielcach w r. 1850 do gimnazjum uczęszczał w mieście rodzinnem, nauk lekarskich słuchał w Warszawie, gdzie uzyskał stopień lekarza w r. 1871.

W latach 1873 — 1877 doskonalił się zagranicą w sztuce lekarskiej, bawiąc w Wiedniu, Heidelbergu i Paryżu. W r. 1880 i 1881 był sekretarzem Warszaw. Tow. Lekarskiego. W końcu r. 1880 został mianowany ordynatorem w oddziale chorób nerwowych szpitala Starozakonných w Warszawie.

Przez długie lata redagował „Gazetę Lekarską“, w której zamieszczał swe prace z dziedziny neuropatologii.

ZDROJOWISKO DRUSKIENIKI

RADJOCZYNNNE WODY MINERALNE I STACJA KLIMATYCZNA

Druskieniki, położone w Województwie białostockim, Starostwie grodzieńskim o 17 km. doskonałej szosy od stacji kol. żel., posiadają urząd pocztowo-telegraficzny i telefon międzymiastowy (czynny całą dobę) na miejscu.

Zdrowisko leży na piaszczystym płaskowzgórzu (198 metrów nad poziomem morza) na prawym brzegu Niemna u ujścia Rotniczanki.

Druskieniki od stu lat należą do owych niewielu zdrojowisk błogostawionych, którym umiejętność lekarska przypisuje rzeczywistą i wybitną wartość leczniczą.

Na niezwykle znaczenie tego zdrojowiska wpłynęły jego źródła solankowe, borowiny i klimat.

Do szczególnych właściwości tych źródeł należy zaliczyć stałą i energiczną emanację radu, co pozwala stwierdzić, że wody Druskienickie łączą w sobie leczniczą wartość solanek z działaniem radu. Niema też w kraju zdrojowiska, któreby jednocześnie posiadało tak świetne warunki klimatyczne. Druskieniki otoczone olbrzymią przestrzenią lasów sosnowych (około 150,000 hektarów), na gruncie przepuszczalnym, podlegającym bakterjobójczym wpływom emanacji radowej, dalej dzięki wyśmienitym spadkom ku rzece i stałym słabym przewiewom wiatru zachodniego, nie znają one epidemii chorób zakaźnych, a klimat ich nie przedstawia dużych wahań ciepłoty i ciśnienia barometrycznego. Powietrze odznacza się łagodnością i czystością, obfitością tlenu i ozonu oraz przesycone jest przepysznym aromatem substancji smolistych. Wilgotność powietrza w dżdżyste lata nie przenosi 77 — 83 proc. Średnia temperatura lata 16 — 18° R.

Ulice i place silnie zadrzewione, większość z nich szosowana, wszystkie posiadają chodniki betonowe. Wille zbudowane szeroko otoczone ogrodami.

Druskienickie wody mineralne należą do kategorii zimnych solanek chlorobromowych, zawierających obok sodu znaczną ilość wapnia a mniej magnezyj. Według badań profesora Mezernickiego w pracowni fizycznej Uniwersytetu Petersburskiego profesora Borgmana (R. Wrac

r. 1908 Nr. 51) zaliczone zostały do silniejszych radjoczynnych wód w kraju.

Zdrowisko posiada własne pokłady borowiny leśnej, 17 źródeł samobijających, dających około 150.000 litrów wody na godzinę. Źródła wiercone.

Zakład kąpielowy o 149 kabinach prócz radjoczynnych kąpeli solankowych i 3-ch źródeł do picia — posiada kąpiele kwasowęglowe, borowinowe; hydroterapię z wszelkiego rodzaju natryskami, elektroterapię i lampę kwarcową.

Znakomite są też kąpiele rzeczne z plażą piaszczystą na Niemnie i kaskadowe na Rotniczance.

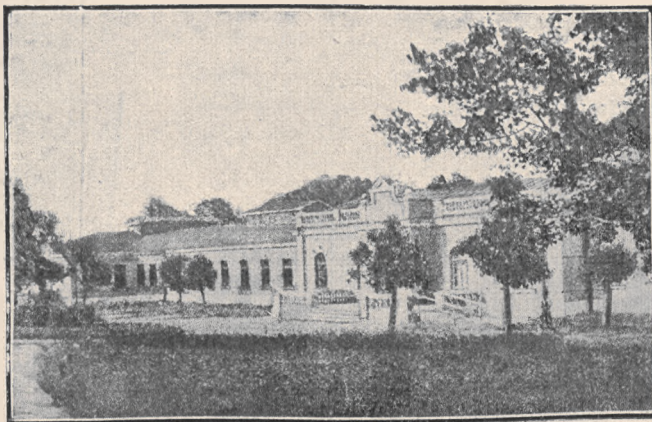
Kąpiele słoneczno-powietrzne znajdują się w lesie sosnowym, na terenie falistym. Trzy zakłady djetetyczne i sanatorium zapewniają kuracjuszom wszelakie zabiegi djetetyczne.

Zakład, hotele i pensjonaty zakładowe oraz lepsze pensjonaty prywatne są skanalizowane. Zakład kąpielowy posiada centralne ogrzewanie.

WSKAZANIA.

Według zgodnego zdania balneoterapeutów do chorób leczonych z najlepszym skutkiem w radjoczynnych kąpielach Druskienickich należą:

- 1) Cierpienia gośćcowe (reumatyczne) i artretyczne stawów, kości, mięśni, nerwów.
- 2) Wszelkie stany przewlekłe po sprawach zapalnych: skóry, gruczołów chłonnych (żoły) kości, stawów, mięśni, nerwów.
- 3) Przewlekłe cierpienia narządów jamy brzusznej i narządów kobiecych.
- 4) Choroby żołądka z podkwaśnością, choroby przewlekłe trzustki i jelit.
- 5) Choroby przemiany materji, szczególnie dna i otyłość.
- 6) Choroby nerwowe i organiczne i rozmaitego rodzaju bezwładny i niedowładny.
- 7) Niedokrwiłość i wycieńczenie.

Widok Zakładu Zdrojowego

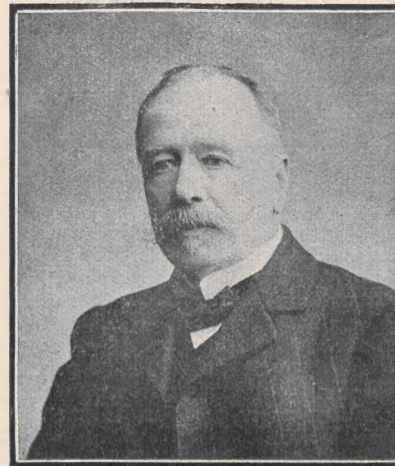
Ciąg dalszy na str. 36.

PROF. DR. KSAWERY GAŁĘZOWSKI

Urodzony w Lipowcu 1832 r. Ukończywszy nauki lekarskie w Petersburgu w r. 1858 przeniósł się na stały pobyt do Paryża, gdzie w roku 1865 powtórnie uzyskał stopień doktorski. W 1866 rozpoczął wykłady publiczne z dziedziny okulistyki. Gałęzowski należał do pierwszych okulistów paryskich, a mnóstwo prac naukowych, jakie ogłaszał w czasopismach francuskich (Archives générales de médecine, Gazette des hôpitaux, Le mouvement médical, Union médicale, Revue d'hygiène, Anuales d'oculistique i w wydawanym przez siebie dzienniku „Recueil d'ophthalmologie”) podtrzymywał sławę swego imienia. Gałęzowski należał do bardzo czynnych członków stowarzyszenia lekarzy polskich w Paryżu.

Pod jego kierownictwem wychodziło od r. 1871 czasopismo: „Recueil d'ophthalmologie”.

DR. BOLESŁAW GEPNER

Dr. Bolesław Gepner

Urodzony w roku 1835 w Warszawie, ukończywszy gimnazjum realne w roku 1853 udał się do Petersburga, gdzie słuchał nauk lekarskich do r. 1858. Stopień doktora medycyny osiągnął w Warszawie w roku 1859. Od r. 1861 do 1864 pełnił obowiązki ordynatora w Instytucie oftalmicznym warszawskim. W latach 1865 — 1867 pracował w klinice prof. Graefego w Berlinie. Od r. 1878 pełnił obowiązki ordynatora warszaw. instytutu oftalmicznego, którego wkrótce zostaje lekarzem naczelnym.

Ponadto przez długie lata sprawował urząd lekarza specjalisty przy drodze żel. Warsz.-Wiedeńskiej i Petersburskiej.

W r. 1882 zostaje obrany wiceprezesem Warsz. Tow. Lek. i wreszcie prezesem tego towarzystwa.

Liczne prace swe ogłaszał w „Gazecie Lekarskiej”, „Pamiętniku Tow. Lek.” i „Medycynie”. Przełożył też na język polski dzieło Dondersa.

8) Choroby serca i naczyń, szczególnie nerwice, niedomogi oraz rozpoczynająca się miażdżyca.

Poza tem jest to wyjątkowo odpowiednie miejsce pobytu dla ozdrowieńców, ludzi osłabionych, wyczerpanych oraz dla dzieci słabych, nie-dorozwiniętych.

Poza środkami leczniczymi Zdrojowisko posiada szereg urządzeń lekarskich rozpoznawczych: odpowiednio urządzone gabinety fachowe, pracownie do badań klinicznych i t. p.

W Zdrojowisku stale ordynuje lekarz zdrojowy Dr. Miłosz Grodecki i 2 zastępcy.

W sezonie ordynują kolsuntanci zakładowi: Prof. Edward Żebrowski, choroby wewnętrzne — Warszawa, Al. Jerozolimskie 37; Prof. W. Jasiński, choroby dzieciinne — Wilno, Wielka 24; Dr. J. Laskowski, choroby kobiece — Warszawa, Al. Jerozolimskie, Lecznicza „Omega”.

Poza nimi zajmuje się wolną praktyką kilkunastu profesorów i lekarzy. Apteka, 3 składy apteczne, zakład kefirowy, zakład do picia wód mineralnych, czytelnia.

Okres kuracyjny trwa od 1-go maja do 1-go października, podzielony na 3 sezony:

I — od 1-go maja do 15-go czerwca, II — od 16-go czerwca do 15-go sierpnia, III — od 16-go sierpnia do 1-go października.

W I i III sezonach za zabiegi lecznicze ceny są niższe o 10—15 proc. Ceny produktów spożywczych w Druskienikach są mniej więcej te same co w Warszawie i Wilnie.

Oprócz hoteli i pensjonatów zarządowych są hotele, pensjonaty i wille prywatne, w których jednocześnie może się lokować koło 3-ch tysięcy osób.

Frekwencja gości wynosiła w roku 1913 — 18.680, w r. 1924 — 2.907.

KOMUNIKACJA.

Pociągiem pośpiesznym do st. Druskieniki, z Warszawy — koło 5 i pół godzin; z Wilna — 3 godziny. Pociągiem osobowym z Warszawy — 7 godzin; z Wilna — 4 godziny.

Od stacji kolejowej do Zdrojowiska 17 km. doskonałą szosą jedzie się samochodem, autobusem koło 30 minut, powozem — 1 godz. 15 min. — 1 godz. 30 min.

Ceny za przejazd samochodem — 2 — 3 zł.

Miejsce w samochodach i powozach jest zawsze dostateczne.

ROZRYWKI.

Kuracjusze w Druskienikach nie mogą uskarżać się na brak rozrywek, każdemu dostarczyć ich one mogą stosownie do upodobania. Bale i dancinigi, codziennie koncerty orkiestry zakładowej w parku, występy przyjezdnych artystów w kasynie i radjokoncerty zapewniają miłe spędzenie czasu. Sportowiec znajduje place do gry w tenisa, boiska do foot-ballu i weley-ballu, tereny do treningów lekko-atletycznych i ło-

dzie do sportu wiosłarskiego. Amatorowie rybołówstwa mają rozległe pole do popisu, gdyż wody Niemna, Rotniczanki i jezior okolicznych obfitują w ryby wszelkiego rodzaju. Zwoleńnicy spacerów mają do rozporządzenia rozległy park, malowniczy wąwóz Rotniczanki, urwisty brzeg Niemna i jezioro Druskonie. Przepiękna, zalesiona okolica jest terenem licznych wycieczek, szczególnie dzika kotlina Rajgrodu, dolina Niemna i piękne, schowane w lasach jeziora: Lot, Gruta, Panieńskie Oko i inne corocznie ściągają turystów, podziwiających ich piękno. W ciągu całego sezonu bory oblitują w jagody, a z początkiem sierpnia całe Druskieniki gromadnie wyruszają na grzybobranie, przynosząc do domu koszyki pełne wymienionych prawdziwków, rydzów, maślaków i innych.

T-wo Przyjaciół Druskienik dba o odpowiedni poziom kulturalny wszystkich rozrywek i sportów.

Właścicielem Zdrojowiska jest Tow. Wód Mineralnych „Druskieniki” Sp. Akc. Adres Zarządu — Warszawa, ul. Marszałkowska 130. Informacji udziela Zarząd w Warszawie i biuro Zdrojowiska w Druskienikach.

Celem uniknięcia nieporozumień, wynikających z regulaminu dla osób leczących się w Zdrojowisku, należy przed wynajęciem pokoju lub mieszkania sprawdzić w biurze Zdrojowiska, czy dana willa lub pensjonat jest na liście tych wili i pensjonatów, których mieszkańcy mogą korzystać z urządzeń kąpielowych zakładu.

Kąpiele i wszystkie zabiegi lecznicze stosuje zakład tylko na podstawie zaleceń lekarskich pod nadzorem lekarza zdrojowego.

O wartości zdrowotnej Druskienik świadczą najlepiej wrażenia, jakie odnieśli w Druskienikach profesorzy i lekarze, którzy zwiedzili je z okazji XII Zjazdu Lekarzy i Przyrodników polskich w Warszawie.

Wrażenia owe ujęte zostały w formę następującego protokołu:

„My, członkowie wycieczki XII Zjazdu Lekarzy i Przyrodników polskich pragniemy dać wyraz naszym spostrzeżeniom po zwiedzaniu Druskienik.

Znając rozmiary tego zdrojowiska przed wojną i widząc ślady po rozlicznych zniszczeniach budynków oraz urządzeń leczniczych, jesteśmy zdumieni owocami dotychczasowej odbudowy, która już dziś umożliwia celowe leczenie oraz bardzo miły pobyt. Szczególnie na uznanie i podziw zasługują urządzenia przyrodolecznicze w ścisłym znaczeniu, jak kąpiele kaskadowe na Rotniczance, oraz kąpiele słoneczno-powietrzne, które oby we wszystkich uzdrowiskach polskich tak były prowadzone. Naukowe prowadzenie i ścisła lekarska kontrola zabiegów przy wielkiem bogactwie przyrody rokuje Druskienikom w najbliższej przyszłości świetny rozkwit, ku pożytkowi społeczeństwa i Państwa”.

Druskieniki, 18 lipca 1925 r.

(—) Prof. O. Bujwid, Prof. Dr. Gantkowski, Dr. Sabatowski, Dr. W. Smoleński, Dr. B. Miklaszewski, Dr. L. Dydyński, Dr. A. Malinowski
Dr. Brokman.

PROF. DR. POLIKARP GIRSZTOWT

Urodzony w r. 1827 we wsi Hryniskach gub. Kowieńskiej. Nauki początkowe pobierał w szkołach kiejdańskich, a następnie w gimnazjum wileńskim. Medycynę studjował w akademji medyko-chirurgicznej w Petersburgu, gdzie w r. 1852 osiągnął stopień doktora medycyny, a nadto jako pierwszy uczeń miał sobie przyznane premjum Buscha. Od 1853 r. do 1856 pełnił obowiązki wojskowego chirurga podczas wojny krymskiej. Po ukończeniu wojny został mianowany asystentem kliniki chirurgicznej przy prof. Nemmercie w Petersburgu. W roku 1857, mając do wyboru katedrę chirurgji w Charkowie i Warszawie, wybrał Warszawę, a po odbyciu podróży naukowej i konkursu został profesorem zwyczajnym tego przedmiotu w akademji medyko-chirurgicznej warszawskiej. W tym stopniu przeszedł do Szkoły Głównej.

W roku 1871-ym objął kierunek kliniki chirurgicznej fakultetowej w Uniwersytecie Warszawskim. Obowiązki profesorskie, jako ulubieniec młodzieży, z wielkim dla niej pożytkiem spełniał do chwili, w której zbrodnicza ręka położyła kres jego życiu (1877 r.). — Jako redaktor i wydawca „Gazety Lekarskiej”, prof. Girsztowt położył niespożyte zasługi dla kraju.

DR. FRANCISZEK GROËR

Urodzony w r. 1807 w miasteczku Nurze, nauki gimnazjalne pobierał w liceum lubelskim, studja lekarskie odbywał w Warszawie, gdzie w r. 1837 uzyskał stopień lekarza I klasy i nagrodzony został medalem srebrnym. Stopień doktora medycyny przyznała mu Rada lekarska warszawska w r. 1849. W r. 1838 został mianowany ordynatorem szpitala Starozakonnych w Warszawie i niebawem wysłany na koszt tej instytucji zagranicę w celu udoskonalenia się w chirurgji. Po powrocie z wyieczki naukowej objął w tymże szpitalu w r. 1843 oddział chirurgiczny, któremu przez 21 lat przewodniczył. W r. 1858 mianowany został lekarzem naczelnym w szpitalu św. Ducha, którym kierował aż do zgonu. Od r. 1844 Groër był członkiem Warszaw. Tow. Lek., od r. 1853—członkiem honorowym Rady Lek. Królestwa Polskiego i egzaminatorem.

Bardzo liczne swe prace naukowe ogłaszał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” i „Gazecie Lekarskiej”.

OTWOCK – ŚWIDER

UZDROWISKO D^{-ra} ROTLEWIEGO

DLA SŁABOWITYCH DZIECI

**Zakład urządzony
według ostatnich wymagań
hygieny. — Otwarty przez cały rok**

**Lampa kwarcowa
(sztuczne słońce)**

Uwaga: Chorych na gruźlicę nie przyjmuje się.

PROF. HENRYK HOYER

Urodzony w roku 1834 w Inowrocławiu, nauk lekarskich słuchał w Wrocławiu, w roku 1856 przeniósł się na dalsze studia do Berlina i tam w roku 1857 uzyskał stopień doktora medycyny. Powołany do

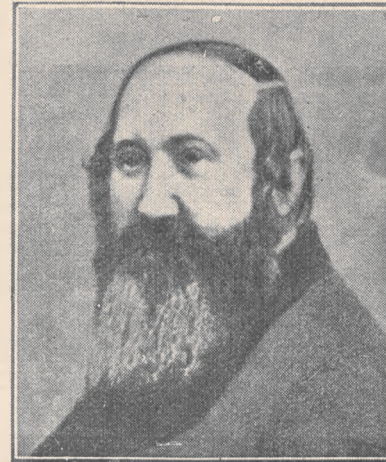
Prof. Henryk Hoyer

Warszawy rozpoczął w roku 1859 wykłady fizjologii w charakterze adjunkta. W roku 1860 został mianowany nadzwyczajnym profesorem akademii medyko-chirurgicznej. Po wcieleniu tejże do Szkoły Głównej wykładał fizjologię jako profesor zwyczajny. W sierpniu 1869 roku objął w uniwersytecie warszawskim, przekształconym ze Szkoły Głównej, katedrę histologii, embriologii i anatomii porównawczej. Hoyer należał do najuczestniejszych i najpracowitszych profesorów warszawskiego wydz. lekarskiego, a swą pracownością zjednał sobie uznanie i cześć u lekarzy. Wielokrotnie piastował dostojęństwo prezesa Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Od roku 1881 został współwłaścicielem i gorliwym współpracownikiem „Gazety Lek.,” gdzie też zamieszczał wszystkie swe prace z dziedziny histologii.

W pracowni Hoyer'a dokonano całego szeregu prac pierwszorzędnej wartości, że wymienimy Mayzla, Portnera, Rodego, Wolfringa, Kamockiego, Jakowskiego i in.

DR. FELIKS JABŁONOWSKI

Dr. Feliks Jabłonowski

Urodzony w Warszawie w roku 1816. Ukończywszy gimnazjum św. Barbary w Krakowie, udał się do Berlina, gdzie od r. 1833 do 1837 studiował nauki lekarskie. W roku 1836 w zakładzie chirurgiczno-oftalmicznym, zostającym pod kierunkiem Graefe'go za pilność i pracę otrzymał nagrodę — medal srebrny. Osiągnąwszy dyplom doktora medycyny w roku 1837 w Berlinie i uzyskawszy upoważnienie do wolnej praktyki w roku 1837 w Charkowie, osiadł jako praktykujący lekarz na Wołyniu w dobrach hr. Czackiego. W r. 1841 przybył do Warszawy i wkrótce wyrobił sobie wziętość w chorobach chirurgicznych i ocznych. W r. 1845 został członkiem Warsz. Tow. Lek., w rok później — lekarzem ordynatorem szpitala Dz. Jezus i obowiązki te spełniał aż do zgonu. Umarł w r. 1867. Ciężką pracą, uczciwie zdobyty majątek (10,000 rb.) zapisał na rzecz kasy wsparcia wdów i sierot po lekarzach.

Prace swe ogłaszał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” i „Tyg. Lek.”

UZDROWISKO „EUGENJA”

Położone w najpiękniejszej i najzdrowszej okolicy Otwocka (Dworska 31) tego polskiego, jak go powszechnie nazywają Meranu, jest jednym z najstarszych i najbardziej wprowadzonych zakładów w kraju.

Założone w r. 1905 i prowadzone do dnia dzisiejszego przez właścicielkę doskonale obznajmioną z urządzeniami najpierwszych i najwytworniejszych uzdrowisk zachodu — Uzdrowisko „EUGENJA” urządzone według najnowszych wymagań techniki i higieny absolutnie w niczym nie ustępuje zakładom zagranicznym.

Wejście

Obszerne słoneczne pokoje, szerokie piękne kurytarze, werandy, leżalnie, tarasy (letnie i zimowe), wyczerpujący salon, jadalnia, skanalizowane umywalnie w każdym pokoju, wanny, światło elektryczne, telefon międzymiastowy, przy doskonałym odżywianiu, dobrze wyszkolonej służby i nader umiarkowanych cenach czynią z Uzdrowiska „EUGENJA” najwygodniejsze miejsce pobytu dla rekonwalescentów i osób poszukujących wypoczynku.

Kuracjusze otoczeni staranną opieką znajdują tu nie tylko zdrowie fizyczne, lecz i wszelkiego rodzaju rozrywki duchowe jako to: gry towarzyskie, radio i t. p.

Nie więc dziwnego, że Uzdrowisko „EUGENJA” w Otwocku cieszy się przez rok cały nadzwyczajną frekwencją i jest stale odwiedzane przez elitę towarzyską ze wszystkich miast Rzeczypospolitej.

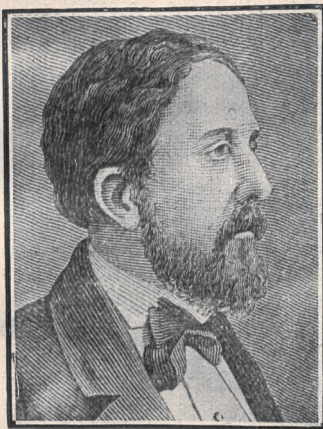
Salon

Jadalnia

PROF. DR. STANISŁAW JANIKOWSKI

Urodzony w Warszawie w roku 1833, ukończył nauki gimnazjalne w roku 1851 w rodzinnym mieście, poczem wyjechał do Dorpatu i tam w roku 1856 uzyskał dyplom doktorski. Następnie udał się w podróż naukową zagranicę, gdzie przeważnie oddawał się studjom medycyny sądowej i higieny społecznej.

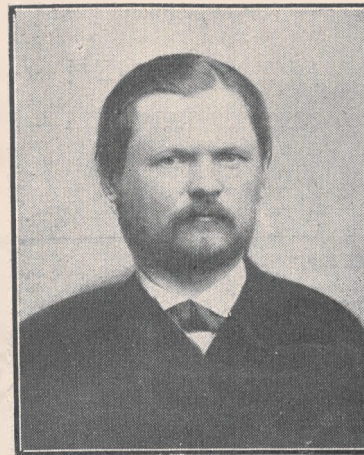

Prof. Dr. Stanisław Janikowski

W roku 1860, wróciwszy do kraju, został lekarzem ordynującym w szpitalu Dz. Jezus, oddając się równocześnie z zamiłowaniem pracy literackiej. W roku 1866 powołany do Krakowa na profesora medycyny sądowej i policji lekarskiej, tegoż roku w półroczu zimowym rozpoczął wykłady. W roku 1873/4 był obrany dziekanem wydziału lekarskiego. Nadto pracował gorliwie we wszystkich komitetach sanitarnych, przez Radę miejską w Krakowie i Rząd wyznaczonych w celu podniesienia warunków higienicznych miasta i kraju. Jako członek-bibliotekarz Warszaw. Tow. Lek. zajął się gorliwie uporządkowaniem biblioteki. Taką zasługę położył w bibliotece akademii umiejętności, w której piastował urząd podskarbiego. W r. 1863 — był redaktorem „Pamiętnika Warsz. Tow. Lek.” Od r. 1869 do 1876 redagował „Przegląd Lekarski” wspólnie z Oettingerem, Grabowskim i Lustańskim. Nadto w latach 1877 — 1880 kierował wydawnictwem dwutygodnika Med. publ.

Pozostawił po sobie duży dorobek literacki, wydawany w poszczególnych czasopismach lekarskich, bądź w oddzielnych wydawnictwach.

DR. FRANCISZEK JAWDYŃSKI

Dr. Franciszek Jawdyński.

Urodzony w r. 1851 w Warszawie. Do gimnazjum uczęszczał w mieście rodzinnym (1864 — 1871) i tu też studjował medycynę od 1871 do 1876 r. W latach 1876 — 1878 pracował w klinice chirurgicznej szpitalnej, następnie przeszedł do kliniki chirurgicznej wydziałowej, w której od 1886 r. mianowany został ordynatorem.

Dobry chirurg, świetny praktyk cieszył się dużym wzięciem wśród ludności warszawskiej.

Pozostawił po sobie bardzo liczne prace z dziedziny chirurgji, które drukował w „Gazecie Lekarskiej”.

dr. Janikowski
77.

PENSJONAT DJETETYCZNY „BOREK”

W ZAKOPANEM
ULICA JAGIELOŃSKA

Pod opieką lekarską
D-RA ANT. KUCZEWSKIEGO

DRASTIN

LECZENIE NAWYKOWEGO ZAPARCIA

Stosownie do różnorodności przyczyn, powodujących nawykowe zaparcie, różnaitą też bywa jego terapia, jednakże jedynym racjonalnym środkiem może być tylko taki, który leczy samą istotę cierpienia, a nie tylko jej przejawy.

Sprawa wyboru środka przeczyszczającego jest sprawą nader ważną. Przy wyborze należy przedewszystkiem wziąć pod uwagę anatomiczny i fizjologiczny stan jelit w danej chwili. Naprzykład, środki, zawierające kwasy roślinne, są niewłaściwe w tych przypadkach, kiedy zawartość żołądka i jelit okazuje skłonność do kwaśnej fermentacji, środki, zawierające sole przeczyszczające, przeciwwskazane są tam, gdzie błona śluzowa lub surowicza jest w stanie zapalnym, a znów oleje przeczyszczające nie mogą być stosowane w wypadkach zaburzeń żołądkowych. Poza to przy wyborze należy brać pod uwagę takie środki, które można stosować przez czas dłuższy, powiększając dawki, a nie zważając na szwank apetytu chorego.

Do użycia dłuższego nie nadają się sole przeczyszczające oraz wody mineralne, zwłaszcza u osób nerwowych, wycieńczonych i histeryków, przepracowanych umysłowo i t. d. Cały szereg praktycznych spostrzeżeń ustalił ten niezbitý fakt, że do farmakologicznego leczenia przewlekłej obstrukcji najlepiej nadaje się Czekolada przeczyszczająca.

DRASTIN — LUBELSKI

Nabywać można we wszystkich aptekach, a także u wytwórcy Aptekarza J. LUBELSKIEGO
WARSZAWA, DŁUGA 16 TELEFON 109-55

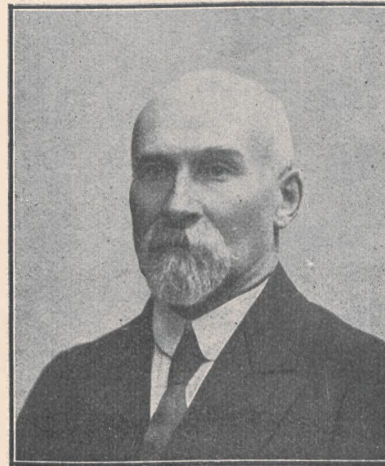
DOC. DR. HENRYK JORDAN

Urodzony w roku 1842 w Przemyślu, stopień doktorski uzyskał w Krakowie w roku 1869. Poświęciwszy się akuszerji, zajął stanowisko asystenta kliniki położniczej uniwersytetu jagiellońskiego. W latach 1881, 1882 wybrany został na prezesa Krakow. Tow. Lekarskiego. Od roku 1881 piastował godność radcy miejskiego. Jako wielki przytem społecznik zakłada dla dzieci ogrody, które miasto jego odtąd nazwało imieniem.

Oprócz 2 większych prac, a mianowicie: 1) nauka położnictwa dla użytku studentów i lekarzy oraz 2) Nauka położnictwa dla położnych, ogłosił cały szereg artykułów z dziedziny akuszerji, drukowanych w rozmaitych czasopismach lekarskich.

DR. WALENTY KAMOCKI

Urodzony w r. 1858 w osadzie Suchy Kierz, w pow. Rawskim, gub. Piotrkowskiej, do gimnazjum uczęszczał w Warszawie, nauk lekarskich słuchał w Uniwersytecie Warszawskim od 1876 do 1881 r. Dalsze studja odbywał w Wiedniu, Berlinie, Heidelbergu i Paryżu pod kierunkiem prof. Hirschberga, Beckera, Landolt'a i Panasa. W r. 1882 został mianowany asystentem prof. Szokalskiego, naczelnego lekarza instytutu oftalmicznego, oprócz tego pomocnikiem prorektora przy katedrze fizjologii Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 1884 zostaje mianowany ordynatorem instytutu oftalmicznego, a w r. 1913 naczelnym lekarzem i na tem stanowisku pozostawał aż do śmierci.

Dr. Walenty Kamocki

Kamocki był długoletnim prezesem Tow. Lek., prezesem Rady Szpitalnej, członkiem założycielem Stowarzyszenia Lekarzy, członkiem Tow. Naukowego, Akademji Lekarskiej, honorowym członkiem Tow. Lek. i Stowarzyszenia Lekarzy. Ostatnio był założycielem i wice-prezesem francusko-polskiego Tow. Lek., a nakrótka przed śmiercią jednogłośnie został wybrany na członka nac. Rady Lekarskiej.

Odznaczony był orderem Polonia Restituta i krzyżem Legji Honorowej francuskiej.

Pozostawił po sobie cały szereg prac naukowych, drukowanych w „Gazecie Lekarskiej”, „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, „Nowinach Lekarskich” i w rozmaitych Archiwach niemieckich.

PENSJONAT „OBROCHTÓWKA”

MARJI LEŚNIEWICZÓWNEJ

ZAKOPANE

ULICA CHAŁUBIŃSKIEGO

POKOJE SŁONECZNE NA SEZON LETNI I ZIMOWY

KUCHNIA WYKWINTNA

LABORATORJUM CHEMICZNO-BAKTERJOLOGICZNE

„SANITAS”

D-RÓW MED. LIPSKICH

ANALIZY DO CELÓW DJAGNOSTYKI LEKARSKIEJ:
moczu, krwi, kału, wydzielin narządów płciowych, treści
żołądkowej, płynu mózgu rdzeniowego, nasienia, płwo-
ciny, n a l o t ó w, wysięków, włosów, łusek i t. p.

BADANIA ANATOMO-PATOLOGICZNE. — AUTOSZCZEPIONKI

CHMIELNA 54 (wprost Dworca Głównego), telef. 139-89

ANALIZY TECHNICZNE, CHEMICZNE, FARMA-
CEUTYCZNE, PRODUKTÓW SPOŻYWCZYCH
przy współudziale wybitnych specjalistów

KONSULTACJE

PRZEPISY

Z Ł O T A Nr. 28

T E L E F O N Nr. 405-14

„MARYÓWKA”

PENSJONAT KURACYJNY GRUNTOWNIE ZREORGANIZOWANY

WARSZAWA-MOKOTÓW DOLNA 17. TELEF. 222-40

Przyjmuje uzdrowieńców, nerwowych i nie-
gwałtownych psychicznie chorych. Najnow-
sze metody lecznicze. Leczenie malarją.

DYREKTOR DR. W. STRAWIŃSKI

B. wieloletni ordynator szpitali psychiatrycznych

KONSULTANCI: DR. PIOTR PRĘGOWSKI i DR. ADAM WIZEL

DR. KONSTANTY KARWOWSKI

Dr. Konstanty Karwowski

Urodzony w Suwłakach w r. 1835, nauki szkolne odbywał w Lublinie, medycyny słuchał w Moskwie, gdzie w r. 1857 uzyskał stopień lekarza. Następnie dwa lata doskonalił się w naukach lekarskich zagranicą. Wróciwszy do kraju urządził w r. 1859 pracownię chemiczną przy szpitalu Dzieciątka Jezus, która po kilku latach pożytecznego istnienia została zniesioną. Po otwarciu kliniki chirurgicznej warszawskiej akademii medyko-chirurgicznej objął obowiązki pomocnika dyrektora tejże kliniki i niebawem został ordynatorem szpitala Dz. Jezus, a w następstwie i naczelnym lekarzem i na tem stanowisku pozostawał do końca życia.

Liczne swe prace drukował Karwowski w „Tyg. Lekarskim”, „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”. Jako pracę większą wydał w r. 1863 „Rys zasad chirurgji wojennej”.

PROF. DR. FRANCISZEK KIJEWSKI

Już jako student otrzymał w r. 1883 medal za rozprawę o gazach hemoroidalnych. W r. 1887 pełnił obowiązki starszego ordynatora na klinice prof. Kosińskiego i na stanowisku tem pozostaje przez lat 10, t. j. do r. 1897. Następnie przechodzi jako ordynator do szpitala Dzieciątka Jezus, gdzie dla sali swej zdobywa pierwszy podręczny przyrząd Roentgenowski, tu też zaprowadza pierwszy piec kremacyjny do spalania zużytych materiałów opatrunkowych. W r. 1914 zostaje lekarzem naczelnym lazaretu miejskiego i tu znów z całym właściwym sobie zapalem zajmuje się organizacją tegoż. Jako bezpośredni obserwator chorego nie traci dla piśmiennictwa żadnego ciekawego przypadku.

W stosunku do pracującej licznie na oddziale jego młodzieży lekarskiej występuje stale w charakterze życzliwego nauczyciela, który pragnie jaknajlepiej swych asystentów wyszkolić.

To też stanął na szczycie pragnień całego życia swojego, gdy w roku 1918 otrzymał katedrę chirurgji klinicznej w polskiej warszawskiej Wszechnicy. Gorliwie zabrał się do urządzenia kliniki w szpitalu św. Ducha, lecz w tym właśnie momencie choroba zwała go na łożo, z którego już nie powstał.

Prac drukowanych w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, „Gazecie Lekarskiej”, „Kronice Lekarskiej” naliczyć można 34.

Prof. dr. Franciszek Kijewski.

ZAKOPANE
PENSJONAT „NIRWANA”
WOJNAROWSKIEJ MARJI
UL. CHAŁUBIŃSKIEGO

POLECA POKOJE SŁONECZNE Z WERENDAMI
DOM NOWY KANALIZACJA ELEKTRYCZNOŚĆ
KUCHNIA PIERWSZORZĘDNA

Ceny niskie

Zakopane
Grand Hotel „Stamary”

Renden-vous
wytwornego towarzystwa
i świata literac-
kiego

Wielkie słoneczne
pokoje urządzone z peł-
nym nowoczesnym komfortem,
salon, hala, jadalnia. Własny, cieniasty
kilkomorgowy park. Obszerne
werandy. Plac tenisowy.
Łazienki. Garaż

Ceny
umiarkowane

Pokój z oświetleniem od zł. 3.—
Pokój z utrzymaniem od zł. 9.—

Ceny
umiarkowane

Zakopane
Pensjonat „Kosodrzew”
OLGI LATAŁSKIEJ i LESŁAWY URBAŃSKIEJ
przy ul. Chałubińskiego
w nowym domu

Poleca
słoneczne pokoje
kuchnię wykwinną po ce-
nach przystęp-
nych

Podaję do łaskawej wiadomości, IŻ Z DNIEM 1 CZERWCA R. B.
OTWORZYŁAM W ZAKOPANEM

PIERWSZORZĘDNY PENSJONAT
W WILLI „KRESY” ULICA NA RYNEK

Kuchnia wyborowa (także dietetyczna), napoje zimne i gorące, oraz zimny
bufet cały dzień otwarty. Miły pobyt dla rekonwalescentów. Przyjmuje
także młodzież samą, zapewniając jej opiekę. Ceny niskie.

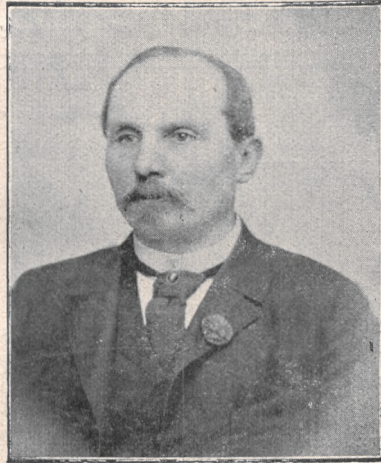
JADWIGA SZUBERTOWA z Poznania

ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY
B. CUKIERMANA

WARSZAWA, ul. ELEKTORALNA 3 — Telefon 210-21

Wykonywa: Gorsety prostujące, aparaty lecznicze (syst. Hessing'a), ręce i nogi
sztuczne i t. p., także bandaże rupturowe, pasy brzuszne, nerkowe, specjalne
pasy dla brzemiennych i t. p.

PROF. DR. JULJAN KOŚMIŃSKI

Prof. Dr. Julian Kosiński

Urodzony we wsi Iwoniszki, pow. Rosieńskim, gub. Kowieńskiej w roku 1833, do gimnazjum uczęszczał w Kiejdanach. Ukończywszy studia lekarskie w Petersburgu w roku 1858, jako lekarz bataljonu narwskiego, objął obowiązki ordynatora szpitala Ujazdowskiego. W r. 1862 mianowany został prorektorem anatomji w warszawskiej akademji lekarskiej, obowiązki te spełniał i w Szkole Głównej. Od 1866 do końca 1868 r. bawił w celach naukowych zagranicą, gdzie przeważnie doskonalił się w chirurgji. Po powrocie do kraju zajął w styczniu 1869 r. katedrę chirurgji, jako profesor nadzwyczajny, tegoż roku wystąpił, jako kierownik kliniki chirurgicznej wydziałowej. Był jednym z najbardziej wziętych chirurgów warszawskich.

Liczne prace swe z zakresu chirurgji zamieszczał w „Klinice”, „Gazecie Lekarskiej”, „Medycynie”, „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” oraz we francuskich i niemieckich czasopismach lekarskich.

DR. STANISŁAW KOŚMIŃSKI

Urodzony w Warszawie w r. 1837, do gimnazjum uczęszczał w Warszawie, nauk lekarskich słuchał w Moskwie, uzyskawszy stopień lekarski w r. 1861. Po odbyciu wycieczki naukowej zagranicę, niósł pomoc licznym rannym w szpitalach czasowych w latach 1863 i 1864, następnie blisko rok był lekarzem obwodu zakroczymskiego. W r. 1865 osiedlił się w Warszawie i wnet został prywatnym asystentem w klinice ocznej prof. Szokałskiego. W końcu 1867 i połowie 1868 r. doskonalił się w okulistyce pod kierunkiem v. Graefego w Berlinie. Był też konsultantem warsz. szpitala dla dzieci. Od roku 1871 miał nadzór nad biblioteką Warsz. Tow. Lekarskiego.

Prace swe z zakresu okulistyki zamieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” i „Medycynie”. — Ponadto był autorem słownika lekarzy polskich, drukowanego w Warszawie własnym nakładem autora.

GABINET RADIOLOGICZNY

LAMPY KWARCOWE

RADIODJAGNOSTYKA

RADIOTERAPJA

Dr. B. GRYNKAUT

WARSZAWA, UL. KRÓLEWSKA N-R 23

TELEFON N-R 281-31

PROF. DR. EDMUND JAN SAS-KORCZYŃSKI

Urodzony w roku 1844 w ziemi Sanockiej, gimnazjum ukończył w Krakowie, studia lekarskie w Uniwersytecie Jagiellońskim w roku 1867. Stopień doktora medycyny uzyskał w Krakowie w r. 1868. W roku 1869 wezwany przez prof. Gilewskiego, objął asystenturę w klinice lekarskiej. W r. 1871 mianowany prymarjuszem na oddziale chorób wewnętrznych szpitala Św. Łazarza w Krakowie. W roku 1872 i 1874 bawi zagranicą, zwiedzając zakłady naukowe i szpitalne w Niemczech, Austrii, Szwajcarii. Gdy katedra kliniki lekarskiej przez śmierć prof. Gilewskiego została opróżniona, Korczyński w r. 1874 mianowany został profesorem patologii i terapii szczegółowej wraz z kliniką. W r. 1869 zostaje członkiem Krakowskiego Tow. Lek., w roku 1870 jego sekretarzem, w roku 1874—wiceprezesem, w 1875 — prezesem. W marcu 1875 r. zajął się założeniem Stowarzyszenia do wydawnictwa dzieł lekarskich polskich. Wybrany w roku 1875 radcą miejskim, piastuje ten urząd przez lat sześć, należąc do sekcji policyjno-lekarskiej i do komisji sanitarnej miejskiej. Od roku 1873 do 1880 był członkiem redakcji „Przeglądu Lekarskiego”. — Pozatem był czynnym członkiem wielu towarzystw zarówno lekarskich, jak i innych naukowych.

Liczne swe prace drukował w „Tygodniku Lekarskim”, „Gazecie Lekarskiej”, „Medycynie” oraz w czasopismach zagranicznych.

PROF. DR. HIPOLIT KORZENIOWSKI

Syn znakomitego powieściopisarza i dramaturga, urodzony w Krzemieńcu w r. 1827; do gimnazjum uczęszczał w Charkowie i tam też rozpoczęł studia lekarskie. Następnie przeniósł się do Petersburga i w tamtej-

Prof. Dr. Hipolit Korzeniowski

szej akademii medyko-chirurgicznej w r. 1850 uzyskał stopień lekarski. Odbawszy wycieczkę naukową zagranicę, przybył do Warszawy w r. 1851, gdzie objął obowiązki ordynatora początkowo w szpitalu Ewangelickim, później w szpitalu Dz. Jezus. W tym czasie miał sobie przyznany stopień doktora medycyny przez Radę Lek. Królestwa. W roku 1858 został docentem anatomii opisowej, w roku 1859 mianowany był adjunktem przy klinice chirurgicznej i miał sobie powierzony wykład desmurgji. Po śmierci prof. Le Brun'a objął kierownictwo kliniki chirurgicznej i na tej katedrze pozostał po zreorganizowaniu Szkoły Głównej na Uniwersytecie Warszawski. W r.

1871 powołany został na katedrę kliniki chirurgicznej do Petersburga. W r. 1878, dosłużwszy się emerytury, wrócił do Warszawy, gdzie poruczone mu obowiązki konsultanta szpitali wojskowych. Zmarł w r. 1879.

Prace swe zamieszczał K. w „Tygodniku Lekarskim”, „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, „Klinice” i „Gazecie Lekarskiej”.

**ZAKŁAD
GINEKOLOGICZNO-
AKUSZERYJNY**

**D-rów: H. Altkaufera, M. Cytermana, B. Finkel-
krauta, M. Lebensbauma i T. Rozenfelda**

Warszawa, ul. Jasna 8

Telefon 198-15

**ZAKŁAD RENTGENOLOGICZNY
D-RA MED. H. REZNIKOWA**

WARSZAWA, ULICA DZIKA Nr. 13. TELEFON 63-56

RENTGENODJAGNOSTYKA
RENTGENOTERAPJA
LAMPY KWARCOWE
DIATERMJA

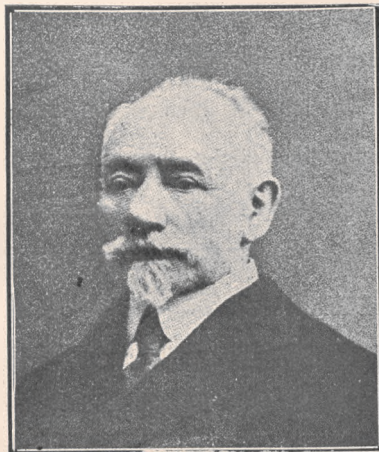
APTEKA H. BIERTÜMPFLA

MARSZAŁKOWSKA Nr. 136

(OBOK Ś-TO KZYSKIEJ)

TEL. 53-70 i 153-70

DR. ZYGMUNT KRAMSZTYK

Dr. Zygmunt Kramsztyk

Urodzony w r. 1849 w Warszawie, ukończywszy nauki gimnazjalne w r. 1867, zapisał się na wydział lekarski Warszawskiej Szkoły Głównej, którą ukończył w r. 1872, otrzymawszy stopień lekarza Uniwersytetu Warszawskiego. W grudniu 1873 r. został mianowany ordynatorem kliniki chorób ocznych, a równocześnie złożywszy powtórnie egzamin, otrzymał w roku 1879 stopień doktora medycyny. W tymże roku objął ordynaturę w oddziale ocznym szpitala Starozakonnych w Warszawie.

Był jednym z najbardziej czynnych członków Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Bardzo liczne swe prace naukowe zamieszczał Kramsztyk w „Gazecie Lekarskiej”, „Medycynie” i „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”.

DR. WŁADYSŁAW KRAJEWSKI

Urodzony w r. 1855 w Warszawie, nauki gimnazjalne i uniwersyteckie pobierał w mieście rodzinnem.

Wreszcie ukończywszy (w roku 1877) studia medyczne, Krajewski sił swoich, jako lekarz, próbował naprzód na polach bitew w czasie wojny rosyjsko-tureckiej. To rozstrzygnęło o dalszem jego zamiłowaniu do chirurgji. Jakoż po powrocie do Warszawy zostaje asystentem przy katedrze anatomji opisowej, a jednocześnie prowadzi studia kliniczne.

Pozostając pod kierunkiem doświadczonego chirurga, d-ra Orłowskiego, Krajewski odrazu stanął w rzędzie poważnych chirurgów. To też wkrótce otrzymał nominację na ordynatora oddziału chirurgicznego w szpitalu Dz. Jezus po dłuższym pobycie zagranicą, gdzie zapoznawał się z ówczesnym stanem wiedzy lekarskiej.

Krajewski, jako kierownik oddziału chirurgicznego, postawił go na pierwszorzędnej stopie. Na polu chirurgji znamionowała Krajewskiego przedewszystkiem śmiałość: nie cofał się przed żadną operacją, skoro widział w niej zbawienie dla chorego, a że antyseptykę, a później i aseptykę doprowadził do mistrzostwa, oddział Krajewskiego stale bywał wypełniony.

Krajewski pisał bardzo dużo, dbając wielce o rozwój nauki lekarskiej. W r. 1884 należał do pierwszych redaktorów „Kroniki Lekarskiej”, którą stale zasilał swemi pracami. W r. 1893 założył jedyne polskie czasopismo specjalne chirurgiczne, które prowadził do końca życia.

Zmarł w roku 1907, w wieku lat 52.

Dr. Władysław Krajewski

OTWOCK

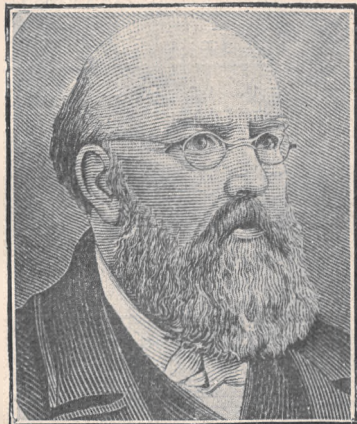

**PIERWSZORZĘDNY PENSJONAT
I. WACHMANA**

**Willa własna
Otwarty cały rok**

DR. ALEKSANDER KREMER

Urodzony w Krakowie w roku 1813; ukończywszy gimnazjum Św. Anny w roku 1289, przez dwa lata uczył się na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Krakowskiego, a przez lat 6 na wydziale lekarskim. Uzyskawszy w r. 1837 stopień doktora medycyny, udał się w dwuletnią podróż zagranicę. W r. 1841, mając sobie potwierdzony stopień naukowy w Moskwie, osiadł w Kamieńcu Podolskim, w którym przebywał lat 20. Jego staraniem zawiązało się w roku 1859 towarzystwo lekarzy podolskich, któremu przewodniczył aż do jego rozwiązania, t. j. do roku 1865. Zmuszony okolicznościami, powrócił w tymże roku do Krakowa i tam już do końca życia pozostał. Za jego staraniem powstało w roku 1866 Towarzystwo Lekarzy Krakowskich, któremu przez dwa lata przewodniczył, a później był jednym z jego najgorliwszych członków, a pracami swymi w komisji redakcyjnej „Przeglądu Lekarskiego” i w komisji terminologicznej nie mało się przyczynił do uświetnienia Towarzystwa. W roku 1868 był prezesem komisji fizjograficznej Tow. Nauk. Krak.

Dr. Aleksander Kremer

Prace swe zamieszczał w „Przeglądzie Lekarskim”, „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, „Tygodniku Lekarskim”. — Wydał słownik łacińskopolski wyrazów lekarskich.

PROF. DR. ANTONI KRYSZKA

Urodzony w Radomiu w r. 1818, nauk lekarskich słuchał naprzód w Krakowie przez rok jeden, a po dwuletniej przerwie od 1838 do 1840 r. w akademii Wileńskiej, w końcu w Dorpacie, gdzie w r. 1843 uzyskał stopień lekarza I-ej klasy. Stopień doktora medycyny został mu udzielony przez Radę Lekarską Królestwa Polskiego w r. 1849 i tegoż roku został lekarzem w szpitalu Św. Rocha w Warszawie, a w r. 1852 naczelnym lekarzem tegoż szpitala. Obowiązki te sprawował do r. 1880. W r. 1858 został mianowany profesorem w akademii medyko-chirurgicznej warszawskiej i wykładał przez rok fizjologję, a następnie terapię ogólną, recepturę i materję medycyną. Po przekształceniu akademii na wydział lekarski Szkoły Głównej, a następnie Uniwersytetu, utrzymał się przy katedrze farmakologji.

Prace naukowe zamieszczał w „Tygodniku Lekarskim”, „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” oraz w oddzielnych wydaniach.

Był członkiem czynnym Warszawskiego i Wileńskiego Towarzystw Lekarskich.

FABRYKA WÓD MINERALNYCH
J. NIEWĘGŁOWSKI i S^{KA}

dawniej
APTEKRZE WARSZAWSCY, NIEWĘGŁOWSKI i S-ka

Warszawa, Koszykowa 33

Telefon 87-59.

POLECA WODY SZTUCZNE WSZYSTKICH
ŹRÓDEŁ MINERALNYCH.

Towarzystwo UNITAS

Sp. z ogr. odp.

WARSZAWA, MIODOWA 10. TEL. 28-09.

KONTO CZEKOWE P. K. O. 793.
Adres telegr. UNITAS-WARSZAWA.

poleca

WODY MINERALNE NATURALNE:

krajowe, francuskie, czeskie, węgierskie,
niemieckie. Stale najświeższego czerpania.

PRODUKTY ŹRÓDLANE:

Sole naturalne i pastylki, Karlsbadzka, Emska,
Vichy, szlam i ług ciechociński do kąpieli.

1895
G. E.
W.

G. EHLERT i S^{KA}

Warszawa, Senatorska Nr. 19.

I-sze piętro. Telefon Nr. 9-84.

1895
G. E.
W.

GŁÓWNY SKŁAD WYROBÓW GUMOWYCH

wszelkich narzędzi chirurgicznych, aparatów i przyrządów
do pielęgnowania chorych oraz środków opatrunkowych.

Dział reprezentacji domów zagranicznych i krajowych.

W porze obiad. od godz. 1—3 po poł. kantor i magazyn zamknięty.

OPTYK, M. DREHER

WARSZAWA

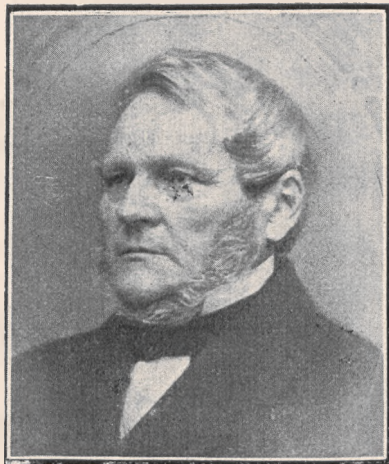
MARSZAŁKOWSKA 114, róg Złotej.

poleca po cenach najniższych:

Okulary i Binokle, Kompasy, Lupy, Barometry, Termometry,
Prezerwatwy gumowe i z rybiego pęcherza, Szprycki
Suspensorja, Katetery. DLA PAŃ: Szpryce higieniczne,
Pessarja, Kanki specjalne, Podpaski miesięczne, etc. etc.

PROF. DR. ALEKSANDER LE BRUN

Najznakomitszy lekarz operator polski urodzony w Warszawie w roku 1803. Ukończywszy nauki w konwiktie pijarskim na Żoliborzu, zapisał się na wydział lekarski uniwersytetu warszawskiego, gdzie w roku 1824 uzyskał stopień magistra medycyny i chirurgji. Lata 1825 — 1828 spędził na wycieczce naukowej po Niemczech, Anglii, a przeważnie Francji. W roku 1827 osiągnął w szkole lekarskiej paryskiej stopień doktora medycyny, który mu później Rada Lek. Królestwa w roku 1838 potwierdziła. Wróciwszy do kraju w r. 1828 wkrótce został mianowany ordynatorem szpitala Dz. Jezus, a w roku 1840 naczelnym lekarzem tegoż szpitala. Równocześnie w r. 1836—1840 zawiadywał, jako lekarz naczelny, Domem zdrowia na Ordynackiem. Był członkiem honorowym Urzędu Lek., a później i Rady Lek. Królestwa. W roku 1860 objął ster kliniki i wykładał chirurgję operacyjną w warszawskiej akademji medyko-chirurgicznej, katedrę tę utrzymał i w Szkole Głównej, piastując równocześnie do r. 1886 dostojęństwo dziekana wydziału. Le Brun był jednym z założycieli i nader gorliwych współpracowników „Warsz. Pamięt. Tow. Lek.” i „Gazety Lek.” W latach 1833 — 36 był sekretarzem, w r. 1849 — 1854 wiceprezesem, w r. 1854—1856 prezesem Warsz. Tow. Lekarskiego.

Prof. dr. Aleks. Antoni Le Brun

Prace swe zamieszczał w redagowanych przez siebie pismach.

PROF. DR. HENRYK ŁUCKIEWICZ

Urodzony w roku 1826 w Perespie, w Galicji, do gimnazjum uczęszczał we Lwowie i tamże na wydział filozoficzny. Medycyny słuchał w Wiedniu, Pradze i Krakowie, gdzie osiągnął dyplom doktora medycyny w r. 1852, a doktora chirurgji w r. 1855. W latach 1852 — 1855 pełnił obowiązki adjunkta kliniki terapeutycznej prof. Dietla. Przeniósłszy się do Królestwa w latach 1855—1857 był lekarzem szpitala Ś-go Aleksandra w Ustanowie, następne dwa lata zajmował się wykonawstwem lekarskiem w Chełmie. W r. 1860 został w akademji medyko-chirurg. warsz. docentem prywatnym patologji i terapii szczegółowej; tegoż roku wezwany był do wykładu higieny w rządowych gimnazjach żeńskich i mianowany ordynatorem szpitala Ewangelickiego. W r. 1862 mianowany został adjunktem do wykładu historii medycyny oraz encyklopedji i metodologji lekarskiej w akademji medyko-chirurgicznej i w tym stopniu przeszedł do wydziału lek. Szkoły Głównej. Przez pierwsze 4 lata pełnił nadto obowiązki sekretarza wydz. lekarskiego. W r. 1864 rozpoczął wykłady patologji ogólnej w charakterze profesora nadzwyczajnego i w tym stopniu zawierzony w Uniwersytecie Warsz. Oprócz rzeczzonego przedmiotu wykładał nadto historję medycyny i encyklopedję nauk lekarskich. W r. 1883 mianowany został profesorem zwyczajnym. W r. 1862 redagował „Pamiętnik Warsz. Tow. Lek.” W r. 1866 rozpoczął wydawnictwo „Gazety Lekarskiej” przy współudziale 13 profesorów Szkoły Głównej.

Cały szereg prac zamieszczał w „Tyg. Lek.”, „Pamiętniku Warszaw. Tow. Lek.”, „Bibliot. Warsz.”, „Gazecie Lekarskiej” i „Medycynie”.

O t w o c k

Pensjonat D-rowej Ajzensztadt

Położony w najpiękniejszej części Owocka
przy ul. Konopnickiej Nr. 4

Otwarty cały rok
Urządzony podług wymagań higieny
Kuchnia wykwintna i djetetyczna
Ceny przystępne

◊◊ ZAKŁAD CHIRURGICZNY ◊◊

D-ra med. M. SAIDMANA

Warszawa, ul. Hipoteczna 5
Telefon 252-30

ODDZIELNE POKOJE DLA CHORYCH
Z CAŁKOWITEM UTRZYMANIEM

ZAKŁAD DLA CHORYCH NA
USZY, NOS i GARDŁO

D-ra med. B. CHORAŻYCKIEGO

WARSZAWA, HIPOTECZNA Nr. 5
Telefon 252-30

ODDZIELNE POKOJE DLA CHORYCH
Z CAŁKOWITEM UTRZYMANIEM

LAMPA KWARCOWA

SOLLUX

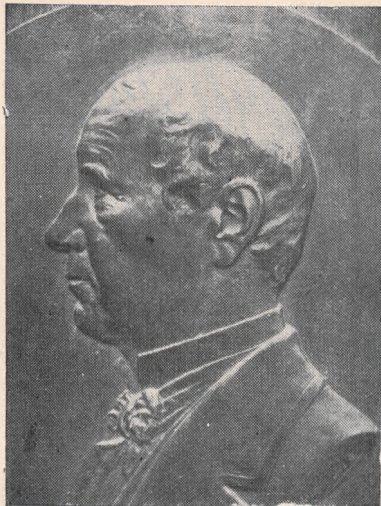
PROF. DR. JÓZEF MIANOWSKI

Urodzony w Humaniu w r. 1804, nauk lekarskich słuchał w Wilnie, wydział lekarski ukończył w r. 1827, doktoryzował się w r. 1828. Tegoż roku został asystentem kliniki. W r. 1831 miał zwierzchni nadzór nad chorymi i rannymi żołnierzami w wileńskim szpitalu wojskowym, a równocześnie wykładał fizjologję. Te same obowiązki spełniał i w akademii medycy - chirurgicznej wileńskiej. W r. 1837 bawił z polecenia rządu zagranicą. Po powrocie do Wilna w r. 1839 został profesorem, adjunktem kliniki lekarskiej i wykładowcą fizjologję. W r. 1840 został mianowany profesorem zwyczajnym. W r. 1842 powołany został do Petersburga na katedrę fizjologii i mianowany głównym lekarzem szpitala wojskowego lądowego na oddziale chorób wewnętrznych. W r. 1860 jako emeryt, profesor zasłużony opuścił Petersburg i przeniósł się na mieszkanie do Włoch ale nie nadługo. W r. 1862 powołany objął obowiązki rektora Szkoły Głównej warszawskiej i na tem stanowisku pozostał do r. 1869.

Zmarł we Włoszech w r. 1879.

Jego też imieniem utworzona została kasa zapomogowa dla pracujących na polu naukowym (dla celów wydawniczych).

Liczne prace swe naukowe drukował w językach łacińskim, rosyjskim i polskim w rozmaitych czasopismach lekarskich.

Prof. dr. Józef Mianowski

PROF. DR. JÓZEF MAJER

Urodzony w r. 1808 w Krakowie. Nauki licealne i uniwersyteckie odbywał w mieście rodzinnem, w r. 1831 uzyskał stopień doktora medycyny. Wkrótce wstąpił do wojska jako lekarz bataljonowy. Wystąpiwszy z wojska odbył kilkumiesięczną podróż naukową po Niemczech, następnie osiadł na stałe w Krakowie. W r. 1833 został mianowany zastępcą prof. wydz. lek. w Uniwersytecie Jagiellońskim, w r. 1835 wskutek odbytego konkursu — profesorem rzeczywistym t. z. instytucji lekarskich, przeznaczonych dla lekarzy niższego rzędu. Od r. 1850 zaczął wykładać fizjologję. Gdy w r. 1854 wprowadzono w uniwersytecie język niemiecki, jako wykładowcy, Majer oparł się temu żądaniu, za co zmuszony był ustąpić z katedry. W r. 1860 objął znów katedrę filozofii z wykładem polskim, którą wykładał do r. 1877. W latach 1844—45 był sekretarzem wydz. lek., w latach 1846 i 1847—dziekanem wydziału, w r. 1848, 49 i 50 i w r. 1865—rektorem uniwersytetu. Od r. 1833 był członkiem Tow. Nauk. Krakow., a w latach 1848 — 1850 prezesem jego. W latach 1856 — 59 przewodniczył w oddziale nauk przyrodniczo-lekarskich Tow. Naukowego. W roku 1860 obrany został prezesem tego towarzystwa i urząd ten piastował aż do przekształcenia go w Akademię Umiejętności w roku 1872. Mianowany przez cesarza pierwszym akademii prezesem przy wyborach w roku 1875 wybrany został na ten sam urząd na następne trzecie. Przez cały szereg lat sprawował urząd posta na Sejm Galicyjski. W roku 1862 należał do założycieli „Przeglądu Tygodniowego”.

Pozostawił po sobie niezliczoną moc prac naukowych, drukowanych w „Pamięt. Nauk. Krak.,” „Roczniku Wydz. Lek.,” „Przeglądzie Lek.” i w oddzielnych książkach.

OTWOCK

PENSJONAT „KRATKA”

DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

ULICA MLĄDZKA N-r 30

ZAOPATRZONY WE WSZYSTKIE NOWOCZESNE WYGODY

(ELEKTRYCZNOŚĆ, WODOCIĄG,
WANNY, DUŻA SALA JADALNA, TA-
RAS SŁONECZNY, KUCHNIA WYKWITNA)

WYCHOWAWCZYNIĘ DLA PIEŁĘGNACJI I ZABAWY Z DZIEĆMI

POŁOŻONY W PIĘKNYM, DUŻYM LESIE

CZYNNY CAŁY ROK.

CENY PRZYSTĘPNE.

DR. ALFONS MALINOWSKI

Dr. Alfons Malinowski

Urodzony w r. 1850 w Wąwolnicy, do gimnazjum uczęszczał w Lublinie, nauk lekarskich słuchał w Warszawie od 1871 do 1876 r. Krótki czas zajmował się praktyką lekarską w Janiszkach, gub. Kowieńskiej. W czasie wojny rosyjsko-tureckiej pełnił służbę lekarską w Moskwie i Jassach. W latach 1878 — 1881 praktykował w Grójcu. Od 1882 przeniósł się do Warszawy, objąwszy posadę ordynatora w szpitalu dla dzieci.

Prace swe z dziedziny pedjatrii zamieszczał w „Medycynie” i „Gazecie Lekarskiej”.

DR. KAROL MARCINKOWSKI

Urodził się w r. 1800 w Poznaniu. Ukończywszy nauki gimnazjalne w rodzinnym mieście udał się w r. 1817 do Berlina, gdzie rozpoczął studia lekarskie, uzyskawszy w r. 1823 stopień doktora medycyny. Na krótki czas przed ukończeniem nauk lekarskich w r. 1822 za udział w związku „Polonia”, którego był założycielem, wtrącony do więzienia, przesiedział 8 miesięcy pod śledztwem, a 6 w twierdzy Weichselmünde. W 1823 roku wrócił na stały pobyt do Poznania i tu w krótkim czasie zasłynął, jako znakomity lekarz, operator i akuszer, a miłosierdziem i dobroczynnością zjednał sobie cześć ogólną. W r. 1830 przyjął, jako żołnierz, udział w powstaniu. Zasługi wojskowe, gorliwość służbowa, dojrzały i wytrwały sąd zjednały mu wkrótce stopień szefa generalnego sztabu przy gen. Chłopcimkim. Gdy nie mógł zorganizować powstania na Litwie, dokąd udał się przed bitwą Ostrołęcką, przeszedł do Prus i z całym zaparciem niósł pomoc lekarską mieszkańcom Memla w czasie panującej tamże cholery (1831). Z Memla wyjechał do Anglii, stamtąd do Paryża, gdzie przez 2 lata zwiedzał zakłady lecznicze, a własnymi zasobami wspierał niedolę rodaków. Medal złoty, jaki mu przyznała 1833 r. paryska akademja nauk za rozprawę o choleryze spieniężywszy, obrócił na wsparcia dla tułaczów-ziomków. W r. 1834 wrócił do Poznania, przesiedziawszy wprzód 6 miesięcy w więzieniu w Świdnicy za udział w powstaniu w r. 1830. Najwspanialszym dziełem, najtrwalszym pomnikiem działania Marcinkowskiego jest Towarzystwo Naukowej Pomocy, zawdzięczające swe zawiązanie jego niezachwianej odwadze, jego troskliwości o podźwignięcie oświaty w kraju ojczystym.

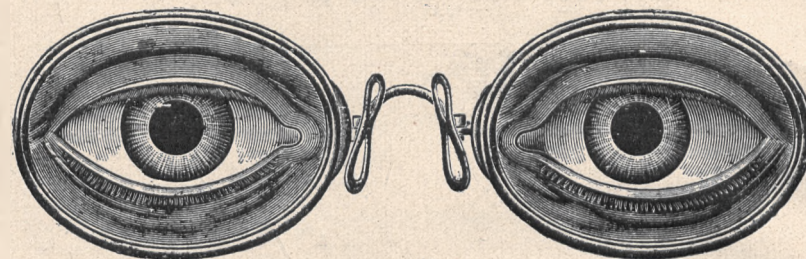
JEDYNA W KRAJU

FABRYKA SZKIEŁ OPTYCZNYCH

E. BORKOWSKI

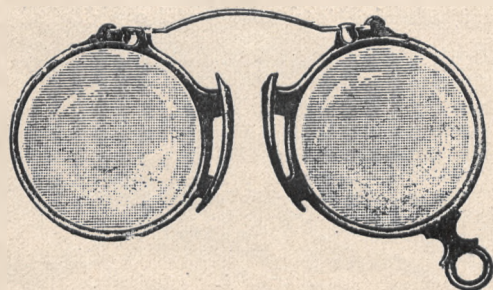
WARSZAWA, PRZEJAZD 1, TEL. 264-10

W PODWÓRZU

SPECJALNOŚĆ:

CYLINDRY, SPHEROCYLINDRY, PRYZMY
SOCZEWKI ACHROMATYCZNE I APOCHROMATYCZNE

DUŻY WYBÓR OPRAW

OKULARY I BINOKLE

HURT

DETAL

DR. STANISŁAW MARKIEWICZ

Urodzony w Rawie w r. 1839, ukończywszy nauki gimnazjalne w Warszawie w r. 1857, tegoż roku wstąpił do akademii medyko-chirurgicznej w Warszawie. W r. 1859 przeniósł się do Wrocławia, gdzie słuchał wy-

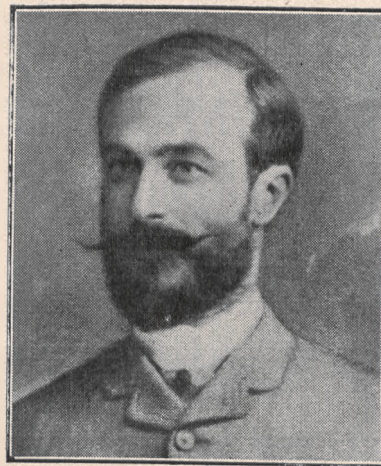
Dr. Stanisław Markiewicz

kładów medycyny do r. 1861. W r. 1864 uzyskał stopień lekarza w Warszawie. W r. 1865 celem dalszego kształcenia się bawił w Würzburgu, Wiedniu i Pradze czeskiej. Od 1866 do 1867 r. zajmował się praktyką lekarską w Tomaszowie Rawskim. Następnie do r. 1879 pełnił obowiązki lekarza przy fabryce papieru w Soczewce. W r. 1879 wezwany przez sanitarny podkomitet obywatelski do udziału w pracach asenizacji Warszawy przybył do Warszawy i od-tąd stale tu już mieszkał. Przez długie lata pełnił obowiązki z początku lekarza oddziałowego na kolei Wiedeńskiej, później — lekarza naczelnego. Bardzo czynny w sprawach, dotyczących hygie-

ny publicznej, był inicjatorem i orędownikiem wielu pożytecznych dla kraju przedsięwzięć, m. in. kolonji letnich dla dzieci, których długie lata był prezesem.

Prace swe naukowe zamieszczał w „Klinice”, „Medycynie”, „Zdrowiu”, zasilając prasę perjodyczną artykułami popularnymi z dziedziny higieny.

DR. WŁADYSŁAW MATLAKOWSKI

Dr. Władysław Matlakowski

Urodzony w r. 1851 w Warce nad Pilicą, do gimnazjum uczęszczał w Warszawie, tu też słuchał wykładów nauk lekarskich od 1870 do 1875 roku. Wróciwszy z wycieczki z zagranicy od r. 1876 pełnił obowiązek ordynatora przy klinice chirurgicznej wydziałowej uniwersytetu warszawskiego. W r. 1882 na mocy konkursu został mianowany lekarzem na oddziale chirurgicznym szpitala Dz. Jezus.

Niezwykle płodny, jako pisarz, poza całym szeregiem artykułów z dziedziny chirurgji, drukowanych w czasopismach lekarskich, spolszczył dzieła Paulet'a, Koeniga i Romana Kowalewskiego.

LABORATORJUM

CHEMICZNO - BAKTERJOLOGICZNE

D-ra med.

O. GRAUBERG-ROZENTALOWEJ

WARSZAWA, GRANICZNA 16. TEL. 247-65.

ANALIZY:

moczu, kału, płwociny, krwi (Wasserman),
płyny mózg.-rdzen., okreśł. mocznika etc.

TOWARZYSTWO DLA HANDLU I PRZEMYSŁU LEKARSKIEGO
I POMOCY SZKOLNEJ

DR^O₊^B₊^N₊^E_{+^R}

WARSZAWA, UL. SENATORSKA 6.

Spółka akcyjna

CENTRALA: Kraków, plac Szczepański 3.

Instrumenty chirurgiczne. Meble operacyjne. Opatrunki. Aparaty do fizykoterapii. Aparaty Roentgena. Lamy kwarcowe. Hygiena matki i dziecka. Przyrządy laboratoryjne chemiczne i bakterjologiczne.

Mikroskopy, mikrotomy, polarymetry, spektroskopy i t. p. Reicherta. Barwiki mikroskopowe, preparaty chemiczne pro analizi, odczynniki. Preparaty farmaceutyczne w kapsułkach i perełkach żelatynowych. Maści i plastry ręcione, ekstrakty organoterapeutyczne.

Wysyłamy odwrotnie. Kosztorysy bezpłatnie. Udzielamy Kredytów.

LABORATORJUM

CHEMICZNO - BAKTERJOLOGICZNE

D^{RA} I. DWORECKIEGO

WYKONYWA WSZELKIE ANALIZY LEKARSKIE:

1. badanie moczu, płwociny, krwi, treści żołądkowej, kału, płynu mózgowo-rdzeniowego, wysięków, przesięków it.p.
2. badania bakterjologiczne tych wydzielin oraz ropy, wszelkich nalotów, włosów, łusek, owrzodzeń skórnych i t. p. (badania bakterjoskopowe oraz wyodrębnianie czyst. szczepów drobnoustrojów i t. p.,) przygotowanie autoszczepionek;
3. odczyny serologiczne: djagnost. kiły (odcz. Wassermana i inne), durów (Widal-Grubera i inne),
4. ściśle chemiczne: ilościowe okreśł. składników chorobowych, i prawiołowych moczu, krwi, (mikrometody według I. Bang'a i inne); badania zaczynów,
5. badania histopatologiczne.

WARSZAWA, DZIELNA 18. TEL. 274 - 99.

PROF. DR. JAN MIKULICZ

Urodzony w r. 1850 w Czerniowcach. Nauki gimnazjalne pobierał w Pradze czeskiej, Wiedniu i Czerniowcach. Medycynę studjował od roku 1869 w Wiedniu i tam też w r. 1875 uzyskał dyplom doktorski. Następne 3 lata doskonalił się w chirurgji pod kierunkiem prof. Billrotha, którego później został asystentem. Ostatnie te obowiązki sprawował do r. 1881. Tegoż roku objął osobny oddział chirurgiczny w poliklinice ogólnej wiedeńskiej. W r. 1880 odbywszy uprzednio 6-cio miesięczną wycieczkę naukową do Niemiec, Francji i Anglii habilitował się w Wiedniu, jako docent chirurgji. W r. 1882 został mianowany profesorem zwyczajnym i dyrektorem kliniki chirurgicznej na Wszechnicy Krakowskiej. Mikulicz cieszył się wielkiem uznaniem, jako zdolny chirurg i dobry obywatel.

Liczne prace swe ogłaszał w czasopismach lekarskich niemieckich i polskich.

DOC. DR. WITOLD JODKO-NARKIEWICZ

Doc. dr. Witold Jodko Narkiewicz

Urodzony w roku 1834 w Pukowie, pow. Ihumeńskim, gub. Mińskiej. Ukończywszy gimnazjum w Mińsku, zapisał się na wydział lekarski uniwersytetu w Dorparcie w r. 1853. Stopień doktora medycyny uzyskał w Radzie Lekarskiej Królestwa Polskiego w roku 1859. W roku 1860, odbywszy poprzednio podróż naukową w celu udoskonalenia się w okuliście, osiadł w Warszawie i wkrótce objął kierownictwo w oddziale ocznym szpitala żydowskiego, a od r. 1870 jest ordynatorem w instytucie oftalmicznym ks. Lubomirskiego. W latach 1863 — 1869 wykładał okulistykę w Szkole Głównej Warszawskiej, jako docent prywatny.

Liczne prace swe z zakresu okulistryki ogłaszał Narkiewicz w „Tyg. Lek.,” „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.,” „Gazecie Lek.” i „Przeglądzie Lekarskim”.

GABINET RENTGENOLOGICZNY

D-ra I. Kuklińskiego

WARSZAWA

MARSZAŁKOWSKA 92. TEL. 125 - 83.

Lampy kwarcowe.

LABORATORJUM CHEMICZNE

D-ra chem.

LUDWIKA HONTOWERA

WARSZAWA, KRÓLEWSKA 39, TEL. 117 - 02.

Analizy produktów chemicznych, wód,
olejów, tłuszczów, barwników, środków le-
karskich produktów spożywczych metali
i t. d. analizy lekarskie.

ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY

AL. BŁAŻEWICZA

B. długoletniego współpracownika firmy I. S. KOCH i kie-
rownika pracowni ortopedycznej w instytucie K. N. I. D-ra
Modlińskiego w Moskwie.

Zatrzymuje specjalnie ulepszonym bandażem dopasowanym
w Zakładzie najbardziej

ZASTARZAŁĄ RUPTURĘ

Osobiste stawiennictwo pożądane. Chcąc przekonać wszy-
stkich cierpiących o skuteczności takowego, przymiar wyko-
nywam bez zadatku. Gorsety, pasy brzuszne, nerkowe, rup-
turowe. Aparaty lecznicze Hessinga Ręce i nogi sztuczne,
29 lat praktyki

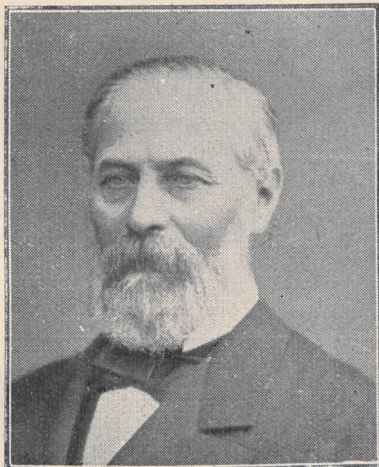
WARSZAWA, CHMIELNA 16, TEL. 27-36.

DR. LUDWIK NATANSON

Urodzony w Warszawie w r. 1822, nauki gimnazjalne pobierał w mieście rodzinnem, medycynę studiował od r. 1838 w Wilnie, a później w Dorpacie do roku 1843. Stopień doktorski Przyznała mu Rada Lekarska Królestwa Polskiego. Natanson

zjednał sobie uznanie ogółu, jako zdolny i nader wzięty lekarz, a więcej jeszcze, jako prawy obywatel. W latach 1848 i 1852 brał udział w posługach lekarskich w szpitalach cholerycznych. Każde przedsięwzięcie, dobro społeczne znajduje w nim zawsze gorliwego orędownika. Pracami swemi w komisji do reorganizacji służby zdrowia w Królestwie Polskiem, jak również w Radzie wychowania, dowiódł niemałej gorliwości obywatelskiej i wytwornego sądu. Szkoła rzemiosł w Warszawie powstała w Warszawie po-
wstanie swoje jemu wyłącznie zawdzięcza. W latach 1863 — 1805 piastował dostojeństwo prezesa w Warsz. Tow. Lek. Przy tylu roz-

licznych zajęciach nie zaniedbywał i pracy piśmienniczej: artykułami swemi zasiliał Bibliotekę Warszawską, a założywszy w r. 1847 „Tygodnik Lekarski”, który redagował do 1864 r., obudził ruch literacki między lekarzami polskimi. Przełożył dzieło Liebīga i sam wiele pierwszorzędnej wartości prac oryginalnych w wydaniu książkowym ogłosił.

Dr. Ludwik Natanson

PROF. DR. FELIKS NAWROCKI

Urodzony we wsi Tworki pod Warszawą w r. 1838. Ukończywszy nauki gimnazjalne w Poznaniu w latach 1856 i 1857 oddawał się w Berlinie studjom języków starożytnych i wschodnich. Studja lekarskie rozpoczął w r. 1858 w Wrocławiu i tu w r. 1863 uzyskał stopień doktora medycyny. Oddając się z zamiłowaniem fizjologii i chemji i pracuje pod kierunkiem takich mężów, jak Haidenhaim, Meyer, Cl. Bernard zyskał uznanie w świecie naukowym i już w r. 1863 został powołany na adjunkta chemji lekarskiej w Groningen, skąd przeniósł się wkrótce do Wrocławia na posadę adjunkta historii i chemji fizjologicznej. Następnie wskutek ogłoszenia konkursu (w r. 1865) przez wydział Szkoły Głównej na posadę prof. historii medycyny, encyklopedji i metodologii, złożył rozprawę o Janie Maysnie, fizjologu angielskim i został przyjęty jako wykładający wyżej wspomniane przedmioty. W r. 1868 został mianowany prof. nadzwyczajnym i w tymże stopniu przeszedł do Uniwersytetu Warszawskiego. Od r. 1881 został profesorem zwyczajnym i wykładał fizjologję.

Cały szereg prac lekarskich zamieszczał w „Gazecie Lek.,” „Prze-
glądzie Lek.,” „Medycynie”, oraz czasopismach niemieckich.

OTWOCK

PENSJONAT DLA REKONWALESCENTÓW i OSÓB POSZUKUJĄCYCH WYPOCZYNKU

A. GUREWICZ

Willa własna

Telefon podmiejski Otwock N-r 5j

Gmach pensjonatu, rozłożony w 8-miorgowym parku sosnowym, sąsiadujący z wielokilometrową polaną o pięknym widoku, służącą dla spacerów kuracyjnych. Budynek urządony według wszelkich wymagań techniki nowoczes-

Ogólny widok

nej: system korytarzowy, kanalizacja, w każdym pokoju bieżąca woda, kąpiele, oświetlenie elektryczne, wielka sala jadalna, obszerna czytelnia, bawialnia, salonik na 1-ym piętrze, olbrzymia sala koncertowa. Prawie wszystkie pokoje po stronie słonecznej. Cały budynek na parterze i 1-ym piętrze (strony wsch.-południowa oraz południowa), otoczony leżalniami werandami oszklonemi, otwartymi trzema tarasami, oraz duży taras słoneczny ponad lasem, połączenie telefoniczne. Urządzenie Zakładu najzupełniej odpowiada najelegantszemu Sanatorjum i Pensjonatom Uzdrowisk Zagranicznych.

Chorzy nie są przyjmowani.

Salonik

Park

PROF. DR. MARCELI NENCKI

Urodzony w r. 1847 we wsi Boczki, gub. Kaliskiej. Odbwszy nauki gimnazjalne w Piotrkowie, oddawał się filozofji na Wszechnicy Krakowskiej, w Jenie i Berlinie. W r. 1867 rozpoczął studia lekarskie w Berlinie, gdzie w r. 1870 uzyskał dyplom doktora medycyny. Już za czasów uniwersyteckich gorliwie pracował nad chemją fizjologiczną z początku pod kierunkiem Naunyna i Shultzena, później Bayera. W r. 1872 na przedstawienie, Naunyna, Nencki przyjął miejsce asystenta chemicznego przy instytucie patologicznym w Bernie, a równocześnie habilitował się na docenta prywatnego chemji fizjologicznej tamże. Wkrótce swemi wiadomościami i usilną pracą zjednał sobie tytuł profesora.

Cały szereg prac naukowych ogłaszał bądź w oddzielnych książkach, bądź w czasopismach lekarskich niemieckich i polskich (czasop. tow. aptek., „Zdrowie“, „Gazeta Lek.“, „Pamięt. Warsz. Tow. Lek.“).

DR. LEON PIOTR NENCKI

Urodzony w r. 1848, nauki gimnazjalne pobierał w Piotrkowie i Kaliszu od r. 1859 do 1866, nauk lekarskich słuchał w Warszawie od 1866 do 1871. Następnie doskonalił się w Wiedniu, Paryżu, Bernie, Dorparcie i Monachjum. Dyplom doktora medycyny uzyskał w Bernie w roku 1873. W r. 1876 powrócił do kraju rodzinnego, a powtórzywszy egzamiña lekarskie, osiadł w Warszawie. W r. 1881 mianowany został lekarzem-chemikiem warszawskich szpitali miejskich.

Prace swe ogłaszał w językach niemieckim, francuskim i polskim, te ostatnie zamieszczał w „Gazecie Lekarskiej“.

PIERWSZY ZAKŁAD KEFIROWY

„Klaudja Sigalina”

Założycielka firmy jest inicjatorką wyrobu kefiru w Europie. Przetwórcen, wyrabiany od lat niepamiętnych na Kaukazie przez górali miejscowych, trzymany był w tajemnicy przed Europejczykami. Zapoznawszy się z wyrobem i udoskonalszy sposób produkcji inicjatorka rozposzechniła kefir w całej niemal Europie. Było to w r. 1863. Produkcja kefiru w Warszawie datuje się od r. 1885.

Kefir wyrobu firmy „KLAUDJA SIGALINA” został przyjęty z uznaniem przez najwybitniejszych lekarzy u nas i zagranicą.

Choroby przewodów moczowych, żółciowych i wątroby, dyspepsja, artretyzm, reumatyzm

leczy radykalnie

W O D A O R Y G I N A L N A

VICHY-ETAT

CÉLÉSTINS — HOPTAL — GRANDE-GRILLE

oraz tabletki (comprimés) pastylki i sole

VICHY-ETAT

Generalny reprezentat na Polskę i wolne m. Gdańsk

JULJAN SAIDENDORFF

Warszawa, Krucza 6.

Gabinet Rentgenograficzny

z Oddziałem Rentgenologicznym

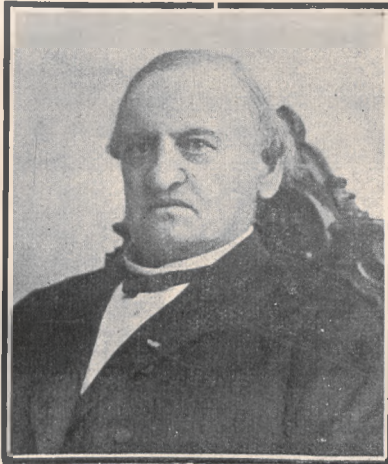
im. D-ra J. M. JUDTA

LAMPY KWARCOWE

Warszawa, ul. Czackiego 1, ☎ ☎ telef. 194-72

PROF. LUDWIK ADOLF NEUGEBAUER

Urodzony w roku 1821 w Dojuhowie, nieopodal Kalisza, nauki gimnazjalne (1834 — 1840) pobierał w m. Brzegu na Śląsku, medycynę studiował w Dorparcie i Wrocławiu, gdzie w roku 1845 uzyskał stopień doktora medycyny i chirurgji. Złożywszy egzamin państwowy, odbył podróż do Berlina, Paryża i Wiednia. W r. 1849, odbywszy przed Radą Lekarską w Warszawie ponownie doktoryzację osiadł w Kaliszu. W r. 1857 powołany został do wykąldu anatomji w nowo-założonej warszaw. medyko chirurgicznej akademji. Gdy w roku 1859 katedrę anatomji objął prof. Hirszfild, Neugebauer rozpoczął wykłady położnictwa i ginekologji, które wykładał następnie w Szkole Głównej i Uniwersytecie Warszawskim, będąc jednocześnie ordynatorem w szpitalu Dzieciątka Jezus. Od roku 1862 objął obowiązki lekarskie na oddziale ginekologicznym szpitala Św. Ducha. Neugebauer był członkiem bardzo wielu Towarzystw lekarskich.

Prof. Ludwik Adolf Neugebauer

Cały szereg prac, nagrodzonych medalami złotymi, drukował w czasopiśmie niemieckich i polskich. („Pamiętnik Warsz. Tow. Lek.„ „Tygodnik Lek.„ „Gazeta Lek.“).

DR. FRANCISZEK LUDWIK NEUGEBAUER

Dr. Franciszek Ludwik Neugebauer

Syn poprzedniego, urodzony w Kaliszu w roku 1856, nauki gimnazjalne pobierał w Warszawie i Wrocławiu, nauki lekarskie pobierał w roku 1874 w Warszawie, a później w Dorparcie, gdzie, złożwszy w roku 1881 egzamin na stopień doktora medycyny, w roku 1882 obronił dysertację inauguralną i uzyskał stopień doktora medycyny. Po doktoryzacji wyjechał dla gruntowniejszego wydoskonalenia się w swoim zawodzie zagranicę. Pracował w charakterze asystenta w klinikach akuszerjnych prof. Wincke'a w Dreźnie, Credé'go w Lipsku, Schrödera w Berlinie, w klinice chirurgicznej prof. Bergmanna w Berlinie, zwiedzał też szpitale w Paryżu. Był członkiem wielu towarzystw lekarskich, m. in. w Lipsku i Paryżu.

Prace swe, b. liczne ogłaszał w językach niemieckim, agnielskim, francuskim i polskim.

SŁYNNNE W CAŁYM ŚWIECIE ZIOŁA Z GÓR HARCU

D-ra LAUERA

Zioła z gór Harcu składają się z najdelikatniejszych ziół rosnących w górach Harcu.

DZIAŁANIE:

Zioła z gór Harcu usuwają wszelkie cierpienia żołądka, znakomicie regulując jego czynności;

Zioła z gór Harcu idealne są przy chronicznym zaparciu:

Zioła z gór Harcu leczą uderzenia krwi do głowy.

Zioła z gór Harcu znakomicie działają przeciw artretyzmowi:

Szereg wybitnych profesorów, między innymi dr. v. Leyden, prof. uniwersytetu Berlińskiego, zaleca stosowanie ziół z gór Harcu we wszystkich chorobach przez nas wyżej wymienionych.

Na żądanie pp Lekarzy przesyłam próbne pudełka franko i gratis.

H. SZPIGELMAN

KRÓLEWSKA N-r 29-a

TELEFON 210-66

PRZEDSTAWICIEL NA RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ

FABRYKA CHEMICZNA „LEK“

sp. z ogr. odp.

Poznańska 11. Tel. 257-60 i 13-71.

Poleca: Hematogen-lek, żelazopepton-lek i z arsenikiem Żelazomanganopepton-lek i z arsenikiem Jodożelazopepton-lek i z arsenikiem (Preparat jodu i żelaza).

LABORATORJUM CHEMICZNO-BAKTERJOLOGICZNE

„SANITAS“

D-RÓW MED. LIPSKICH

ANALIZY DO CELÓW DJAGNOSTYKI LEKARSKIEJ:

moczu, krwi, kału, wydzielin narządów płciowych, treści żołądkowej, płynu mózgu rdzeniowego, nasienia, płwociny, nalotów, wysięków, włosów, łusek i t. p.

BADANIA ANATOMO-PATOLOGICZNE. — AUTOSZCZEPIONKI

CHMIELNA 54 (wprost Dworca Głównego), telef. 139-89

ANALIZY TECHNICZNE, CHEMICZNE, FARMACEUTYCZNE, PRODUKTÓW SPOŻYWCZYCH przy współdziałaniu wybitnych specjalistów

KONSULTACJE

PRZEPISY

ZŁOTA Nr. 28

TELEFON Nr. 405-14

ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY

B. CUKIERMANA

Warszawa, Elektoralna 3

telefon 210 - 21

Wykonuje: Gorsety prostujące aparaty lecznicze (syst. Hessian'a), ręce i nogi sztuczne i t. p., także bandaże rupturowe, pasy brzuszne, nerkowe, specjalne pasy dla brzemiennych i t. p.

DR. JANUSZ FERDYNAND NOWAKOWSKI

Urodzony w roku 1832 w m. Skale, wojew. krakowskiego. Nauki szkolne pobierał w Pinczowie i Kielcach. W r. 1848 wstąpił do służby rządowej w sądzie pokoju. W r. 1850 przeniósł się do Warszawy i tu początkowo pracował w kancelarii Sądu Apelacyjnego, a następnie od roku 1852 w kancelarii 10 departamentu rządzącego senatu, jako pomocnik bibliotekarza. W latach 1857 — 1864 studjował medycynę w akademii medyko-chirurgicznej, a następnie w Szkole Głównej, nieprzystając jednocześnie pełnić obowiązków pomocnika bibliotekarza senatu. Od roku 1864 przez lat 12 pełnił służbę w szpitalu Ś-go Ducha, jako ordynator, równocześnie był asystentem przy klinice chirurgicznej. W roku 1870 mianowany został nauczycielem anatomji w szkole felczerskiej w Warszawie, a nadto w roku 1872 lekarzem m. Warszawy. W latach 1867 i 1868 był redaktorem „Pamiętnika Warsz. Tow. Lek.". W roku 1869 założył zakład leczenia kumysem. Zmarł mając lat 51.

Prace swe zamieszczał w „Pamiętniku“, „Gazecie Lek.“, „Tyg. Lek.“ i innych.

PROF. DR. ALFRED OBALIŃSKI

Urodzony w roku 1843 w Brzeżanach, do gimnazjum uczęszczał w Tarnopolu, studja lekarskie prowadził od r. 1862 na Wszechnicy Jagiellońskiej. W r. 1868 otrzymał w Krakowie stopień doktora medycyny, a w r. 1870 — dyplom doktora chirurgji. W latach 1861 — 1870 sprawował obowiązki asystenta przy klinice chirurgicznej krakowskiej. W roku 1870 objął służbę w szpitalu Ś-go Łazarza w Krakowie, jako prymarjusz w oddziale chirurgicznym. W r. 1881 zatwierdzony został w stopniu docenta prywatnego propedeutyki chirurgicznej i nauki o narzędziach i opaskach chirurgicznych. Od r. 1881 kierował kliniką chirurgiczną krakowską, w r. 1883 mianowany został profesorem nadzwyczajnym.

Liczne prace naukowe drukował w „Przeglądzie Lek.“, „Medycynie“, oraz w czasopismach niemieckich.

CHOROBY CHIRURGICZNE. PROMIENIE ROENTGENA. DIATERMIA. LAMPY KWARCOWE. LAMPY SOLLUX.

Dr. N. MESZ

MARSZAŁKOWSKA Nr. 146.

Telefon 199-90.

DLA KASZLĄCYCH i OSŁABIONYCH

EKSTRAKT i KARMELKI

Z MIODU, SŁODU i ZIOŁ LECZNICZYCH

FABRYKI

„LELIWA”

w Warszawie, ul. Zielna 23. Telefon 59-54.

NAGRODZONE NA WYSTAWACH HYGIENICZNO - LEKARSKICH ŚRODKOWO - AZJATYCKIEJ NIŻEGORODZKIEJ i INNYCH.

Wyłączna sprzedaż w aptekach i składach aptecznych.

WYKONYWA:

Aparaty lecznicze (system Hessinga), ręce i nogi sztuczne, gorsety prostujące, także bandaże repturowe, pasy brzuszne i t. p.

ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY

J. ZAWODNIKA

Warszawa, Orla 5-a, telefon 196-14.

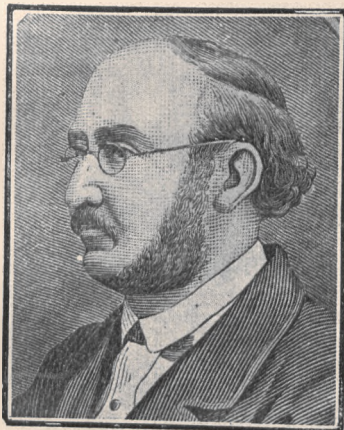
Wszystko wykonywa się według ostatnich wymagań ortopedji chirurgicznej.

SPECJALNY

oddział obuwia ortopedycznego do aparatów, do krótkich nóg, dla cierpiących na płaską stopę (platfuss) na odciski, nogi guzowate i inne zboczenia.

PROF. DR. JÓZEF OETTINGER

Urodzony w Tarnowie w r. 1818. Ukończywszy nauki szkolne w Krakowie, zapisał się w roku 1834 na wydział filozoficzny, a w roku 1836 — na wydział lekarski. W r. 1848, powitawszy z zapałem zorzę wolności

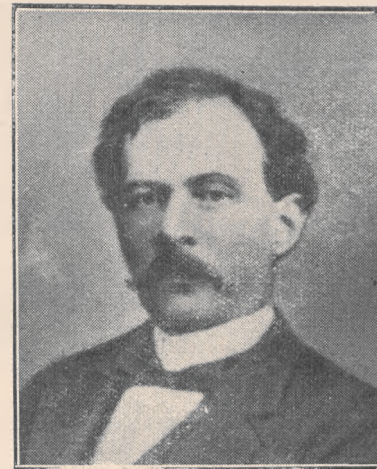
Prof. dr. Józef Oettinger

w ówczesnej „Jutrzence” obrany został przez spółobywateli do pierwszej Rady wiedeńskiej Rady Państwa. W roku 1850 powołany został przez wydział lekarski Wszechnicy Jagiellońskiej do zastępstwa profesora historii medycyny publicznej, a w dwa lata potem przedstawiony został ministrowi na pierwszą z tych katedr. Władza z powodu podejrzeń politycznych wyboru tego nie zatwierdziła. Jako lekarz szpitalny sprawił w r. 1855 wpływem swoim, że zebrano pierwszy fundusz na budowę nowego szpitala dla izraelitów. W r. 1861 przyłączył się do deputacji krajowej do Wiednia, w której zabierał głos w sprawie zażegnania waśni między synami jednej ziemi, a różnego wyznania. W roku 1868 objął katedrę historii medycyny, do której wstęp tak długo ze szkodą dla nauki krajowej miał zamknięty. Nadto zasiadał w radzie miejskiej od pierwszego jej ustanowienia w roku 1866, wpływawszy poprzednio na ułożenie jej statutu, jako członek komitetu. Był członkiem nadzwyczajnym akademii umiejętności i innych stowarzyszeń naukowych. Należał do pierwszych założycieli „Przeglądu Lekarskiego”, którego przez 7 przeszło lat był głównym redaktorem. Artykuły Oettingera, obok wartości naukowej, odznaczają się czystością, poprawnością i kwiecistością języka.

Pozostawił po sobie bardzo liczne prace, drukowane w „Przeglądzie Lek.,” „Roczniku Krak. Tow. Nauk.,” „Dwutygodniku Medycznym”.

DR. WŁADYSŁAW ORŁOWSKI

Urodzony w r. 1835 do gimnazjum uczęszczał w Siedlcach, nauk lekarskich słuchał w Charkowie. W r. 1854 wszedł do służby wojskowo-lekarskiej. W r. 1860 został przeniesiony na posadę ordynatora w wojskowym szpitalu aleksandrowskim w Warszawie. W r. 1862 uwolniony się ze służby wojskowej, objął na mocy konkursu obowiązki pomocnika prorektora przy katedrze anatomji opisowej w Warsz. Szkole Głównej. W r. 1867 mianowany został prorektorem przy tejże katedrze. Z otwarciem Uniwersytetu Warszawskiego został w r. 1869 prorektorem przy katedrze anatomji patologicznej. Na urzędzie tym pozostawał do r. 1872. Od r. 1864 pełnił obowiązki ordynatora na oddziale chorób zewnętrznych szpitala Dz. Jezus, a nadto od roku 1876 konsultantem na oddziale chirurgicznym na Pradze. Stopień doktora medycyny otrzymał w roku 1869 w Warsz. Szkole Głównej. Od roku 1882 piastował poraz trzeci godność prezesa Warsz. Tow. Lekarskiego.

Dr. Władysław Orłowski

Cały szereg bardzo ciekawych prac swych zamieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.,” „Tygodniku Lek.,” „Medycynie”.

ZAKŁAD LECZNICZY

D-ra S. RUBINROTA

GRANICZNA 8. - - - Telef. 103-58

Promienie Roentgena

(prześwietlenie i leczenie).

Sala lamp kwarcowych

i Sollux'ów. Diatermia

(przegrzewanie) i **elektro-**

koagulacja. Sala operac.

Leczenie nowotworów (raka, mięsaka, włókniaków i in.),
gruźlicy, (owrzodzeń, gruczołów, kości, stawów i t. d.)

- - - skrofulów, krzywicy, artretyzmu. - - -

AMBULATORJUM CHIRURGICZNE od 4—6 pp.

Laboratorium Analityczno-Lekarskie

D-ra med. E. BOKSERA

(Internista)

Warszawa, Chłodna 18. Telef. 206-23

ANALIZY:

**Moczu, kału, płwociny,
treści żołądkowej, krwi (morfolog),
Wassermana (Widal),
płynu mózgo-rdzeń,
określenie mocznika
etc.**

GABINET D-ra HIERONIMA CZARKOWSKIEGO

do naświetlań lampą kwarcową i Sollux'em

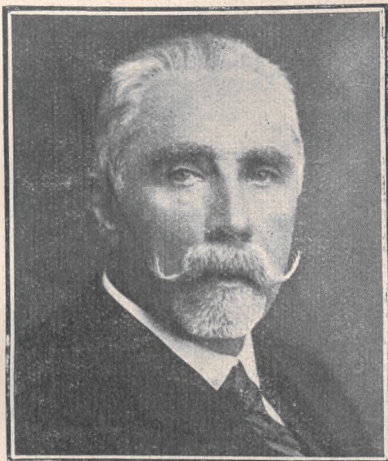
Ul. SIENNA 20. Telefon 170-76

Naświetlania osób pojedynczych i zbiorowe wyko-
nywane są codziennie od 5—7 wiecz.
i w godzinach umówionych.

Kuracja może być przeprowadzona i w mieszkaniu
chorego, o ile istnieje w takowym po-
łączenie z prądem miejskim.

DR. JÓZEF PAWIŃSKI

Urodzony w r. 1851, nauki gimnazjalne przechodził w Łęczycy i Warszawie, medycynę studjował w Warszawie od 1864 — 1874. Do roku 1876 pracował w klinice dżagnostycznej prof. Baranowskiego. W la-

Dr. Józef Pawiński

tach 1876 — 1878 miesiące letnie spędzał w Nowem Mieście nad Pilicą, ordynując w miejscowym zakładzie leczniczym, zimą zaś doskonalił się w medycynie zagranicą pod kierunkiem prof. Bambergera, Ducheka, Frerichsa, Leydena. W r. 1879 osiadł w Warszawie, gdzie od r. 1880 objął stanowisko lekarza miejscowego szpitala Dz. Jezus. Od r. 1891 do r. 1923, a więc 32 lata pełni obowiązki ordynatora w szpitalu Św. Ducha. Za pracę tylu lat, pełną zasług i dobrych wyników rada opiekuńcza tego szpitala wmurowała tablicę pamiątkową i nazwała salę imieniem doktora medycyny Józefa Pawińskiego.

Jako lekarz praktyk zyskał sobie rozgłos szeroki wśród ludności, która zwracała się do niego z całą ufnością, której nigdy nie zawodził, bo dr. Pawiński obok wytrawnej znajomości ludzkiego organizmu, posiadał świetną znajomość duszy człowieka.

Piśmiennictwo polskie lekarskie zawdzięcza Pawińskiemu bardzo wiele, pracami bowiem swemi wniósł wielkie ożywienie w dziedzinie chorób serca i naczyń. To też nie było numeru czasopisma lekarskiego, w którym nie było jego nazwiska.

Zmarł w r. 1925 w Paryżu, dokąd pośpieszył na zjazd lekarski, niósąc ze sobą wyniki swej długoletniej pracy i doświadczenia.

DR. JÓZEF EMILJAN PESZKE

Dr. Józef Emiljan Peszke

Urodzony w Kaliszu w r. 1845, nauki szkolne odbywał w mieście rodzinnem. Medycynę studjował w Würzburgu i Wrocławiu, gdzie w roku 1871 uzyskał stopień doktora medycyny i chirurgji. W roku 1872 powtórzył egzamin w Dorparcie, a po dwuletniej wycieczce naukowej zagranicę promował się powtórnie na stopień doktora medycyny w Dorparcie w r. 1874. Osiadłszy w Warszawie trzy lata był lekarzem na oddziale chirurgicznym szpitala Dz. Jezus, a w r. 1871/8 sprawował obowiązki ordynatora szpitala Czerwonego Krzyża w Warszawie, a od r. 1878 — ordynatora oddziału chirurgicznego w warsz. szpitalu dla dzieci. W chwilach wolnych od zajęć lekarskich oddawał się rysownictwu i był twórcą adresu jubileuszowego dla J. I. Kraszewskiego od lekarzy polskich. Od r. 1884 był starszym bibliotekarzem Warsz. Tow. Lek. i prowadził wydawnictwo „Słownik Lek. Polskich”. Był również współpracownikiem wydawanego przez Hirscha, Biographisches Lexicon der hervorragenden Aerzte aller Zeiten u. Völker.

LECZNICA

DLA CHORYCH CHIRURGICZNYCH i GINEKOLOGICZNYCH

D^{-ra} M^{ed.} A. SOŁOWIEJCZYKA

WARSZAWA

CHMIELNA Nr. 34. — TELEFON 47-50

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO!

OPTYK p. f. „**REKORD**“

Warszawa, ul. Żabia Nr. 7.

POLECA WSZELKIE ARTYKUŁY OPTYCZNE,
GUMOWE, CHIRURGICZNE, i GALANTERJĘ
APTECZNĄ

PRACOWNIA ROENTGENOLOGICZNA

ROZPOZNAWCZO-LECZNICZA

D^{-ra} B. Kryńskiego

Zielna 11 m. 3. — Tel. 75-78.

Czynna od 10-2 i od 4-6.

LAMPY KWARCOWE

DIATERMIA.

Wawenty

DR. WINCENY PIASECKI

Urodzony w r. 1832 w Magdalówce w obwodzie Tarnopolskim, ukończywszy gimnazjum we Lwowie w r. 1858 zapisał się na wydział prawny Wszechnicy Lwowskiej. Lata 1859 — 1861 dla poratowania zdrowia przepędził w zakładach przyrdo-leczniczych w Szwajcarii i Niemczech. W r. 1862 rozpoczął ściśle nauki lekarskie w Uniwersytecie Jagiellońskim. Dwa lata następne przebył w Pradze czeskiej, gdzie obok medycyny z zamiłowaniem zajmował się gimnastyką. Wróciwszy do Krakowa został nauczycielem gimnastyki w szkole miejskiej, a równocześnie prowadził dalej rozpoczęte studia lekarskie. W r. 1867 powołany został do Lwowa, gdzie objął kierunek nowo zawiązanego Tow. gimnastycznego „Sokół”. W r. 1870, złożony ściśle egzaminy lekarskie w Krakowie, rozpoczął zawód lekarski jako kierownik zakładu wodo-leczniczego w Kisielu pod Lwowem. Po 10 latach pobytu tamże, przeniósł się do Zakopanego, gdzie w r. 1880 urządził własny zakład przyrdo-leczniczy i gdzie w dużej mierze przyczynił się do światowej wystawy Zakopanego. W r. 1879 zawiązał we Lwowie towarzystwo hydropatyczne, którego był pierwszym prezesem.

PROF. DR. ROMUALD PŁASKOWSKI

Prof. dr. Romuald Płaskowski

Urodzony w r. 1821, nauki gimnazjalne pobierał w Płocku, medycynę studjował w Dorparcie, gdzie w r. 1850 uzyskał dyplom doktorski. Powróciwszy do kraju z wycieczki naukowej w początku 1854 r. mianowany został ordynatorem w szpitalu Św. Rocha w Warszawie, a równocześnie czasowo (1855 — 1856) pełnił służbę lekarską w szpitalu ujazdowskim. Lata 1857 — 1859 bawił zagranicą, dokąd był delegowany w celu zwiedzenia znaczniejszych zakładów dla obłąkanych i wydoskonalenia się w psychiatrii. W r. 1859 objął obowiązki ordynatora w szpitalu Św. Jana Bożego. Na początku 1862 r. rozpoczął wykład policji lekarskiej, higieny, djetetyki w warsz. akademii medyko-chirurgicznej, w tymże roku został adjunktem w Szkole Głównej na katedrze psychiatrii i kliniki chorób umysłowych. W r. 1864 mianowany został profesorem nadzwyczajnym.

Cały szereg prac naukowych zamieszczał w „Gaz. Lek.,” „Pamiętniku Tow. Lek. Warsz.” i „Bluszczu”. Wydał 2-tomowe dzieło o psychiatrii.

LECZNICA „UNITAS”

ŁÓDŹ, ULICA PUSTA Nr. 19. ☎ ☎ TELEFON 11-78

**Dla chorych
wewnętrznych,
nerwowych,
chirurgicznych,
ginekologicznych
i położnic**

D-rów: J. EIZNERA, H. GAREWICZA, N. GOLDBLUMA
A. GOLDMANA i KS. JASIŃSKIEGO

PRZY LECZNICY ZNAJDUJĄ SIĘ:

**Dwie sale porodowe
Instytut roentgenowski i elektrotechniczny
Mechanoterapia
Hydropatja
I wszelkie Kąpiele lecznicze**

PRYWATNY ZAKŁAD AKUSZERYJNY

K. NOWIALISOWEJ

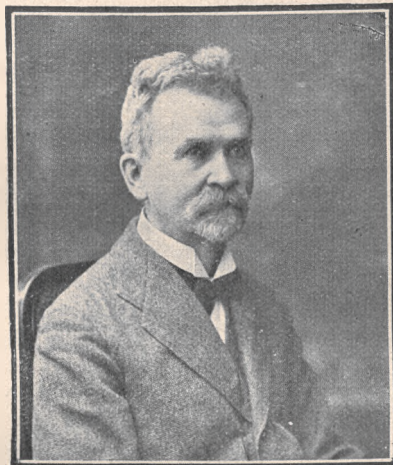
POKOJE DLA POŁOŻNIC

WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA Nr. 59

Telefon 102-19

Zatwierdzony przez władze zakład leczniczy dla jąkałów, oraz cierpiących na wszelkie zбочenia mowy, pod fachowym kierownictwem p. S. Żyłkiewicza, znany jest ze swych dodatnich wyników w usuwaniu jąkania. Doskonałość stosowanej przez p. Z. metody uznana została zarówno przez sfery naukowe jak i lekarskie, a to dzięki wielokrotnym, uczynionym przez niego demonstracjom wyleczonych swych pacjentów, w oddziałach: laryngologicznym i neurologicznym Warsz. Tow. Lekarzy, oraz w Warsz. Inst. dla głuchoniemych, System jego opiera się na ścisłym wzajemnym powiązaniu ze sobą leczenia fizycznego wraz z psychicznym. Kuracja fizyczna zmierza do tego, by przez systematyczne ćwiczenia składników mowy (oddech, głos, artykulacja), wzmocnić muskulaturę jego aparatu, jako najważniejszego siedliska jąkania, z nadaniem zaś kuracji psychicznej jest wzmocnienie duchowej strony pacjenta, której zбочenie wywołała w nim ustawiczna świadomość, trapiącej go choroby. Na tę to ostatnią część kuracji, kładzie on szczególnie nacisk, 25-letnia bowiem praktyka jego wykazała mu, iż radykalne wyleczenie zбочenia, po usunięciu jego strony organicznej, uwarunkowane jest wyłącznie od stopnia psychicznej zdrowotności pacjenta. Dzięki zastosowaniu, wynalezionej przez siebie metody poddawania kuracjusza pod wpływ najrozmaitszych, obcych mu osób, usuwa w zupełności ową psychiczną część choroby, przyczem pacjent, dla którego istniała początkowo różnica wpływu, rozmawia równie dobrze z każdym, bez najmniejszego zająknięcia. Całkowity kurs kuracyjny wynosi od 2¹/₂—3 miesiące, z których 1¹/₂—2 pierwsze poświęcone zostają kuracji fizycznej, pozostały zaś kuracji psychoterapeutycznej. — Zakład mieści się przy ul. Chłodnej Nr. 22

PROF. DR. EDWARD PRZEWOSKI

Prof. dr. Edward Przewoski

Urodzony w r. 1849 we wsi Gliniance, w powiecie nowomińskim, gimnazjum ukończył w Warszawie w r. 1867 i wstąpił na wydział lekarski b. Szkoły Głównej, uniwersytet ukończył w r. 1872, złożył egzamin *eximia cum laude*; w tymże roku został mianowany pełniącym obowiązki prorektora przy katedrze anatomji patologicznej; po otrzymaniu w r. 1873 stopnia doktora medycyny został prorektorem anatomji patologicznej i następnie po śmierci prof. Brodowskiego, objął katedrę anatomji patologicznej.

Zmarł mając lat 76 w r. 1925.

Liczne prace swe z zakresu swej specjalności umieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”, „Gazecie Lekarskiej” i „Medycynie”.

DR. ADAM RACIBORSKI

Urodzony w r. 1809 w Radomiu, nauki gimnazjalne pobierał w Kielcach, medycynę studjował w Warszawie i tu w r. 1828 wydział lekarski uwieńczył rozprawę jego konkursową złotym medalem. W r. 1831, będąc czteroletnim uczniem medycyny mianowany został lekarzem 4 pułku piechoty linjowej i z nim odbył całą kampanję wojenną. Ozdobiony złotym krzyżem *Virtuti Militari* tułał się na obczyźnie. W r. 1833 czynnie zajmował się w czasie epidemji cholery w Besançon. W r. 1834, po obronieniu rozprawy, otrzymał dyplom doktora medycyny w Paryżu. Odtąd aż do śmierci bawił w stolicy Francji, gdzie zdołał skronie swoje ozdobić wawrzynem nauki i zjednać sobie imię poszukiwanego praktyka. Zmarł w r. 1871. Był jednym z założycieli towarzystwa paryskiego lekarzy polskich i pierwszym tego towarzystwa sekretarzem głównym. Pod jego kierunkiem wyszły dwa tomy rocznika tego towarzystwa. Łącznie z *Henvozem* wydawał dziennik „*L'expérience*”.

Liczne jego prace pisane po francusku tłumaczone były na języki angielski, grecki, rosyjski.

Fabryka Mydeł Toaletowych Kosmetyków i Wyrobów Perfumeryjnych **WILDT i S-KA** Dawniej RYSZARD WILDT

Spółka Akcyjna

Warszawa, Belwederska 32/35. Telefony: 95 i 18-14.

Rachunki Czekowe: w Banku Polskim Nr. 6396, w P. K. O. Nr. 5541.

Adres telegraficzny: WILDTKO

Do rzędu najstarszych fabryk w kraju, w branży perfumeryjnej, zaliczona jest, istniejąca od 1880 roku fabryka mydeł, perfum i kosmetyków, założona przez wybitnego fachowca, ś. p. Ryszarda Wildta, pod własną firmą, która w wyjątkowo krótkim czasie zajęła czołowe miejsce pomiędzy fabrykami tej trudnej specjalności. Stało się to dzięki wyjątkowym zdolnościom organizatorskim, głębokiej wiedzy i zamiłowaniu swego fachu założyciela fabryki, który obrał sobie za specjalność mydła glicerynowe, tak matowe, jak i przezroczyste i doprowadził wyrób ich do niebywałej przedtem doskonałości.

Nic też dziwnego, że obroty fabryki zwiększały się stale, zapotrzebowania napływały z najdalszych krańców państwa rosyjskiego, marka fabryczna „WILDT” starczyła za synonim gatunku o najlepszej dobroci.

Do poprzednich mydeł glicerynowych, dołączyło się z czasem mydło wazelinowe, gruntownie przestudjowane i wykonane bez zarzutu, dzięki czemu i jego Nr. 229 był w dobrej i stałej pamięci tych osób, którym zależało na posilkowaniu się mydłem o stałych wysokich zaletach, mogącem śmiało rywalizować z najlepszymi wyrobami pierwszorzędnymi fabryk zagranicznych.

Stały rozwój zakładów zniewolił właściciela do podniesienia ich wytwórczości, — przez utworzenie w roku 1914 Towarzystwa Akcyjnego, z kapitałem 500,000 rubli, zakup pomocniczej marki „Parfumerie IRIS” i rozszerzenie znakomicie rynków zbytu, jak i sprawności fabryki.

Wielka wojna, skutkiem której było odcięcie wielkiego rynku rosyjskiego, zmieniła też zasadniczo kierunek pracy fabryki, której celem od-tąd stało się dążenie nie do produkcji masowej, lecz jeszcze lepszego udoskonalania swych wyrobów i doprowadzenia ich do tej doskonałości i wytworności pod względem zewnętrznym, ażeby mogły stawić czoło wyrobom zagranicznym, zalewającym nasz rynek.

Wildt i S-ka daw. Ryszard Wildt.

Zwiększające się stale zapotrzebowanie i pomimo znacznego obniżenia cen, celem uprzyśpieszenia szerokiego ogółowi nabycia mydeł i perfum, — znakomicie zwiększające się sumy obrotu, — świadczą najlepiej jaką popularnością cieszą się wyroby Wildta i jak licznych i stałych mają odbiorców.

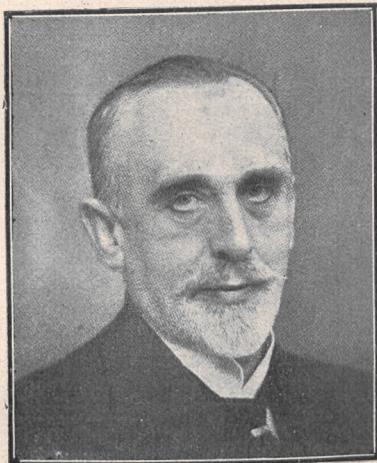
Dla tego też ostatnie walne zebranie akcjonariuszów postanowiło ustanowiony z nadzwyczaj ostrożnego przeszacowania kapitał akcyjny 400,000 złotych podnieść o dalsze 200,000 złotych, ażeby dać możliwość fabryce podnieść jeszcze swą sprawność przez umontowanie najnowszych, o wiele wydajniejszych i precyzyjniejszych maszyn i urządzeń, a tem samem

postawić ją na takiej stopie, ażeby odpowiadała najnowszym wymogom techniki i najdalej idącym wymaganiom pod względem doskonałości samej produkcji.

Zarząd fabryki stanowią od szeregu lat pp.: Maksymiljan Sakowski, D-r Zdzisław Słuszkiewicz i Franciszek Korzycki, a kierunek techniczny fabryki spoczywa w rękach chemika, p. Zygmunta Miszewskiego.

DR. MIKOŁAJ REICHMAN

Urodzony w Warszawie w r. 1851, gimnazjum ukończył w mieście rodzinnem w r. 1868 i wstąpił na wydział lekarski Szkoły Głównej, który ukończył w r. 1873 ze stopniem lekarza. W r. 1874 wyjechał dobrowolnie do Irkucka, gdzie początkowo pełnił służbę lekarza okręgowego, a następnie był starszym lekarzem w szpitalu więziennym. W r. 1880 w celach naukowych bawił zagranicą, od r. 1881 osiadł na stałe w Warszawie, gdzie oddał się pracy laboratoryjnej pod kierunkiem prof. Nawrockiego, prowadząc badania nad trawieniem. Wynikiem tej pracy było dzieło wydane przez Reichmana w r. 1882 p. t. „Niestrawność”. Wspólnie z dr. Heryngiem udoskonalił metodę prześwietlania żołądka.

Dr. Mikołaj Reichman

W r. 1906 Reichman obejmuje przewodnictwo w komisji nad badaniem raka, istniejącej przy Warszawskim Towarzystwie Hygienicznym, a od roku 1900 przewodniczy posiedzeniom, poświęconym chorobom trawienia i przemiany materji w Warsz. Tow. Lekarskiem.

Nietylko był dzielnym lekarzem i pracownikiem niepospolitym w dziedzinie patologji przewodu pokarmowego, lecz również położył wielkie zasługi przez wykształcenie szeregu uczniów przez spopularyzowanie dziedziny uprawianej, nie szczędząc trudu, czasu w wykładach prywatnych dla studentów medycyny w ciągu lat wielu.

W r. 1913 obchodził 40-lecie wielce pożytecznej działalności swej. W uznaniu zasług jego redakcja „Gazety Lekarskiej”, do rozwoju której

wielce się przyczynił wielokrotnymi staraniami, poświęciła Reichmanowi specjalny numer, w którym grono towarzyszy pracy artykułami z dziedziny cierpień żołądka i kiszki, opartymi na kilkudziesięciu jego pracach naukowych, podnosi wielkie zalety naukowe d-ra Reichmana.

PROF. DR. ZYGMUNT RADZIEJOWSKI

Urodzony w Poznaniu w r. 1841. Ukończywszy nauki początkowe i gimnazjalne w mieście rodzinnem w r. 1860 zapisał się na wydział lekarski uniwersytetu berlińskiego, gdzie w r. 1864 uzyskał stopień doktora medycyny. W r. 1865 złożył egzamin rządowy, poczem odbył podróż naukową do Wiednia i Pragi. W latach 1886 i 1870/1 brał udział w wyprawach wojennych pruskich, a w odstępie czasu, dzielącym jedną wojnę od drugiej zajmował się poszukiwaniami klinicznymi i doświadczalnymi już to w pracowni chemicznej zakładu patologicznego prof. Kühne, już to w zakładzie fizjologicznym pod Du Bois-Reymond'em. W r. 1871 rozpoczął jako docent prywatny wykłady chemji lekarskiej i farmakologii w uniwersytecie berlińskim. Już z zapałem gotował się do objęcia ofiarowanej mu katedry klinicznej w Krakowie, gdy nagła śmierć w roku 1874 d. 23 stycznia rozwiła jego marzenia, a Uniwersytet Jagielloński pozbawiła dzielnego pracownika.

Prace swe naukowe drukował w czasopismach niemieckich, przeważnie z dziedziny farmakologii, terapii, toksykologii.

PRACOWNIA ORTOPEDYCZNA

KAROLA CHYCZEWSKIEGO

Współpracownika byłej firmy „M. ERLICH”.

WYKONYWA WSZELKIE ROBOTY
ORTOPEDYCZNE JAKO TO: NOGI,
RĘCE, APARATY RÓŻNYCH
SYSTEMÓW, GORSETY,
BANDAŻE RUPTUROWE, PASY
BRZUSZNE ZWYCZAJNE i SYSTEMU
:: :: :: HOFFY. :: :: ::

WARSZAWA, ZŁOTA 60 m 16.

APTEKA

P. KOZERSKIEGO

w Częstochowie

Aleja 11 Nr. 26. telefon Nr. 18.

LABORATORJUM CHEMICZNO-BAKTERJOLOGICZNE

„S A N I T A S ”

D-RÓW MED. LIPSKICH

ANALIZY DO CELÓW DJAGNOSTYKI LEKARSKIEJ:
moczu, krwi, kału, wydzielin narządów płciowych, treści
żołądkowej, płynu mózgu rdzeniowego, nasienia, płwo-
ciny, nalotów, wysięków, włosów, łusek i t. p.
BADANIA ANATOMO-PATOLOGICZNE. — AUTOSZCZEPIONKI
CHMIELNA 54 (wprost Dworca Głównego), telef. 139-89

ANALIZY TECHNICZNE, CHEMICZNE, FARMA-
CEUTYCZNE, PRODUKTÓW SPOŻYWCZYCH
przy współdziałaniu wybitnych specjalistów

KONSULTACJE

PRZEPISY

Z Ł O T A Nr. 28

T E L E F O N Nr. 405-14

ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY

B. CUKIERMANA

Warszawa, Elektoralna 3

telefon 210 - 21

Wykonuje: Gorsety prostujące
aparaty lecznicze (syst. Helsing'a), ręce
i nogi sztuczne i t. p., także bandaże
rupturowe, pasy brzuszne, nerkowe,
specjalne pasy dla brzemiennych i t. p.

DR. TEOFIL REWOLIŃSKI

Urodzony w r. 1880 w m. Rawie. Nauki gimnazjalne, walcząc z wielkim niedostatkiem, pobierał w mieście rodzinnem, później w Kielcach i Radomiu. W r. 1842 wysłany był na koszt rządu do Petersburga i tam po pięciu latach studjów w r. 1847 osiągnął stopień lekarza. Wstąpiwszy do służby wojskowej był początkowo ordynatorem szpitala Ujazdowskiego, a później w Łowiczu. W r. 1849 jako lekarz przy sztabie głównym odbył kampanję węgierską. Po ukończeniu wojny znów objął służbę w szpitalu Ujazdowskim. W tym czasie (r. 1852) Rada Lekarska Królestwa Polskiego przyznała mu stopień doktora medycyny. W r. 1853 bawił przy sztabie głównym w Kiszyniowie, później w Księżwach Naddunajskich. W r. 1854 zarządzał szpitalem wojskowym w Krajowie na Małej Wołoszczyźnie, później w Bukarszcie i w Białce. Porzuciwszy służbę wojskową w latach 1859 — 1863 był lekarzem powiatu siedleckiego. W r. 1863 przeniesiony został na posadę inspektora lekarskiego do Suwałk, a stąd w r. 1905 do Radomia. Rewoliński należał do najbiegłszych i najskrzętniejszych urzędników lekarskich w Królestwie.

Był też wielkim znawcą i miłośnikiem numizmatyki. Przy skrzętnych poszukiwaniach i zabiegach udało mu się zgromadzić niezliczoną ilość medali historycznych polskich, medaljonów portretowych królów polskich i znakomitych polaków, żetonów, liczmanów i znaków pieniężnych, odnoszących się do różnych osób, instytucji, towarzystw, posiadłości ziemskich, medali religijnych kościoła katolickiego.

DR. JAKÓB IGNACY ROGOWICZ

Urodzony w Kaliszu w r. 1839, do szkół uczęszczał w mieście rodzinnem, w r. 1857 wstąpił do akademii medyko-chirurgicznej w Warszawie i ukończył nauki ze stopniem doktora medycyny w r. 1862. W latach

Dr. Jakób Ignacy Rogowicz.

1863 — 1864 niósł pomoc ranym w różnych miejscowościach kraju. Od r. 1864 do 1868 był asystentem kliniki położniczej oraz ordynatorem w szpitalu Dz. Jezus w Warszawie. W r. 1868 założył prywatny zakład leczniczy dla kobiet, który od 1879 r. istniał pod wyłącznym jego kierunkiem. Od r. 1866 był stałym współpracownikiem, a od r. 1871 redaktorem „Kliniki”. Gdy tygodnik ów został zamknięty, zaczął wydawać w r. 1873 „Medycynę”, której redaktorem i wydawcą był do końca 1881 r. W latach 1875 — 1876 był również redaktorem „Pamiętnika Warsz. Tow. Lek.”, a w roku 1876 pełnił zastępczo obowiązki sekretarza stałego tegoż towa-

rzystwa. W r. 1883 został zaproszony przez Tow. Lekarskie na pomocnika sekretarza stałego i administratora domu Towarzystwa, oraz na stałego członka zarządu. Od r. 1879 wydawał i redagował „Rocznik Medycyny Polskiej”, w którym stale zamieszczał sprawozdania roczne z działu położnictwa, ginekologii i pedjatrii.

Pozostawił cały szereg prac naukowych z dziedziny ginekologii i aku-szerji, drukowanych w wydawanych przez siebie czasopismach.

PRACOWNIA
CHEMICZNO-BAKTERJOLOGICZNA

DO CELÓW DJAGNOSTYKI LEKARSKIEJ

Chemika bakterjologa d-ra ch.

E. PROSA

b. asystenta przy szpitalu VIRCHOWA.

PRZY WSPÓŁDZIALE LEKARZY.

Warszawa, Rymarska 14. Telefon 181-21.

PRACOWNIA ANALITYCZNO - LEKARSKA

D-r med.

Figowskiej-Bulkowstein

WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA 129,
TELEFON 160-70.

Analizy krwi (Wassermann)
moczu plwociny, badania
bakterjologiczne, autoszcze-
pionki i inne.

D-r Z. WALLACH

B. sekund. szpit. Powsz i szpit. św. Zofji
we Lwowie
B. lekarz kliniki prof. Marsa i dziecięcej
ord. od 9-12 i 3-6.
w IWONICZU.

DR S. LANES

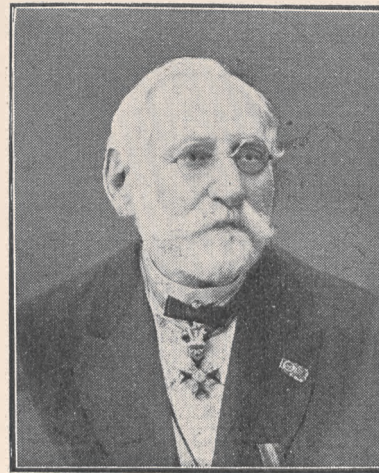
b. lekarz szpit. powsz. we Wiedniu
latem ordynuje w Iwoniczu.

DR. ANTONI JÓZEF ROLLE

Poeta, historyk, urodzony w roku 1830 w osadzie Henrykówce, powiatu mohylowskiego, guberni Podolskiej. Po ukończeniu nauk gimnazjalnych, udał się do Kijowa, gdzie w latach 1850 — 1855 studjował medycynę. W roku 1855 objął obowiązki lekarza dominialnego w Jaryszowie pod Mohylowem podolskim, skąd dwukrotnie robił wycieczki naukowe zagranicę. W r. 1858 doskonalił się w psychiatrii w Sonnensteinie pod Dreznem. Rok 1860 przepędził w Paryżu na zwiedzaniu najlepszych klinik. Po powrocie z Paryża osiadł w Kamieńcu, gdzie z całym zapalem oddał się pracy. W nowo założonem towarzystwie lekarzy polskich, którego w r. 1862 był sekretarzem dorocznym, a później i sekretarzem stałym, należał do najpracowitszych członków. Rolle znany był nietylko jako zdolny i uczony lekarz, ale nadto jako nader płodny autor, piszący pod pseudonimem: „Dr. Antoni J.". Badaniami historycznymi, pracami, czerpaniami ze starych kronik i archiwów, nader zaszczytne w literaturze polskiej zajmuje miejsce.

Niezliczoną ilość prac swoich zamieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.", w „Tygodniku Lekarskim", „Przeglądzie Lekarskim", „Tygodniku Ilustrowanym", „Gazecie Warszawskiej" i „Bibliotece Warszawskiej".

DR. DAWID ROSENTHAL

Dr. Dawid Rosenthal

Urodzony w r. 1808 w Tarnogrodzie z ojca lekarza obwodu zamoyskiego. Ukończywszy gimnazjum we Lwowie w r. 1824, następane dwa lata uczył się na obowiązkowe wówczas kursa filozoficzne w Uniwersytecie Lwowskim. Medycynę studjował w Wiedniu od r. 1826 do 1831. W r. 1831 wysłany był do Węgier i Siedmiogrodu w celu niesienia pomocy dotkniętym cholera. Dyplom doktora medycyny otrzymał w Wiedniu w r. 1834. Przybywszy do Warszawy, został w r. 1836 mianowany ordynatorem szpitala Starozakonnych. W latach 1843 — 1879 miał zwierzchni nadzór nad tym szpitalem, jako lekarz naczelny. Od r. 1849 był lekarzem w instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Marymoncie, a od r. 1859 aż do zwińnięcia tego zakładu naukowego wykładał higienę i dietetykę.

Prace naukowe zamieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek." i „Gazecie Lekarskiej".

Dr. Zygmunt Heuman, Truskawiec

SPECJALISTA CHORÓB WEWNĘTRZNYCH

(choroby przemiany materji)

b. sekundarjusz szpitala powszechnego w Wiedniu

:-: :-: :-: i lekarz „Charitee“ w Berlinie. :-: :-: :-:

STACJA KLIMATYCZNA OTWOCK

ZAKŁAD LECZNICZY D-ra W. PRZYGODY

Komfortowe utrzymanie, stała opieka 2-ch lekarzy, obcierania, iniekcje i t. p.

Zakład urządzony według nowoczesnych wymagań.

Stosowanie najnowszych metod leczenia oraz **sztucznej odmy piersiowej.**

Roentgen, naświetlania lampą kwarcową i łukową, analizy lekarskie—bez oddzielnej dopłaty.

Przy zakładzie znajduje się **odosobniony pawilon** dla kuracjuszków, wymagających leczenia dietetycznego (cukrzyca, choroby nerek).

INFORMACJE W ZAKŁADZIE LUB W WARSZAWIE TEL. 142-60.

TELEFON MIĘDZYMIASTOWY NA MIEJSCU Nr. 9.

APTEKA

E. Nowaka i B. Mandata

w Częstochowie

Elektryczna Fabryka Wód Gazowych i Lemoniad

p. f. „Radomianka”

w Radomiu, ul. Długa Nr. 16

Skład Materiałów Aptecznych

K. Przybytniewskiego

Radom, Lubelska 7

Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna

Tow. Akc. POZNAŃ

Laboratorium Farmedja Królewska Huta, Tow. Akc. daw. Mag. Klawe Warszawa, Przemysł chemiczny w Polsce Sp. Akc. w Zgierzu, Pabjanickie Tow. Akc. Przemysłu Chemicznego Pabjanice, **A. KOLECKI POZNAŃ, BEHRINGWERKE MALBURG.** Powyższe firmy reprezentuje i sprzedaje po cenach fabrycznych **J. Ordon Częstochwa Hurtownia apteczna.**

A p t e k a

Stefana Artwińskiego

w Kielcach

PRACOWNIA ANALITYCZNO - BAKTERJOLOGICZNA

D-ra Wacława Kon-Konara

Częstochowa, II-ga Aleja 31. — Telefon 400.

Apteka S-ÓW BRONISŁAWA SASKIEGO w Kielcach

ulica Rynek Nr. 17, posiada stale na składzie

a) Wody mineralne ze źródeł (naturalne)

b) wody mineralne sztuczne z własnej fabryki.

DR. ADOLF MIKOŁAJ ROTHE

Urodzony w r. 1832 w Zgierzu. Średnie nauki pobierał w szkole realnej w Łodzi, a następnie w warszawskiej szkole realnej do r. 1853. Medycynę studjował w petersburskiej akademii medyko-chirurgicznej do r. 1859. Dyplom doktora medycyny uzyskał w r. 1861. W r. 1859 został mianowany ordynatorem w petersburskim szpitalu dla robotników. W r. 1862 objął obowiązki naczelnego lekarza szpitala cywilnego w Kamieńcu Podolskim, a równocześnie był członkiem urzędu lekarskiego tamże. W r. 1867 zawezwany był do Warszawy, gdzie mu poruczono ster szpitala Św. Jana Bożego i zarząd oddziału dla obłąkanych kobiet przy szpitalu Dz. Jezus. Nadto od r. 1877 był lekarzem domu sierot i starców, a od r. 1879 lekarzem takiegoż domu gminy ewangelickiej. Następujące towarzystwa naukowe zaliczyły go do swego grona: Krakowskie, Niemieckie Tow. Psychiatryków, Tow. Psychiatryków Wiedeńskich, Tow. Lekarsko-Psychologiczne w Paryżu.

Prace swe zamieszczał w Kremera „Rozmaitościach Lekarskich”, „Przeglądzie Lekarskim”, „Medycynie”, „Gazecie Lekarskiej”, oraz w czasopismach niemieckich.

PROF. DR. FELIKS RYMKIEWICZ

Urodzony w roku 1799 na Białej Rusi, nauki gimnazjalne pobierał w Mohylowie, medycynę studjował od roku 1816 w Wilnie i tam w r. 1821 uzyskał dyplom doktorski. Zwróciwszy na siebie uwagę swą zdolnością i pracowitością, został mianowany pomocnikiem prefekta instytutu medycznego. W r. 1825 został przy uniwersytecie adjunktem, w r. 1829 — profesorem terapii szczegółowej i fizjologii. Na tem stanowisku pozostał i w przeobrażonej z uniwersytetu akademii wileńskiej aż do roku 1838, w którym objął po śmierci Śniadeckiego ster kliniki chorób wewnętrznych. Po zamknięciu akademii powołany został na lekarza naczelnego w szpitalu miejskim Sawicz. Umarł 11 sierpnia 1851 r. Był to mąż głębokiej nauki, słynny z erudycji i nadzwyczajnej pamięci. Jędrzej Śniadecki nazywał go chodzącą biblioteką.

Pozostawił po sobie mnóstwo dzieł oryginalnych, poza artykułami, drukowanymi w rozmaitych czasopismach lekarskich.

TRUSKAWIEC

zakład zdrojowo-kąpielowy w Małopolsce

otwarty od 1-go maja do 15-go października.

Bezpośrednie połączenie kolejowe
z Warszawą, Lublinem, Krakowem i Lwowem.

Mieszkania czyste i wygodnie urządzone. Hotel zakładowy i liczne pensjonaty, mleczarnie i restauracje.

Klub miejscowy koncentruje w sobie życie towarzyskie. Bogata czytelnia. Znakomita orkiestra symfoniczna w czasie od 1 czerwca do 15 września każdego roku.

Wycieczki w przepiękną i bardzo ciekawą a najbogatszą w skarby ziemne okolicę, bowiem Truskawiec leży obok salin Stebnika i Drohobycza oraz słynnych, olbrzymich obszarów naftowych Borysławia, Tustanowic i Mrażnicy — ma kopalnie wosku ziemnego, galmanu i cynku.

Stąd ogromna obfitość jego słynnych wód:

I. WODY MINERALNE DO PICIA:

A. Zdrój „Naftusia”, szczawa alkaliczno-ziemna, unikat balneologiczny pod względem składu chemicznego i szczególnego działania w następstwie swej hiposotonji; silnie moczopędna, niezrównana w cierpieniach dróg moczowych, przeroście prostaty, reumatyzmie, dnii i zwapnieniu tętnic.

B. Zdrój „Marja”, słono-glaubersko-żelazisty.

C. Zdrój „Zofja”, słono-gorźki; obydwie stosowane z doskonałym skutkiem przy zaburzeniach w trawieniu natury nerwowej, przy niezżytach żołądka, przebiegających z obniżeniem kwasoty, przy niezżytach jelitowych, zastoinie brzusznej, przekrwieniu wątroby i śledziony, oraz zaparciu stolca, przy zółtach i niedokrewności, otyłości i niezycie oskrzelowym, wysiękach płucnowych.

D. Zdrój „Bronisława”, słono-ziemny, stosowany rzadziej na wewnątrz, działa wybornie jako płukanka do gardła i nosa oraz w okładach.

Najnowsze badania wykazały silną promieniotwórczość wszystkich wód Truskawieckich specjalnie źródła „Józia”.

II. KAPIELE:

a) solankowe, b) siarczane, ewentualnie z dodatkiem szlamu, c) borowinowe, d) z kwasem węglowym (impregnowane), e) z tlenem i innymi dodatkami, f) zimne tusze, g) słoneczne.

III. WZIEWALNIA SOLANKOWA SYSTEMU WASSMUTHA.

Cierpienia, nadające się do leczenia w Truskawcu, są:

Niedokrewność, otyłość, dna, zółty, kiła, cukrzyca rozmiękczenia kości, reumatyzm stawowy i mięśniowy, niezżyty przewodów oddechowych, rozedma płuc, nerwice serca, zapalenie osierdzia, wsierdzia i mięśnia sercowego, miażdżycza naczyń, dusznica bolesna, rekonwalescencja po zapaleniach nerek, niezżyt miedniczek nerkowych, niezżyt pęcherza, kamyki nerkowe i pęcherzowe, przerost gruczołu krokowego, niezżyt żołądka, zaparcie stolca, kamica wątrobowa, zastoiny brzuszne, nerwobóle, porażenia, zapalenia macicy, około- i przy-maciczne, trąbek i jajników, pozostałości po złamaniach, zwichnięciach i t. p.

W sezonie ordynuje zwykle 10 lekarzy. Apteka. Zakład dentystyczny.

Najwygodniejsze leczenie w pierwszym sezonie.

Ceny w I i III sezonie znacznie niższe. Sezon I od 1 maja do 20 czerwca, sezon II od 21 czerwca do 31 sierpnia, sezon III od 1 września do 15 października.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udziela natychmiast:

ZARZĄD ZDROJOWY.

PROF. DR. KAZIMIERZ RZĘTKOWSKI

Urodzony w r. 1870 w Warszawie, nauki gimnazjalne odebrał w mieście rodzinnem. Medycynę studjował na Uniwersytecie Warszawskim, który ukończył w r. 1890. Po chlubnym odbyciu studjów tych, pracował wiele lat na oddziale dr. Dunina. Dla uzupełnienia wiadomości lekarskich udał się zagranicę, pracując długi czas u wybitnych klinicyistów: w Niemczech u prof. Gerhardt'a i Noordena oraz w Paryżu u prof. Babińskiego i Boucheda't'a.

Po przyjeździe z zagranicy objął stanowisko ordynatora początkowo w szpitalu Wolskim, następnie w szpitalu Dz. Jezus. Brał udział żywy we wszelkiego rodzaju klinicznych posiedzeniach towarzystw naukowych, w pracach wydziału szpitalnictwa warszawskiego. Był członkiem Akademii Naukowej, Tow. Nauk. Warsz., Tow. Lek. Warsz., Polskiego Tow. Biologicznego i wielu innych.

Powołany na stanowisko dyrektora kliniki chorób wewnętrznych Uniwersytetu Warszawskiego w roku 1918 z zapałem rzucił się w wir pracy pedagogicznej, wyszkalając setki adeptów sztuki lekarskiej.

Wysłany przez Senat akademicki w r. 1923 do Francji, celem zbadania sposobu nauczania na wydziale lekarskim, dzieli się w serji odczytów swemi spostrzeżeniami, zmierzającymi do zreformowania tej dziedziny nauczania.

W ciągu 6 lat kierownictwa kliniką wytworzył koło siebie całą szkołę i z jego kliniki w tym czasie wyszło około 50 prac naukowych, ogłoszonych drukiem w języku polskim, francuskim i niemieckim.

Zmarł w r. 1924.

Prof. Dr. Kazimierz Rzętkowski

DR. STELLA JAN SAWICKI

Urodzony w r. 1831 na Żmudzi w Szawlach, po ukończeniu 4-ch klas gimnazjalnych oddany został w 1843 do korpusu kadetów w Petersburgu, skąd po 5 latach mozolnej pracy został w r. 1849 awansowany na oficera i zaraz wyruszył na wojnę do Węgier. Po powrocie wstąpił w r. 1852 do akademii wojennej sztabu generalnego, gdzie po 2 latach mianowany został oficerem sztabowym. W r. 1865, jako podpułkownik udał się zagranicę w celach naukowych. W r. 1863 zwolniony ze służby na własne żądanie, udał się do Belgji i Francji, a stąd do Galicji, gdzie brał udział w ówczesnych wypadkach pod imieniem pułk. Strusia. Po upadku powstania wyjechał do Szwajcarii i tam pod przydomkiem Stelli zajmował się nauczycielstwem prywatnym i korespondencjami do „Gazety Narodowej”. w tymczasie był sekretarzem Tow. Wzajemnej Pomocy Polaków w Genewie i pracował nad naukami przewodniami. Uzyskawszy obywatelstwo szwajcarskie w r. 1865 udał się do Galicji; gdzie wtrącony został do więzienia i wreszcie wydany do granic Austrii za udział w fabryce wyrobów galwanicznych pod imieniem francuza Duvala, przybył do Mukłuozy, a stąd do Strasburga. W tamtejszej szkole oddał się studjom lekarskim, zarabiając na utrzymanie korespondencjami do dzienników krajowych i francuskich. Po 3 i pół latach ciężkiej pracy otrzymał od ministra oświaty pozwolenie składania egzaminu doktorskiego, który świetnie odbywszy w r. 1871 uzyskał dyplom doktora medycyny i chirurgji. Pragnąc spłacić dług Francji w czasie oblężenia Strasburga w wojnie francusko-pruskiej zorganizował w pałacu cesarskim ambulans na 240 łózek i z wielką prowadził go gorliwością. Po upadku Strasburga, otrzymawszy zasługi, przeniósł się do Genewy, a stąd do Wiednia, gdzie uzyskał pozwolenie na czasowy pobyt w Galicji. Osiągnawszy powtórnie stopień doktora medycyny na Wszechnicy Jagiellońskiej został sekundarjuszem szpitala we Lwoie. Od r. 1873 jest inspektorem szpitali powszechnych w Galicji. Miasta Żółkiew i Jasło mianowały go obywatelem honorowym. Był członkiem wielu towarzystw lekarskich.

Z działu szpitalnictwa pozostawił po sobie cały szereg doskonałych prac.

TRUSKAWIEC

Zakład zdrojowo-kąpielowy w Małopolsce — Województwo lwowskie

I. POŁOŻENIE:

Truskawiec-zdrój leży w uroczym podgórzu karpackim, wyż 400 m ponad poziom morza, w rozkosznej dolinie, otoczonej zewsząd lasami wzgórzami, które go znakomicie chronią od wiatrów i przeciągów, ma klimat łagodny, średnio wilgotny, stanowi przeto sam przez się znakomitą stację klimatyczną.

Położony w środku najbogatszej w skarby ziemne okolicy, obok salin Stebnika i Drohobycza, olbrzymich obszarów naftowych Borysławia i Tułstanowic, kopalni wosku ziemnego, galmanu i cynku — skąd łatwa do zrozumienia, ogromna obfitość i różnorodność jego wód leczniczych, tonie Truskawiec wśród niezmierzonej ilości drzew i sadów, słynnych z doborowych owoców.

II. KOMUNIKACJA:

Stacja kolei „Truskawiec-zdrój” leży w centrum zakładu tak, że używanie jakichkolwiek podwódek, a więc dorożek, czy też automobili, staje się wprost zbędne, mimo to pewna ilość podwódek stoi zawsze do dyspozycji P. T. Kuracjuszy.

Dostawą rzeczy do miejsca zamieszkania zajmuje się szybko i po nader umiarkowanych cenach biuro spedycyjne, pozostające pod ścisłym nadzorem Zarządu kolejowego tak, że w tym kierunku nie mają P. T. Kuracjusze żadnych trudności, a informator zakładowy, jawiący się przy każdym pociągu, udziela wyjaśnień i odpowiednich wskazówek.

Bezpośrednie połączenie z *Warszawą, Lublinem, Krakowem i Lwowem* czyni Truskawiec bliskim i łatwo dostępnym dla całej Polski, zwłaszcza, że sześć par pociągów — z tych jeden pośpieszny — zarząd kolejowy dostosowuje z nastaniem sezonów kąpielowych zawsze tak do ogólnego ruchu pociągów na liniach głównych — że dłuższych, zbędnych postojów na całej przestrzeni właściwie niema.

Poczta, telegraf, telefon miejscowy i międzymiast. w centrum zakładu.

III. MIESZKANIA, PENSJONATY, RESTAURACJE:

Więcej 1600 pokoi, stojących do dyspozycji P. T. Kuracjuszy, należy podzielić na dwie kategorie, a mianowicie na mieszkania, będące własnością i pod bezpośrednim zarządem Dyrekcji zakładu i na mieszkania, stanowiące własność prywatną — pozostające atoli pod ścisłą kontrolą Zarządu zdrojowego i Władz państwowych.

IV. ŚRODKI I WSKAZANIA LECZNICZE:

I. Wody mineralne do picia:

A. Zdrój „Naftusia”, szczawa alkaliczno-ziemna, unikat balneologiczny pod względem składu chemicznego i szczególnego działania w następstwie swej hiposotonii; silnie moczopędna, niezrównana w cierpieniach dróg moczowych, przerzucie prostaty, reumatyzmie, dnii i zwapnieniu tętnic.

B. Zdrój „Marja”, siono-glaubersko-żelazisty.

C. Zdrój „Zofja”, słono-gorzki; obydwa stosowane z doskonałym skutkiem przy zaburzeniach w trawieniu natury nerwowej, przy nieżytach żołądka przebiegających z obniżeniem kwasoty, przy nieżytach jelitowych, zastoinie brzusznej, przekrwieniu wątroby i śledziony oraz zaparciu stolca, przy żołądkach i niedokrewności, otyłości i nieżytych oskrzelowym, wysiękach płucnych.

D. Zdrój „Bronisława”, słono-ziemny, stosowany rzadziej na wewnętrznie, działa wybornie jako płukaneczka do gardła i nosa oraz w okładkach.

E. Najnowsze badania wykazały silną promieniotwórczość wszystkich wód Truskawieckich, specjalnie źródła „Józia”.

II. Kąpiele:

a) solankowe, b) siarczane, ewentualnie z dodatkiem szlamu, c) borowinowe, d) z kwasem węglowym (impregnowane), e) z tlenem i innymi dodatkami, f) słoneczne.

III. Wziewalnia solankowa.

Zarząd Zdrojowy

DR. WŁADYSŁAW LUDWIK ŚCIBOROWSKI

Urodzony w r. 1833 w Krakowie, średnie nauki pobierał w liceum Ś-tej Anny, po dwuletnich studjach (1848 — 1850) na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, oddał się naukom lekarskim w roku 1856 uzyskał stopień doktora medycyny i w tymże roku doktora chirurgji. W r. 1857 objął obowiązki lekarza szpitala S-go Aleksandra w Wilanowie, które pełnił do roku 1864. Odtąd stale bawi w Krakowie, spędzając letnie miesiące jako lekarz zdrojowy w Szczawnicy. Był członkiem bardzo wielu towarzystw lekarskich. W Towarzystwie Lekarskiem Krakowskim, do którego założenia w r. 1866 wspólnie z Kremerem i Fałęckim nie mało się przyłożył, był przez lat 11 sekretarzem stałym, a następnie piastował godność wiceprzesa, a w r. 1879 — prezesa. Od roku 1880 przewodniczył komisji balneologicznej, mającej na celu podniesienie zdrojowisk krajowych.

Liczne prace swe drukował w „Tyg. Lek.”, „Pamiętniku Tow. Lek. Warszawskiego”, „Przeg. Lek.”, „Klinice” i t. d.

DR. ANTONI SIKORSKI

Dr. Antoni Sikorski

Po ukończeniu gimnazjum w Warszawie, wstąpił do b. Komisji spraw Wewnętrznych i duchownych w charakterze aplikanta i wkrótce został urzędnikiem w wydziale głównego inspektora służby zdrowia w Królestwie Polskiem; na tym urzędzie pozostawał lat kilka. Po założeniu w roku 1858 Akademji medyko-chirurgicznej, zapisał się w poczet uczniów tejże, a ukończywszy ją, mianowany został asystentem przy klinice położniczej. Po napisaniu i obronie rozprawy r. 1864 otrzymał stopień doktora medycyny w b. Szkole Głównej. W r. 1869 za jego staraniem otworzony został pierwszy prywatny zakład leczniczy dla dzieci przy ulicy Solnej w Warszawie, który po kilku latach istnienia, zamieniony został na Warszawski Szpital dla dzieci (przy ul. Aleksandrji—obecnie Kopernika) i w nim Sikorski mianowany został naczelnym lekarzem oraz prezesem zarządu szpitala.

Prace naukowe zamieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.” i „Klinice”.

Ordynacja i zakład dla djatermji

**LEKARZ ZAKŁADOWY
WSZECH NAUK LEKARSKICH**

D-r TADEUSZ PRASCHIL

**b. asystent Uniwersytetu i sekundarjusz I Kl.
Lwowskiego Szpitala Powszechnego**

„Świtezianka”

Pokoje z komfortem

Seance djatermiczny

Ordynuje:

w chorobach serca i przemiany materji

zimą we Lwowie (ul. Andrzeja Potockiego l. 11
od godziny 3 do 5 po południu)

latem (od 1. V. do 30. IX.) w Truskawcu
rano od 9 do 11 — po po-
łudniu od 3 do 5.

Leczenie djatermją i lampą kwarcową.

PROF. DR. JĘDRZEJ ŚNIADECKI

Urodzony w Zninie, wojew. gnieźnieńskim w r. 1768, nauk początkowych uczył się w szkole klasztornej w Trzemesznie, a następnie w gimnazjum nowodworskiem. Tu jako najpilniejszy uczeń został na czele szkolnej młodzieży króla Stanisława i od niego otrzymał medal złoty „diligentiae”. Do nauk lekarskich przykładał się w Krakowie, a potem w Pawii. Otrzymałszy w r. 1793 stopień doktora medycyny i filozofji, w celu udoskonalenia się w naukach wyjechał do Londynu i Edynburgu, do Francji bowiem z powodu ówczesnych zaburzeń przedostać się nie mógł. Następnie bawił w Wiedniu. Powołany na katedrę w uniwersytecie wileńskim, udał się do stolicy litewskiej przez Lwów i Wołyń, gdzie 1796 r. miał sposobność obserwować dżumę. Objąwszy katedrę chemji i farmacji, wnet gruntowną nauką, jędrnością i wdziękiem czysto polskiej wymowy, a przytem biegłością i szczęściem w praktyce lekarskiej, prawdziwością charakteru, zamiłowaniem do nauk i dobra ojczyzny, wrodzonym i trafnym dowcipem zwrócił na siebie uwagę nie tylko mieszkańców Wilna, ale i całego kraju. W r. 1812 i 1813 oderwany od prac naukowych pełnił obowiązki lekarskie przy rannych, którymi szpitale wileńskie były przepełnione. Ukończywszy 25 lat zawodu nauczycielskiego, zwolnił się od obowiązków. Dwa lata tylko zażywał spoczynku na łonie rodziny, przyjął bowiem ofiarowaną sobie katedrę kliniki wewnętrznej i na niej z olbrzymim dla słuchaczy pożytkiem do końca życia pracował. W r. 1806 został prezesem Tow. Lek. Wileńskiego. Umarł w r. 1838.

Cały szereg prac naukowych o wielkiej wartości w oddzielnych książkach drukował w Wilnie.

PROF. ALFRED SOKOŁOWSKI

Urodzony w r. 1849 we Włodawie, nauki gimnazjalne i lekarskie (1868 — 1873) odbywał w Warszawie. Stopień doktora medycyny osiągnął w Paryżu w r. 1880. Pierwsze kroki na polu praktycznym stawiał w szpitalu Dz. Jezus, na oddziale d-ra Karwowskiego. Zły stan zdrowia zmusił go do szukania ratunku w roku 1874 w słynnym uzdrowisku w Görbersdorfie. Tam poznał potęgę leczenia klimatycznego. Po powrocie do zdrowia pracował jako asystent w Görbersdorfie do roku 1880. Tam też zbliżył się ze znanym inicjatorem leczenia suchot płucnych, dr. Broehmerem. Uleczony z cierpienia, zrozumiał potęgę słońca i powietrza. Odtąd całe życie oddał prof. Sokołowski idei rozpowszechnienia wartości leczenia sanatoryjnego suchot.

Wkrótce na tem polu, jako lekarz w dziedzinie cierpień dróg oddechowych zdobył sobie rozgłos olbrzymi i zasłużony.

Pisał wiele, a każda jego praca to nowe studjum głębokich i nieocenionych spostrzeżeń. Koroną wszystkich prac jest wspaniałe, trzynomowe dzieło, przełożone na język niemiecki i rosyjski p. t. „Wykłady kliniczne dróg oddechowych”. Dzieło to odznaczyła Akademia Umiejętności w Krakowie nagrodą z zapisu Warschauera. Pisał to dzieło przez lat 25.

Sokołowski przyczynił się do utworzenia sanatorjum w Zakopanem, tworzy wraz z dr. Duninem sanatorjum w Rudce, zaleca Otwock, jako olbrzymi teren sanatoryjny. Zakłada Tow. Przeciwgruźlicze, w którym przez 10 lat z górą jest czynnym prezesem i propagatorem, tworzy pierwsze „Przychodnie” w stolicy. Był członkiem honorowym czynnym mnóstwa instytucji naukowych m. in. Warsz. Tow. Naukowego i Akademji Umiejętności.

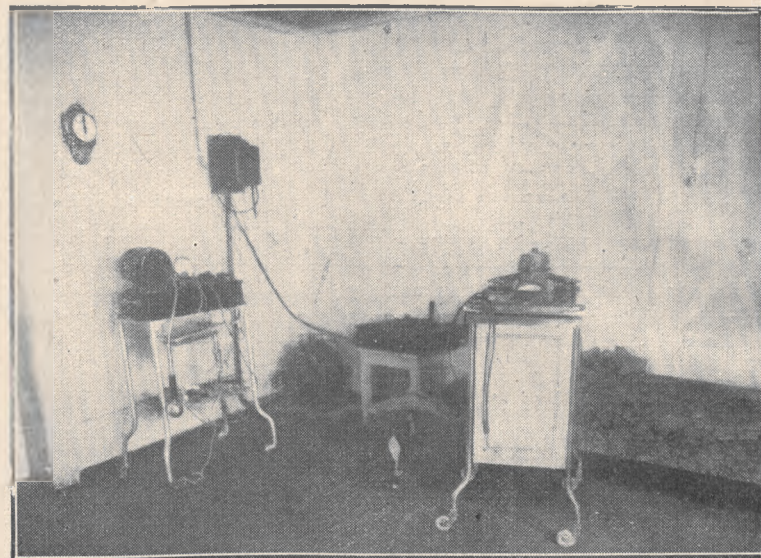
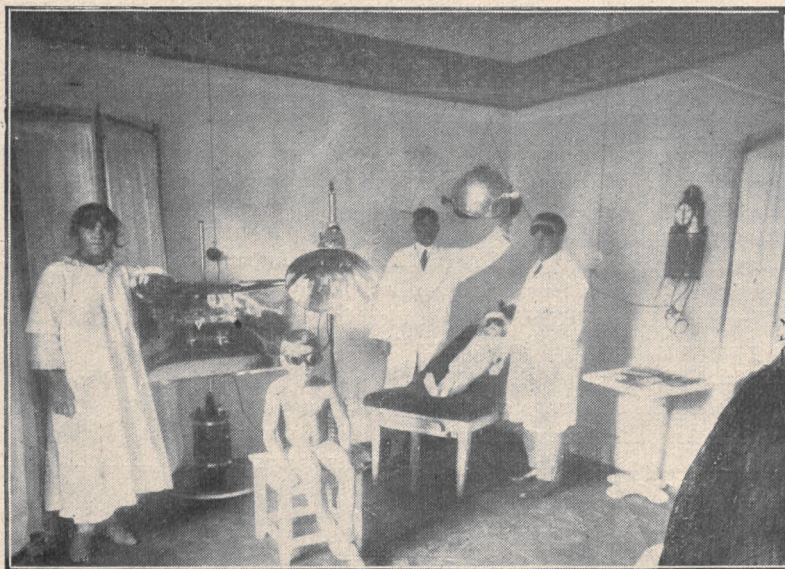
Mimo nadwątlonego zdrowia ostatnie lata życia poświęca wykładom w Uniwersytecie Warszawskim. Zmarł dn. 8 marca 1924 r.

Niezliczoną ilość prac jego drukowały wszystkie pisma lekarskie polskie, niemieckie, francuskie.

ZAKŁAD FIZYKO-LECZNICZY W TRUSKAWCU

djatermja, lampy kwarcowe, lampa Sollux,

Kąpiele świetlne, elektryzowanie,
masaże ręczne i elektryczne
(wibracyjne), gimnastyka lecznicza,

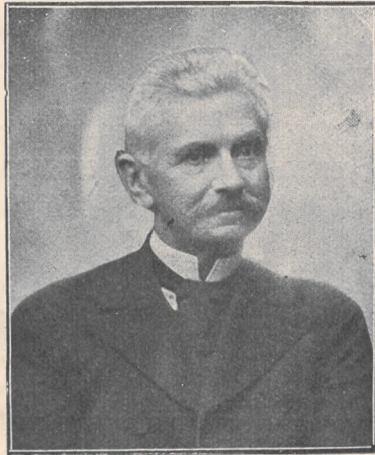
Dr. J. Rudörfer

b. lekarz kliniki lek. Uniw. wiedeńskiego ordynuje
w Truskawcu od r. 1912.

W CHOROBAH WEWNĘTRZNYCH
i NERWOWYCH

W zimie w Drohobyczu.

DR. FELIKS SOMMER

Dr. Feliks Sommer

Urodzony w r. 1834 w Warszawie, po odbyciu nauk szkolnych w mieście rodzinnem, obrał sobie (w r. 1851) zawód farmaceutyczny i w latach 1854 — 1857 uczęszczał do warszawskiej szkoły farmaceutycznej. W roku 1857 rozpoczął studia lekarskie w nowo utworzonej warszawskiej akademii medyko-chirurgicznej, nie zaniedbując wszelako nauk aptekarskich. W tym czasie (1858 r.) otrzymał stopień prowizora, a w r. 1860 — dyplom magistra farmacji. Zaraz po ukończeniu nauk lekarskich w r. 1862 został mianowany asystentem kliniki terapeutycznej prof. Chałubińskiego. Obowiązki te pełnił do roku 1865. Dwa lata następne spędził na doskonaleniu się w naukach lekarskich zagranicą, dokąd kosztem rządu był wysłany. W r. 1867 mianowany został ordynatorem szpitala Dz. Jezus. Cieszył się dużą popularnością, jako dobry lekarz-terapeuta.

DR. SZYMON SYRSKI

Urodzony w Lubnie w Galicji w r. 1829, do szkół publicznych uczęszczał w Jaśle, Przemyślu i Krakowie, gdzie następnie wstąpił na wydział lekarski. Pomimo, iż do ukończenia studjów brakowało mu tylko pół roku, Syrski opuścił Kraków, udając się do Londynu z zamiarem zaciągnięcia się do służby lekarskiej w kampanji wschodnio-indyjskiej. Zawiedziony w swych nadziejach, zaniechał powziętego zamiaru i przybył do Wilna, gdzie przyjął obowiązki urzędnika i lekarza w jednym z oddziałów francuskiego tow. budującej się wówczas drogi żelaznej. W roku 1859 wyjechał do Londynu, a stamtąd do Wiednia, gdzie ukończył wydział lekarski. Ostateczny jednak egzamin złożył dopiero w r. 1864. Z Wiednia udał się do Włoch, a stamtąd do Paryża, gdzie uczęszczał na wykłady medycyny, nauk przyrodniczych, ekonomii politycznej i rolnictwa. W r. 1866 przybył do Warszawy z zamiarem starania się o miejsce docenta anatomii porównawczej i w tym celu złożył odpowiednią rozprawę. Sam zaś udał się do Włoch. Wezwany przez Szkołę Główną do odbycia prelekcji wstępnej, nie stawił się do Warszawy, gdyż, powracając z Włoch, przyjął ofiarowaną sobie posadę dyrektora muzeum historii naturalnej w Trzeście. W r. 1868 uczestniczył w wyprawie, zarządzanej przez rząd austriacki do Indji Wschodnich, jako sprawozdawca z działu rolnictwa i jedwabnictwa. Na wystawie powszechnej w Wiedniu zwracały ogólną uwagę płody morza Adrjatyckiego, wystawione przez Syrskiego na sucho. Akwarjum wiedeńskie zwierząt morskich jest także dziełem Syrskiego. W r. 1875 objął katedrę zoologii we Lwowie i tam też w r. 1882 zmarł.

Człowiek głębokiej nauki, niemal encyklopedysta, pozostawił wiele cennych prac z podróży swych.

DOSTAWCA KLINIK SZPITALI I T. P.

STANISŁAW BARAN

Zaprz. Rzeczoznawca Sądow.

LWÓW :: AKADEMICKA 26 :: LWÓW

WSZELKIE INSTRUMENTY LEKARSKIE

Zastępstwa zagraniczne

Ceny fabryczne

Obsługa fachowa

KOMPLETNE URZĄDZENIA LEKARSKIE

MED. UNIV.

Dr. HERMAN FLEISCHER

Lekarz Kliniki Wiedeńskiej

ORDYNUJE W CHOROBYCH
WEWNĘTRZNYCH I NERWOWYCH

W TRUSKAWCU

**B. ASYSTENT KLINIKI WEWNĘTRZ. w BERLINIE
LEKARZ PAŃSTW. SZPIT. POWSZ. WE LWOWIE**

Dr. Henryk Weichselbaum

Lwów, ul. Wronowska 16. — Tel. 16-90.

W sezonie letnim ord. w Truskawcu obok apteki.

PROF. DR. WIKTOR FELIKS SZOKALSKI

Urodzony w Warszawie w r. 1811. Średnie nauki pobierał w liceum warszawskim. W r. 1827 uzyskał patent dojrzałości, zapisał się na wydział lekarski Uniwersytetu Aleksandrowskiego. Bohaterski ruch narodowy r. 1831 zastał Szokalskiego 4-letnim uczniem medycyny. Przyjmuje też w nim udział, a pod gradem kul opatrując rannych, dał dowody niezwykłego poświęcenia i odwagi. Ozdobiony złotym krzyżem „Virtuti Militari”, udał się Szokalski z korpusem Rybińskiego na przymusowe tułactwo. Zaskoczony tyfusem nie mógł podążyć wraz z innymi do Francji, osiadł w Niemczech i od 1832 r. dopełniał wiadomości lekarskich w Gies-sen. Złożywszy świetnie egzamin w roku 1834, osiągnął stopień doktora medycyny, chirurgji i akuszerji. Dwa lata następne doskonalił się w sztuce lekarskiej na uniwersytetach w Heidelbergu i Würzburgu. Opatrzony rekomendacją prof. Walthera udał się następnie do Paryża, gdzie pracował w klinice prof. Sichelera. W r. 1839 złożył powtórnie egzamin we Francji, gdzie mu przyznano stopień doktora medycyny. Wówczas też rozpoczął wykłady oftalmologii. Niezależnie od zajęć swego powołania, jako lekarz szkoły batignolskiej, rzucił się Szokalski w wir pracy naukowo-francuskich. W tymże czasie redagował, łącznie z Furnarim czasopismo francuskich. W tymże czasie redagował, łącznie z Furnairim czasopismo „L'Esculape”.

Przekonany, że jedną z najpotężniejszych dźwigni umiejętności są stowarzyszenia naukowe, powziął myśl i doprowadził do skutku w roku 1844 założenie towarzystwa, mającego na celu zjednoczenie dwóch różnych podówczas kierunków medycyny francuskiej i niemieckiej. Szokalski był pierwszym prezesem tego towarzystwa. W r. 1848 został powołany na katedrę oftalmologii na Wszechnicy Jagiellońskiej. W r. 1853 powrócił do rodzinnego miasta, pędał się po raz trzeci egzaminowi i uzyskał od Rady Lekarskiej stopień doktora medycyny. W r. 1858 został naczelnym lekarzem instytutu oftalmicznego w Warszawie. Po założeniu akademji medyko-chirurgicznej, powołany został do wykładu fizjologii, w r. 1861 otrzymał katedrę oftalmologii i otjatrji. Był czynnym członkiem wielu towarzystw naukowych. W r. 1879 obchodzono uroczyste 25-letni jubileusz

działalności Szokalskiego w instytucie oftalmicznym, a w r. 1882 uczczono trudy jego, podejmowane przez lat 25 dla Tow. Lekarskiego na urządzie sekretarza stałego przyczem wręczono mu dyplom na członka honorowego oraz zawieszono w sali posiedzeń portret jego.

DR. JÓZEF TALKO

Urodzony w r. 1838 w guberni Kijowskiej, nauki gimnazjalne ukończył w Żytomierzu w r. 1856, a lekarskie w Kijowie w r. 1861. Następnie jako lekarz wojskowy był asystentem przy katedrze medycyny sądowej i anatomji patologicznej. W r. 1864 uzyskał stopień doktora medycyny. Później pełnił obowiązki wojskowo-lekarskie w Stawropolu, od r. 1866 w Tyflisie; po 6 latach pobytu na Kaukazie przeniósł się do Lublina, gdzie był ordynatorem szpitala wojskowego. Tu za jego staraniem zawiązało się Towarzystwo Lekarskie, w którym pełnił obowiązki sekretarza. Ostatnio (w r. 1888) pełnił obowiązki okulisty warszawskiego okręgu wojskowego.

Pozostawił niezliczoną ilość prac naukowych z dziedziny oftalmologii, zamieszczanych w rozmaitych czasopismach.

WSZECH NAUK LEKARSKICH
Dr. ZENON PELCZAR

ORDYNUJE W TRUSKAWCU
WE WŁASNEJ WILLI „ZOFJA”

Od 9—11 i od 3—4

PENSJONAT „ARKADJA”

Położony w ślicznym parku w centrum zdrojowisku

Każdy pokój z osobnym balkonem.

Komfort, oświetlenie elektryczne.

Kuchnia djetetyczna

Ceny umiarkowane

PENSJONAT „MARYSIA” W TRUSKAWCU

Położony w pobliżu źródła „Naftusia”, urządony z komfortem, według najnowszych wymogów higieny. Pokoje słoneczne, wykwintnie umeblowane, z pościelą, z oświetleniem elektrycznym.

Pensjonat otwarty od 1-go maja. Ceny niskie, w I i III sezonie udzielamy zniżek dla pracowników państwowych.

WILLA „ALEKSANDER”

należący do pensjonatu „MARYSIA” w którym się mieści sala jadalna.

PROF. DR. LUDWIK TEICHMAN-STAWIARSKI

Urodzony w r. 1823 w Lublinie, do gimnazjum uczęszczał w Radomiu, nauk lekarskich słuchał w Dorpacie, Heidelbergu i Getyndze, gdzie w roku 1856 otrzymał dyplom doktorski, a następnie był prorektorem przy katedrze anatomji i docentem prywatnym. W r. 1861 objął katedrę anatomji w Uniwersytecie Jagiellońskim. Był radcą rządowym, członkiem Akademji Umiejętności. Niejednokrotnie piastował dostojeństwo rektora i dziekana.

Prace swe drukował w „Przeglądzie Lekarskim”, „Roczniku Krak. Tow. Nauk.”.

DR. TEODOR TRIPPLIN

Urodzony w r. 1813 w Kaliszu, ukończywszy początkowe nauki w szkołach miejscowych, wcześniej bardzo zaciągnął się do wojska. Opuściwszy kraj rodzinny, uczył się medycyny w Królewcu; w Montpellier po powtórzeniu egzaminów uzyskał dyplom doktora medycyny w r. 1840. Następnie długo podróżował: zwiedził Hiszpanję, Francję, Niemcy, Włochy, zapędził się aż na wschód, do Ziemi Świętej, zbierając wszędzie wiele wrażeń i gromadząc nie mało wspomnień zajmujących. Po powrocie do kraju chwycił za pióro, by podzielić się z rodakami obfitym nabytkiem doświadczeń i obserwacji. Opisem licznych swych podróży od razu zyskał rozgłosne imię. W r. 1857 opuścił znów Warszawę: walczył we Włoszech, gdzie zdobył rangę kapitana. Podczas ostatniej wojny wschodniej, zaciągnął się do szeregów serbskich. Oddawał się różnym zajęciom, jako lekarz, dziennikarz, współpracownik pism włoskich, wreszcie skołatany życiem i nieszczęściami wrócił do Warszawy, gdzie żywot burzliwy w r. 1880 zakończył, pozostawiając po sobie bardzo bogaty zbiór własnych prac naukowych i opisowych.

Dr. WŁADYSŁAW KLUGER

b. asystent kliniki lek. Uniwersytetu Jagiellońskiego

b. ew. kliniki lek. Uniw. Wiedeńskiego

ORDYNUJE W CHOROBAH WEWNĘTRZNYCH

TRUSKAWIEC, WILLA „JADWINÓWKA”

W ZIMIE: KRAKÓW, SOBIESKIEGO 10.

D-r ROŚCISŁAW BIŁAS

ORDYNUJE W CHOROBAH WEWNĘTRZNYCH

W WILLI „RUSAŁKA”

W TRUSKAWCU

B. ASYSTENT UNIWERSYTETU WE WIEDNIU

Dr. ZDZISŁAW REICH

ORDYNUJE W CHOROBAH

WEWNĘTRZNYCH i NERWOWYCH

TRUSKAWIEC, WILLA „POSTÓJ”.

D-r J. MINDES

b. sekundarjusz szpitala powszechnego

W DROHOBYCZU

ORDYNUJE W TRUSKAWCU

W WŁASNEJ WILLI „ZOSIA”

OD 8 — 12 i OD 2 — 6.

PROF. DR. WŁADYSŁAW TYRCHOWSKI

Prof. Dr. Władysław Tyrchowski

Urodzony w r. 1820 w Krakowie, medycynę ukończył tamże w r. 1844. Od r. 1845 do 1847 był adjunktem przy klinice położniczej Uniwersytetu Jagiellońskiego. W grudniu 1850 r. mianowany został lekarzem szpitala więziennego w Płocku, gdzie w r. 1852 powołany był na członka urzędu lekarskiego. W r. 1861 objął w Warszawie katedrę położnictwa i kliniki akuszerskiej, jako profesor zwyczajny. W grudniu 1884 r. liczne grono byłych wychowalców wydziału lekarskiego warszawskiego uczciło zasługi jego profesorskie wręczeniem mu wspianego albumu pamiątkowego, Towarzystwo Lekarskie mianowało go członkiem honorowym.

Cały szereg prac naukowych zamieszczał w „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”.

DR. WIKTOR BOLESŁAW WICHERKIEWICZ

Urodzony w r. 1847 w Kcyni w W. Ks. Poznańskim. Nauki gimnazjalne rozpoczął w Trzemesznie, ukończył w Poznaniu w r. 1867 i tegoż roku wstąpił do akademii medyko-chirurgicznej wojskowej w Berlinie, lecz z powodu panującego w niej nieprzyjaznego Polakom ducha i prądu, po 2 latach podał się do uwolnienia i otrzymawszy je, dalsze studia odbywał już na uniwersytecie w Berlinie, zniewolony będąc w r. 1870 do przerwania ich dla przyjęcia udziału w wojnie francusko-pruskiej, jako lekarz pomocniczy. W r. 1871 powróciwszy z armją do Berlina, niebawem zajął się ukończeniem nauk lekarskich, a po złożeniu egzaminów i napisaniu rozprawy w r. 1872, uzyskał stopień doktora medycyny. Następnie trudnił się praktyką prywatną w Kcyni. Dla wykształcenia i udoskonalenia udał się w roku 1874 do Wrocławia i tam pełnił obowiązki asystenta w poliklinice prof. Haesera i asystenta pomocniczego w klinice ocznej prof. Foerstera. Wkrótce potem objął stałe miejsce drugiego lekarza przy śląskim zakładzie leczniczym dla chorych na oczy. W r. 1875 polecony przez prof. Foerstera otrzymał w Wiesbaden posadę lekarza zakładu okulistycznego, zostającego pod kierunkiem A. Pagenstechera i na tem stanowisku pozostawał przez 2 lata. Z początkiem roku 1877 odbył podróż naukową do Paryża i Londynu, zwracając w niej głównie uwagę na znakomite urządzenia szpitali okulistycznych w Londynie. Po powrocie z zagranicy osiedlił się w Poznaniu, gdzie jednocześnie otworzył dwa zakłady lecznicze, jeden prywatny dla chorych na oczy, drugi dla chorych ubogich również na oczy. *Od 1895 prof. okulist. w Uniw. Krak.*

Pozostawił bardzo liczne prace naukowe z dziedziny okulistyki.

zmart w 1915r.

KRYNICA

Państwowy Zakład Zdrojowo-kąpielowy i klimatycz. w Karpatach pokryty lasem szpilkowym 590 m. nad poziomem morza.

Sezon letni od 1 maja do końca października, podzielony na trzy sezony t. j. od 1-go maja do 30 czerwca, od 1 lipca do 31 sierpnia i od 1 września do 31 października. W pierwszym i trzecim sezonie ceny znacznie niższe.

Kąpiele mineralne (kwasowo-węglowe), borowinowe, zakład fizykalno-leczniczy, kąpiele słoneczno-powietrzne.

SEZON ZIMOWY od 1 grudnia do końca marca.

Kąpiele gazowo-mineralne w domu zdrojowym, częściowe zabiegi borowinowe, częściowe zabiegi wodolecznicze i częściowe elektryczne, lampa kwarcowa, wody mineralne do picia.

W tym samym budynku mieszkania, restauracja i czytelnia.

Centralne ogrzewanie całego domu i łazienek, światło elektryczne. — Sporty zimowe i inne rozrywki.

Stacja kolejowa i Urząd pocztowo-telegraficzny w miejscu. Przy Zakładzie Zdrojowym znajduje się zakład fizykoterapeutyczny pod kierownictwem D-ra Józefa Zanietowskiego,

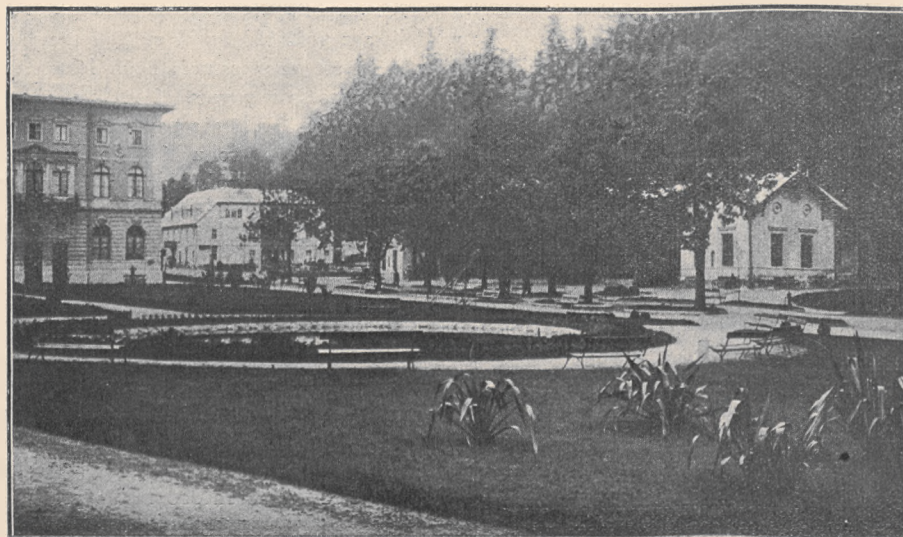
zaopatrzonego w najnowsze aparaty elektryczne; na miejscu lampa kwarcowa, djatermja. Przy Zakładzie kąpiele nowoczesne, gimnastyka szwedzka i t. p.

Wskazania: Choroby układu nerwowego, zbroczenia w czynnościach układu naczyniowego i przewodu pokarmowego, ogólny rozstrój nerwowy, ogólne osłabienie, choroba Basedowa i t. d.

Chorych umysłowo, epileptyków, gruźliczych, tudzież wzbudzających odrzę zakład do leczenia

nie przyjmuje. Asystent Zakładu D-r Józef Polakowski. Bliższych wyjaśnień udziela Zarząd zdrojowy.

**Zarząd Państwowego Zakładu Zdrojowego
w Krynicy.**

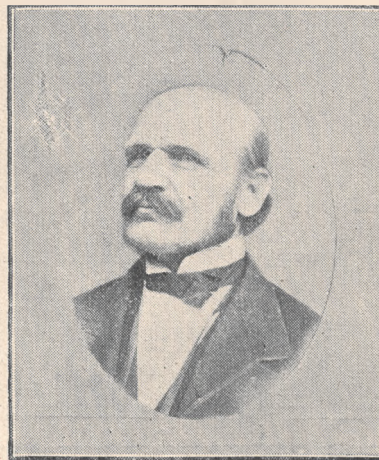
DR. OSKAR WIDMANN

Urodzony w r. 1839 we Lwowie, do gimnazjum uczęszczał w Presburgu na Węgrzech i w tamecznej akademii w r. 1859/60 słuchał nauk prawnych. W r. 1860/61 zapisał się na wydział lekarski Uniwersytetu Wiedeńskiego. Już w roku następnym przeniósł się do Krakowa, gdzie w r. 1866 uzyskał stopień doktora medycyny. W r. 1864, gdy był jeszcze studentem medycyny, mianowany został asystentem przy katedrze fizjologii. W r. 1866 objął służbę lekarską w szpitalu powszechnym we Lwowie, zrazu na oddziale chorób wewnętrznych, później na oddziale psychiatrycznym. Od r. 1867 do końca 1870 był asystentem kliniki terapeutycznej przy szkole medyko-chirurgicznej lwowskiej. Od r. 1871 był prymarjuszem szpitala powszechnego we Lwowie.

Prace swe drukował w „Przeglądzie Lekarskim”, w „Klinice” i „Dwutygodniku Med. Publ.”.

PROF. DR. TEOFIL WISŁOCKI

Urodzony w Tymbarku, w Galicji w roku 1815, nauki gimnazjalne ukończył w Sączu, a wydział filozoficzny we Lwowie. Medycynę studjował we Lwowie i Berlinie i tu w roku 1844-tym uzy-

Prof. dr. Teofil Wisłocki.

skął stopień doktora medycyny. Następnie doskonalił się w naukach lekarskich w Niemczech i we Francji, wrócił w roku 1848 do Galicji, gdzie do 1850 roku oddawał się praktyce prywatnej. W roku 1850 udał się do Wiednia w celu ubiegania się o katedrę w Krakowie. W roku 1851 został mianowany asystentem anatomji patologicznej przy wszechnicy wiedeńskiej i obowiązki te spełniał do 1854 roku. W roku 1856 wrócił do Lwowa i zajmował się praktyką lekarską aż do powołania go na katedrę anatomji patologicznej w akademii medyko - chirurgicznej warszawskiej. W Szkole Głównej wykładał medycynę sądową i policję lekarską.

W uniwersytecie był profesorem tego ostatniego przedmiotu i higieny. Zmarł w roku 1881.

Prace swe drukował w Gazecie lekarskiej, wydawał podręczniki, wogóle należał do lekarzy płodnych w piśmiennictwie lekarskiem polskiem.

KRYNICA

Państwowy Zakład Zdrojowo-Kąpielowy i Klimatyczny

Krynica leży w powiecie nowosądeckim województwa krakowskiego, w zachodniej części Karpat, 590 m. nad poziomem morza, w okolicy górzyczej, bogatej w lasy szpilkowe, odznaczającej się klimatem podalpejskim.

Pora kąpielowa

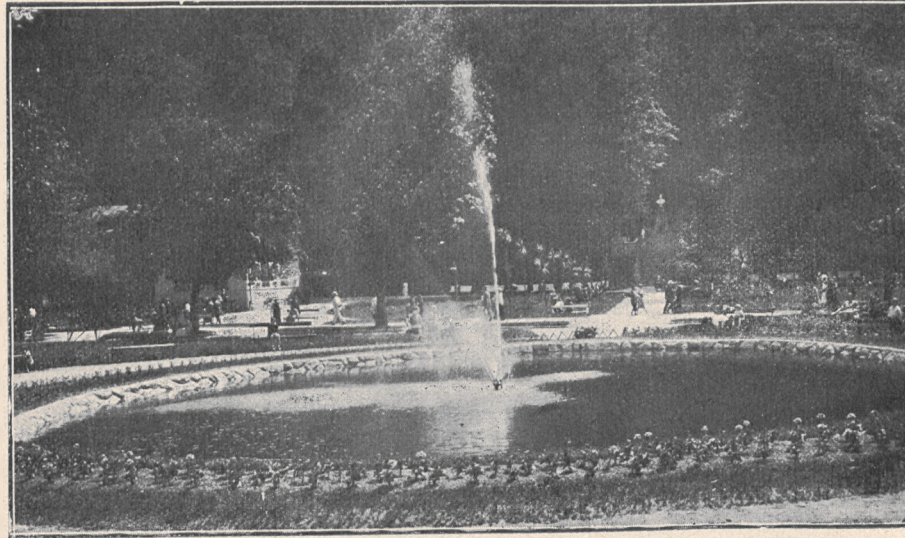
trwa od 15 maja do 31 października i dzieli się na trzy sezony:

- I. od 15 maja do 31 czerwca,
- II. od 1 lipca do 31 sierpnia,
- III. od 1 września do 31 października.

Środki lecznicze

Prócz górskiego, nader ożywczego klimatu, posiada Krynica liczne źródła szczaw alkalicznych wapniowo-żelazistych, bardzo bogatych w bezwodnik węgłowy, służących zarówno do picia jak i do kąpeli. Woda ze źródła głównego, stotwińskiego, Jana i Józefa jakotcz z otworu Nr. I i ze źródła Dobi odziewa należy do szczaw alkalicznych ziemno-żelazistych, woda ze źródła Karola przedstawia czystą szczawę alkalicznoziemną; woda wreszcie z otworu wiertniczego Nr. II. (woda Zuber'a) jest najsilniejszą z dotychczas znanych w Europie szczaw alkalicznych (polskie Vichy).

Wedle ostatniego rozbioru chemicznego, dokonanego przez prof. D-ra Leona Marchlewskiego z Krakowa, zawierają wody krynickie następujące główne składniki:

Choroby, w których picie wód Krynickich jest wskazane.

1. Choroby krwi i narządów krwiotwórczych.
2. Osłabienie ogólne po przebytych chorobach ostrych.
3. Choroby nerwowe czynnościowe.
4. Choroby przewodu pokarmowego.
5. Choroby pęcherza i miedniczek nerkowych.
6. Zaburzenia w przemianie materii.
7. Osłabienie płciowe.
8. Krzywica i żółty u dzieci.

Kąpiele borowinowe.

Rozbiór chemiczny borowiny krynickiej, dokonany przez profesora Dra Leona Marchlewskiego z Krakowa:

Wilgoci w borowinie	14 08 ⁰ / ₁₀₀
Popiołu w wilgotnej borowinie	30 01 ⁰ / ₁₀₀
Popiołu w suchej borowinie	48 50 ⁰ / ₁₀₀
Organicznych ciał w suchej borowinie	54 50 ⁰ / ₁₀₀
Rzutu w suchej borowinie	1 11 ⁰ / ₁₀₀

Składniki popiołu.

Tlenku żelazowego i glinowego	14 05 ⁰ / ₁₀₀
„ żelazowego	9 61 ⁰ / ₁₀₀
„ glinowego	4 47 ⁰ / ₁₀₀
Krzemionki	66 02 ⁰ / ₁₀₀
Tlenku wapniowego	4 70 ⁰ / ₁₀₀
„ magnezowego	2 00 ⁰ / ₁₀₀
Potężeń potasowców	13 20 ⁰ / ₁₀₀
Kwasu mrówkowego w wilgotnej borowinie	0 055 ⁰ / ₁₀₀
Żelaza ekstrahowanego z 1 ⁰ / ₁₀₀ kwasem solnym ogólnej ilości	30 92 ⁰ / ₁₀₀

100 części wody zawiera	Z D R O J					
	Główny	Stotwin.	Karola	Jana	Otwór Nr. 1	Otw. N. II „Zuber”
Węgla wapna	1.566.100	0.486.600	0.470.240	0.499.915	0.783.700	0.63.433
„ magnezu	0.239.600	0.785.000	0.080.360	0.10.301	0.157.090	2.91.050
„ baru	0.002.269	0.028.728	0.000.360	—	0.000.982	—
„ strontu	0.000.419	0.018.400	0.002.330	—	—	—
„ żelazowego	0.002.200	0.019.433	0.000.406	0.02.302	0.013.372	0.08.838
„ magnezowego	0.001.605	—	—	—	0.000.408	—
Siarczanu sodow.	0.006.882	—	0.025.730	—	0.004.420	0.08.505
„ barowego	—	0.000.570	—	—	—	—
Chlorku sodowego	0.018.120	0.004.040	0.009.790	0.00.675	0.002.174	1.01.443
Węgla sodowego	0.185.930	0.608.460	0.030.390	0.02.925	0.037.177	18.77.000
„ potasowego	0.018.196	0.023.430	0.009.890	0.00.406	0.006.453	0.53.510
„ litowego	0.002.051	0.001.624	—	—	0.004.688	0.16.820
Bezwodn. krzem.	0.064.980	0.019.550	0.019.840	0.00.920	0.041.350	0.03.352
Fosforanu glinow.	0.002.161	0.000.774	0.000.400	—	0.00.174	—
Woln. kwasu węglowego	2.671.600	2.869.70	1.997.930	—	1.350.800	—
Woln. kwasu węgl. i napót związ.	3.578.800	3.773.850	2.263.220	—	1.802.4.0	—
Przy 0° i 760 mm.	—	—	—	—	—	—
Ciepłota wody w źródłu	7.6° C	7.58° C	7.77° C	—	—	—

Lekarze ordynujący w Krynicy.

Dr. Aronsohn Julian.	Dr. Szymonowicz Władysław (laryngolog i otyatra).
„ Better Ignacy.	Dr. Wąsowicz Zygmunt.
„ Cercha Maksymilian.	„ Wołski Józef
„ Cichański Aleksander (okulista).	„ Zarzycki Emanuel.
„ Daszkiewicz Korybut Ludwik	
„ Dębicki Klemens.	
„ Eedelman Bernard.	
„ Fuchs-Reichowa Franciszka.	
„ Gorski Ksawery (lekarz zakt.).	
„ Kopff Leon.	
„ Korbel Herman.	
„ Mayer Józef.	
„ Skórczewski Włtold.	

D e n t y ś c i.

- Dr. Praetzel Gustaw.
„ Raps Emil.

Apteka

w domu pod „Orłem“.

DR. JAN - BOGUMIŁ WISŁOCKI

Syn prof. Teofila, urodzony we Lwowie w r. 1845. Nauki gimnazjalne pobierał w mieście rodzinnem, studia lekarskie odbywał w Uniwersytecie Warszawskim, gdzie w r. 1867 uzyskał stopień lekarza. Praktykę lekarską rozpoczął w Brześciu Kujawskim, jako lekarz miejski, wyjeżdżając na lato do Ciechocinka. W r. 1881 przeniósł się do Łodzi, gdzie piastował urząd ordynatora szpitala Św. Aleksandra. Stanowisko to jednak po kilku latach porzucił, pragnąc się uwolnić od obowiązków kwalifikowania w komisjach poborowych.

Przy wydatnym udziale, inicjatywie i energii Wisłockiego powstała w Łodzi pierwsza polska gazeta: „Dziennik Łódzki” Tow. Dobroczyńności, Dom Starców i Kalek, Szpital i Przytułek położniczy (z funduszków przezeń zebranych), kąpiele dla robotników i t. d.

Miasto Łódź obdarzyło Wisłockiego żetonem zasługi, wybitym z okazji stulecia założenia miasta.

Człowiek o charakterze kryształowym zjednał tu sobie powszechny szacunek. Od pierwszego do ostatniego dnia praktyki zawsze miał bezpłatne godziny dla chorych niezamożnych.

Sterawszy zdrowie przeniósł się na odpoczynek do Zduńskiej Woli, gdzie w roku 1917 życie zakończył.

Prace swe drukował w Dzienniku Łódzkim i „Gazecie lekarskiej”.

Dr. Jan - Bogumił Wisłocki.

PROF. DR. JÓZEF WOJCIECHOWSKI

Urodzony na Ukrainie w roku 1793, początkowe nauki pobierał w Kijowie, studia lekarskie ukończył w petersburskiej medyko-chirurgicznej akademii. Następnie objął miejsce lekarza przy misji rosyjskiej w Pekinie. W mieście tem Wojciechowski pierwsze lata poświęcił nauce języków: chińskiego, mandżurskiego, oraz badaniom chińskiej sztuki lekarskiej. Z biegiem czasu postarał się też o wzbudzenie ku sobie zaufania krajowców, żywiących wstręt i nieufność do sposobu europejskiego traktowania chorych..

Szcześnie przeprowadzone kuracje jednego z wysokich duchownych chińskich i księcia krwi cesarskiej, zyskały mu wielką wziętość i sławę pomiędzy mieszkańcami Pekinu, do czego niemało przyczyniła się i zupełna bezinteresowność, gdyż nawet za leczenie księcia Wojciechowski nie chciał przyjąć żadnego wynagrodzenia. Przeważnie dwór cesarski w uznaniu jego zasług, dla okazania swej wdzięczności postanowił uczcić go pomnikiem i w tym celu w dn. 19 listopada 1829 r. złożono ze świetnymi ceremonjami w głównej sali misyjnego budynku grubą drewnianą tablicę z chińskimi napisami, w których rząd cesarski oświadcza, że „ten lekarz ma być zwany lekarzem z lekarzy całego świata i że mu się należy pierwszeństwo przed wszystkimi jego chińskimi kolegami”. Kopja tej tablicy znajduje się w gabinecie uniwersytetu kazańskiego. Po wieloletnim pobycie w Pekinie powrócił Wojciechowski do Petersburga i zaraz otrzymał miejsce lekarza w departamencie interesów azjatyckich, a w r. 1844 mianowany został profesorem języków mandżurskiego i chińskiego przy uniwersytecie w Kazaniu; nie zaniedbywał przytem i praktyki lekarskiej. Umarł w r. 1850. Zostawił w rękopisie słownik chińskomandżursko-rosyjski.

APTEKA H. NITRIBITTA

W KRYNICY

Założona jako pierwsza w zdrojowisku w r. 1860 zaopatrzona stale we wszystkie wymagane środki lecznicze specjalne krajowe i zagraniczne

Dr. JÓZEF STARZEWSKI

b. lekarz kliniki kobiecej w Paryżu, asyst. król. kliniki chirurg. we Wrocławiu, zakładu położniczo-ginekolog. kraj. wraz ze szkołą dla położnych we Lwowie, b. dyrektor szpitali powszechnych: w Tarnowie, Krakowie i we Lwowie, kierownik i prof. kraj. szkoły pielęgnowania chorych we Lwowie członek kraj. i najwyż. rady zdrowia we Wiedniu.

Ordynuje w Krynicy w domu pod „Koroną”

D-r ALEKSANDER CICHĄŃSKI

OKULISTA

w lecie w Krynicy

„GÓRAL”

PENSJONAT

DOKTOROWEJ
OLGI CICHĄŃSKIEJ

W KRYNICY

D-r med. JÓZEF POLAKOWSKI

Choroby wewnętrzne i nerwowe

Krynica, willa „Goplana”

Dr. JÓZEF WSZEBOR

Urodzony w Warszawie, nauk lekarskich słuchał od r. 1857 w warszawskiej medyko-chirurgicznej akademii i ukończył ją w roku 1862. Po ukończeniu rozprawy w r. 1864 uzyskał stopień doktora medycyny. Następnie jako stypendyk warszawskiego wydziału lekarskiego wysłany został przez wspomniany wydział zagranicę, z poleceniem specjalnego studjowania chorób moczopłciowych męskich, co wypełniając, uczęszczał w Paryżu na wykłady Civile'a, Philips'a, Mallez'a i innych. Pragnąc przytem doskonalić się w różnych gałęziach medycyny, chodził na wykłady i innych paryskich znakomitości lekarskich. Po ukończeniu semestru zimowego w Paryżu, opuścił to miasto i przez Monachjum, Wiedeń, Pragę, zatrzymując się wszędzie w celach naukowych, podążył do Berlina, gdzie słuchał Traubego, Frerischa, Langenbecka i innych. Po roku pobytu powrócił do Warszawy i w r. 1866 mianowany został ordynatorem w szpitalu Dz. Jezus i te obowiązki pełnił do r. 1879, w którym przeszedł na naczelnego lekarza w szpitalu Ś-go Rocha i to stanowisko zajmował do końca życia.

W latach 1868 — 1872 był sekretarzem dorocznym Warsz. Tow. Lekarskiego, a w latach 1869 — 1872 kierował wydawnictwem „Pamiętnika”, jako główny redaktor.

Pisał b. dużo, zamieszczając prace swe w „Gazecie Lek.” i „Pamiętniku Warsz. Tow. Lek.”

DR. MICHAŁ ZIELENIEWSKI

Urodzony w Krakowie w r. 1821 nauki gimnazjalne pobierał w rodzinnym mieście i tam też słuchał medycyny. Stopień doktorski osiągnął w Uniwersytecie Jagiellońskim w r. 1844. W r. 1845 pełnił obowiązki asystenta Szpitala Ś-go Ducha w Krakowie na oddziale chorób wenerycznych. Od 1845 — 1847 był adjunktem kliniki lekarskiej Uniwersytetu Krakowskiego przy prof. Brodowiczu. W r. 1848 udał się do Warszawy dla potwierdzenia stopnia naukowego. Po złożeniu pierwszych egzaminów, korzystając z 3 miesięcznej, ustawą przewidzianej przerwy, pojechał do Krakowa, nie przewidując, że będzie pozbawiony możliwości powrotu na termin oznaczony, a to z powodu ruchu rewolucyjnego, panującego wówczas w całej Europie. Zmuszony pozostać w Krakowie, wkrótce mianowany został (1848) adjunktem kliniki akuszeryjnej przy prof. Kwaśniewskim, na której pozostawał do r. 1852. W r. 1853, pragnąc dopełnić swych naukowych wiadomości zapisał się na dwa lata w poczet uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego, dla korzystania z wykładów prof. Dietla, Bryka i Treitza. W r. 1857 otrzymał miejsce lekarza rządowego w Krynicy, gdzie położył niezaprzeczone zasługi, podnosząc uzdrowisko. Od chwili ukazania się czasopisma „Przegląd Lek.” był początkowo głównym jego redaktorem, a później współredaktorem. Sam przez lat 5 wydawał pismo balneologiczne p. t. „Krynica”. Przez lat 14 był sekretarzem komisji balneologicznej, zawiązanej w r. 1856 w Tow. naukowem krakowskiem pod kierunkiem prof. Dietla. W uznaniu prac lekarsko-literackich Zieleniewskiego mianowały go swoim członkiem tow. naukowe krakowskie, warszawskie, poznańskie i wileńskie.

Zieleniewski pozostawił po sobie mnóstwo prac literackich z dziedziny balneologii, drukowanych w „Przeglądzie”, Tyg. Lek., „Roczniku Tow. Nauk. Krak.” i innych.

ZAKŁAD
D-ra WITOLDA SKÓRCZEWSKIEGO

w **KRYNICY**

OTWARTY OD 15 MAJA DO 30 WRZEŚNIA.

(W MAJU, CZERWCU i WRZEŚNIU 20% TANIEJ)

Zakład mieści się w osobnym na ten cel wybudowanym gmachu w środku zakładu zdrojowokapielowego w Krynicy, otoczony ogrodem.

Pokoje duże, widne, z balkonami, wygodnie umeblowane, z piecami,
z doskonałą pościelą i staranną służbą. Dwie
sale, jadalnie,
czytelnie
i werandy.

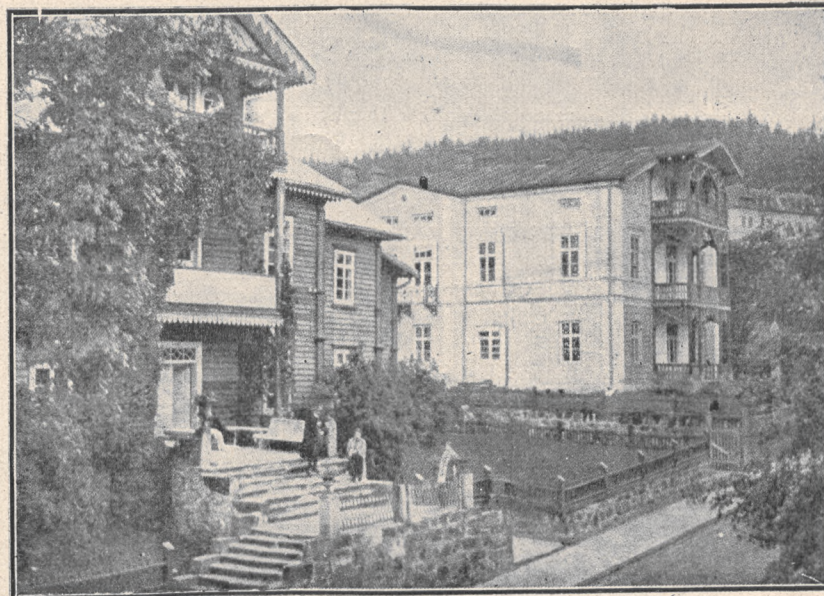
Oświetlenie elektryczne. Wodociągi.

Leczenie dietetyczne. — Wszelka staranna opieka. —

Telefon międzymiastowy.

Adres Zarządu:

Dr. Skórczewski w Krynicy

SOPLICOWO:

PENSJONAT D-ra E. ZARZYCKIEGO

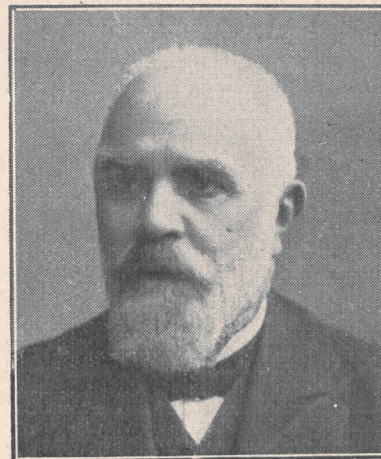
w **Krynicy.**

PROF. DR. TADEUSZ ZIELIŃSKI

Urodzony w r. 1839 w Krakowie, do gimnazjum realnego uczęszczał (1850 — 1857) w Warszawie, nauk lekarskich słuchał od 1857 — 1859 w Warszawie, później w Kijowie, w Pradze Czeskiej (1861) i w Krakowie, gdzie w 1862 roku osiągnął stopień doktora medycyny. W latach 1862 — 1863 był asystentem przy katedrze fizjologii w Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1864—1871 praktykował w Paryżu. W r. 1871 przybył do Lwowa, gdzie początkowo pełnił obowiązki lekarza na oddziale chorób wewnętrznych szpitala powszechnego. W styczniu 1872 r. został mianowany chemikiem patologicznym przy tymże szpitalu. Nadto przez wiele lat wykładał higienę i stomatologję we Lwowie w zakładach naukowych żeńskich. Od roku 1876 był radnym miasta Lwowa i referentem do spraw sanitarnych miasta. Był jednym z założycieli towarzystwa gimnastycznego we Lwowie i wice prezesem jego. Prace naukowe treści literackiej, fizjologicznej, chemicznej, antropologicznej, etnograficznej, chirurgicznej, filozoficznej umieszczał w „Przeglądzie Lekarskim”, „Gazecie Lekarskiej”, czasopiśmie tow. aptekarskiego, oraz w bardzo wielu dziennikach.

Przez 2 lata był współredaktorem „Ruchu Literackiego Lwowskiego”. Zmarł w r. 1885. Śmierć jego wzbudziła żal powszechny, gdyż jako człowiek zacny i prawy, a przytem zawsze gotowy nieść pomoc bezinteresowną każdemu (z zasady leczył tylko bezpłatnie), w najszerszych kołach musiał sobie zaskarbić szacunek i uznanie.

DR. TEOFIL ŻERA

Dr. Teofil Żera

Urodzony w r. 1848 w Wyrunkach Kościelnych w łomżyńskim; nauki gimnazjalne pobierał w Białymstoku i Warszawie, ukończywszy je w r. 1868, zapisał się na wydział lekarski Szkoły Głównej, w roku 1843 ukończył uniwersytet warszawski ze stopniem lekarza i niebawem został asystentem przy klinice terapeutycznej, na tem stanowisku pozostał półtora roku, następnie przez lat sześć był asystentem przy klinice chorób wenerycznych i skórnych, od r. 1882 ordynatorem w szpitalu Św. Łazarza w Warszawie.

Jako praktyk-dermatolog przez 50 lat szeroką praktyką zyskał sobie imię wśród pacjentów i powagę w świecie lekarskim.

Dr. Żera był pierwszym inicjatorem postawienia pomnika Mickiewiczowi, zaprojektowanego łącznie z d-rem Benni.

Dr. IGNACY BETTER

KRYNICA

WILLA „KRAKUS“

Dr. E. Kaufer

B. Sekundarjusz szpitala św. Łazarza

w KRAKOWIE

Choroby wewnętrzne i kobiece

ordynuje w KRYNICY

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY

D-ra med. EMILA RAPSA

latem

KRYNICA

willa „G W I A Z D A“

zimą

LWÓW

ul. Leona Sapiechy 53:

Dr. Leon Kopff

KRAKÓW, ulica SOBIESKIEGO L 1, (Róg ul. Batorego).

w domu od godz: 5 do 6 po południu:

Były asystent Uniwersytetu
w Krakowie. Lekarz rządowy
b. c. k. Zakładu Zdrojowego
w Krynicy.

AUTOR SZEREGU ROZPRAW NAUKOWYCH.

<p>D-r XAWERY GÓRSKI LEKARZ ZAKŁADOWY W KRYNICY</p>	<p>DOKTÓR MEDYCYNY Ludwik Korybut-Daszkiewicz b. Prezes Towarzystwa Lekarzy specjalistów w Kijowie AKUSZERJA i CHOROBY KOBIECE Warszawa Boduena 1 przez lato — Krynica dom „pod Szwajcarem“.</p>	<p>Dr. KLEMENS DĘBICKI RADCA MEDYCYNALNY LEKARZ ZDROJOWY W KRYNICY</p> <p>ordynuje od 9—12 przed poł. i 4—7 po południu w cho- robach wewnętrznych i kobiecych</p> <p>W ZIMIE WE LWOWIE Kopernika 42B.</p>
<p>Dr. med. BERNARD EDELMAN KRYNICA willa SIEDLIKO</p>	<p>RADCA SANITARNY Dr. HERMAN KÖRBEL EM. PRYMARJUSZ i DYR. SZPITALA Wiedeń III Reiserstr. 36. — Tel. 79-7-91. Latem. KRYNICA, Pensjonat „Marja“ <u>Przyjmuje w chorobach kobiecych i wewnętrznych.</u></p>	<p>DR. ANTONI WOLSKI KRYNICA</p>
<p>Prof. WŁAD. SZYMONOWICZ KRYNICA ord. w chor. uszu, nosa i dardła od 1/VII — 30/IX.</p>	<p>Dr. Med. GUSTAW PRAETZEL LEKARZ CHORÓB JAMY USTNEJ i ZĘBÓW KRAKÓW RYNEK 24 <u>w lecie w KRYNICY</u></p>	<p>Dr. Emanuel Zarzycki LEKARZ ZDROJOWY przyjmuje chorych od 10 — 12 i od 4—6. Krynica „Soplicowo“</p>
<p>DR. Zygmunt Wąsowicz W KRYNICY</p>	<p>Dr. JÓZEF MAYER KRYNICA POD GWIAZDĄ CHOROBY WEWNĘTRZNE i KOBIECE.</p>	

B. SEKUNDARJUSZ SZPITALA

Dr. FRANCISZKA FUCHS-REICHOWA

zimą

latem

Lwów, Jachowicza 15.

Krynica „Pod Orłem“.

WSZECH NAUK LEKARSKICH

Dr. Jan Dankiewicz

w RYMANOWIE

KRYNICA

Dr. MAKSYMILJAN CERCHA

b. I-szy Asystent Kliniki położniczo-ginekologicznej
Uniw. Jag.

WSZECH NAUK LEKARSKICH

Dr. Emanuel Fraenkel

w Rymanowie.

WSZECH NAUK LEKARSKICH

Dr. IGNACY BIELECKI

lekarz okręgowy i Kasy chorych

ord. od 9 — 11 i od 3 — 4.
W RYMANOWIE

RYMANÓW ZDRÓJ

willa „ZOFJA“

PENSJONAT Z PEŁNĄ POŚCIELĄ i UTRZYMANIEM

Dr. JULJAN KASPAREK

choroby wewnętrzne i dziecięce

Lwów, ul. Kochanowskiego

Latem w Rymanowie

Rymanów - Zdrój

(MAŁOPOLSKA)

LESISTE, PODGÓRSKIE ZDROJOWISKO

PIERWSZORZĘDNY PENSJONAT

„POD MATKĄ BOSKĄ“.

OKRĘGOWY ZWIĄZEK KAS CHORYCH

WE LWOWIE, ul. DWERNICKIEGO 3/5

Telefon N-r 33-85

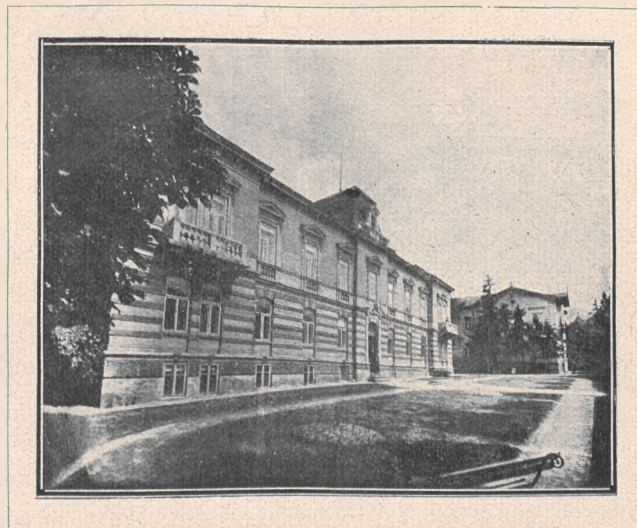
R-K bieżący w Banku Gosp. Kraj. we Lwowie.

Konto P. K. O. N-r 151.780.

Ustawa z dn. 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby, powołując do życia Kasy Chorych na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej, przewidziała równocześnie utworzenie Związków Kas Chorych, a to Związków Okręgowych i Związku Ogólno-Państwowego, jako najwyższej instancji autonomicznej w organizacji ubezpieczenia chorobowego.

Związki Okręgowe mają za zadanie organizację działalności Kas Chorych, przekraczającej granice możliwości Kas pojedynczych poza innymi ściśle przez ustawę sprecyzowanymi zadaniami, jak głównie działalność instrukcyjno-lustracyjna. Życie wysunęło wśród zadań Związku na plan pierwszy konieczność odpowiedniego urzędzenia lecznictwa specjalistycznego, kąpielowo-zdrojowego, klimatycznego i t. p. Lecznictwo to stanowi nadbudowę lecznictwa w Kasach Chorych nie mogących w tym

zakresie poprzestać na własnych siłach już to dla braku należanych środków finansowych, już to głównie dla braku odpowiednich sił fachowych na miejscu.

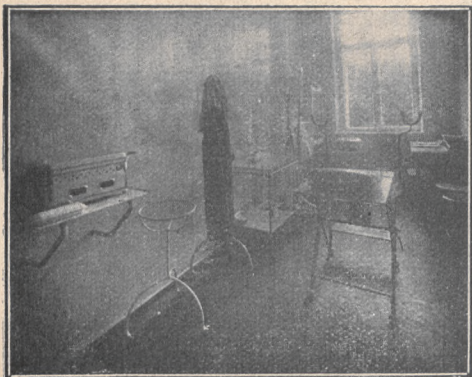

Widok ogólny

Okręgowy Związek Kas Chorych we Lwowie rozpoczął swoją działalność specjalistyczno-leczniczą pod koniec roku 1923.

W okresie najcięższych warunków gospodarczych w Państwie w ogólności ograniczać się musiał Związek do skierowywania przesyłanych z prowincji chorych do odpowiednich zakładów lub specjalistów. Dopiero pod koniec roku 1924 znalazł się Związek w możliwości nabycia na własność prywatnego dotychczas Senatorjum, składającego się z dwóch jednopiętrowych budynków.

W budynkach tych pomieszczono lecznicę Związkową, która dzieli się na 3 oddziały: 1) szpitalik ogólny dla chorych przyjezdnych, mieszczący około 30 łóżek; 2) oddział położniczy

Sala ginekologiczno-operacyjna

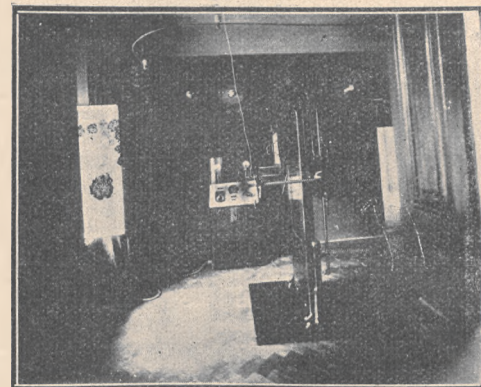

Sala porodowa

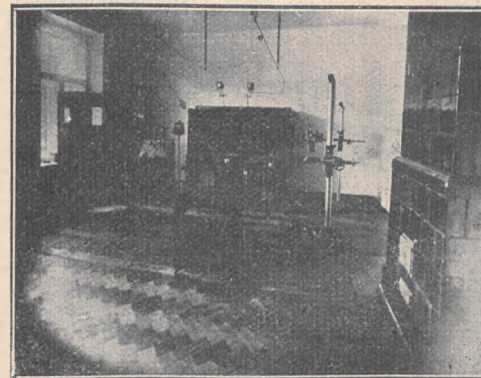
na 30 łóżek, 3) w osobnym pawilonie oddział operacyjny dla przeprowadzania wszelkich operacji o 2 salach operacyjnych — ropnej i czystej, oddział ten obliczony jest na około 40 łóżek. Ponadto urządzono w lecznicy zakład Roentgenowski, zaopatrzony w dwa aparaty diagnostyczny i terapeutyczny. Lecznicza postawiona została w miarę sił finansowych Związku na europejskim poziomie. Zakład zaopatrzony jest w urządzenia gazowe, a to w łazienkach, kuchni i pralni. Poza dotychczasowymi urządzeniami w stadjum zakładania znajduje się apteka, otworzonym ma zostać również zakład wodoleczniczy.

Po ukończeniu organizacji lecznicy ekspansja działalności Zarządu skierowaną zostanie w kierunku zakładania lecznic w miejscach klimatycznych i kąpielowych.

Na najbliższą przyszłość zamierzoną jest budowa domu zdrowia w Iwoniczu, gdzie tenże znajduje do-

Aparat roentgenowski do prześwietlań

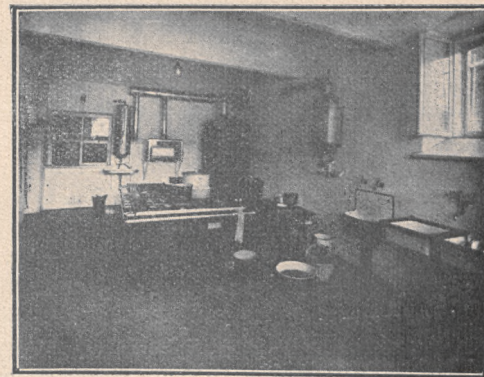

Aparat roentgenowski do zdjęć i głębokiej terapii

Gabinet sterylizacyjny

tychczas pomieszczenie w wynajętych willach. Korzystanie członków mniej zasobnych Kas Chorych z wyżej wymienionych gałęzi lecznictwa jest o tyle ułatwionem dotychczas, iż poza urządzeniami Związku korzystać mogą z urządzeń bogatszych Kas Chorych, jak z Sanatorjum w Szkle, będącego własnością Kasy Chorych miasta Lwowa, Sanatorjum dla piersowo chorych w Worochcie, będącego własnością Kas Chorych w Drohobyczu i Stanisławowie.

Kuchnia

LABORATORJUM CHEMICZNO-BAKTERJOLOGICZNE

„SANITAS”

D-RÓW MED. LIPSKICH

ANALIZY DO CELÓW DJAGNOSTYKI LEKARSKIEJ:
moczu, krwi, kału, wydzielin narządów płciowych, treści żołądkowej, płynu mózgu rdzeniowego, nasienia, płwociny, nalołów, wysięków, włosów, łusek i t. p.

BADANIA ANATOMO-PATOLOGICZNE. — AUTOSZCZEPIONKI

CHMIELNA 54 (wprost Dworca Głównego), telef. 139-89

ANALIZY TECHNICZNE, CHEMICZNE, FARMACEUTYCZNE, PRODUKTÓW SPOŻYWCZYCH przy współudziale wybitnych specjalistów

KONSULTACJE

PRZEPISY

Z Ł O T A Nr. 28

T E L E F O N Nr. 405-14

LABORATORJUM CHEMICZNE

D-ra chem.

LUDWIKA HANTOWERA

Warszawa, Królewska 39.

Telefon 117-02

Analizy produktów chemicznych, wód olejów, tłuszczu, barwników, środków lekarskich produktów spożywczych -- metali i t. d. analizy lekarskie. --

Ciechocinek — państwowy zakład zdrojowy

Zdroje solankowo-jodo-bromowe.

Miasto Ciechocinek, położone jest na lewym brzegu Wisły przy stacji kolejowej tejże nazwy w województwie Warszawskim, w powiecie Niezawskim (odnoga linii kolejowej Warszawa-Toruń), wzniesiony nad poziom morza 46 metrów. Dolina Ciechocińska stanowiła ongi koryto Wisły, a obecnie jest zabezpieczona od wylewów wałem ochronnym, który w roku 1924 po katastrofalnej powodzi i uszkodzeniu został z gruntu odremontowany, wzmocniony, a miejscami podwyższony kosztem 200.000 złotych.

Na miejscu funkcjonuje urząd pocztowo-telegraficzno-telefoniczny z filią w śródmieściu.

Klimat ilustruje niżej załączona tablica przeciętnych wyników prowadzonych od szeregu lat spostrzeżeń na miejscowej stacji meteorologicznej.

Miesiące	średnie ciśnienie barometryczne m. m.	Średnia ciepłota dzienna C°	Średnia wilgotność bez względu m. m.	Średnia wilgotność względna %	Średnie zachmurzenia	Ilość opadów m. m.
Maj	756,6	13,4	8,7	75	5	28,3
Czerwiec	755,5	16,9	11,1	77	5	52,0
Lipiec	755,2	18,4	13,3	80	5	63,8
Sierpień	755,6	17,1	11,5	82	5	52,3
Wrzesień	758,6	13,0	9,6	85	5	40,5

Najczęstszy kierunek wiatru zachodni. Ciechocińskie solanki należą do wód mineralnych słonych-czystych. Pochodzenie swe zawdzięczają ławicy soli kuchennej, założonej na dużej głębokości w okolicy dolnego biegu Wisły na Kujawach. Wszystkie nasze solanki otrzymujemy z pokładów wapienia Jura, przeto typ wody mineralnej z poszczególnych otworów świdrowych jest jednakowy z przewagą soli ziem (wapnia i magnezu).

Wodę mineralną otrzymujemy się zapomocą wiercenia otworów świdrowych rozmaitej głębokości: od 15,5 m. (Nr 10) do 450 m. (Nr 1).

Do wewnętrznego użytku służy solanka z otworów Nr 8, 10 i 12 w stanie naturalnym lub butelkowana i nasycona kwasem węglowym, z reszty otworów — do kąpieli i warzenia soli.

Pozostałości po wywarzeniu z solanki soli w postaci szlamu i ługu używane są do wzmocnienia naturalnych kąpieli lub przyrządzania sztucznych poza Ciechocinkiem — na 100 litrów wody wziąć 3 kg. szlamu i 2 butelki ługu — dla dorostłego; dla dziecka $\frac{1}{3}$ do $\frac{1}{2}$ tej samej ilości.

Okolice Ciechocinka obfitują w torf, używany do kąpieli borowinowych, pospolicie zwanych błotnami.

Zabiegi kąpielowe i inne wydawane są w 4-ch budynkach. Łazienka Nr 1 — 70 kabin z 137 wannami (kąpiele solankowe 2% i 6% i kwasowęglowe na solance; oddział wodolecniczy). Łazienka Nr 2 dla biednych — 8 kabin z 76 wannami (kąpiele solankowe 3%, borowinowe, oddział elektrolecniczy, oddział okładów i kąpieli miejscowych borowinowych dla mężczyzn). Łazienka Nr 3 — 29 kabin z 27 wannami borowinowymi, oddział okładów i kąpieli miejscowych borowinowych dla kobiet, wzięwalnia (inhalatorjum). Łazienka Nr 4 — 56 kabin z 104 wannami (kąpiele solankowe 2% i 6% i kwasowęglowe na solance).

W czasie sezonów czynny jest prywatny zakład gimnastyki leczniczej i zdrowotnej, gabinet Zanderowski i kąpiele powietrzno-Słoneczne. W parku zdrojowym funkcjonuje kuchnia dietetyczna pod kierunkiem lekarza.

Od dwóch lat Komisja Zdrojowa prowadzi sanatorium — pensjonat dla pracującej inteligencji — świętego Tadeusza, na 40 osób, w każdym sezonie (4 zmiany). Opłata wynosi w przybliżeniu połowę ceny pensjonatów prywatnych. Zgłoszenia kierować od nowego roku do Komisji Zdrojowej w Ciechocinku.

Ciechocinek posiada ulice szosowane, chodniki betonowe lub żużlowane. Całe miasto jest bogato zadrzewione, obfituje w parki i skwery. Na ulicach i w domach oświetlenie elektryczne. Wodociąg.

Wkazania lecznicze: 1) wadliwa przemiana materji (dna, otyłość, cukrzyca), 2) przewlekłe zapalne choroby kobiece, 3) gościec stawowy i mięśniowy (reumatyzm), 4) żoły i gruźlica chirurgiczna, 5) choroby serca i naczyń (przy dostatecznie sprawnym mięśniu sercowym), 6) choroby narządu nerwowego, 7) choroby narządu trawienia, 8) krzywica szczególnie w połączeniu z żoźzami, 9) cierpienia przewlekłe górnego odcinka dróg oddechowych, 10) niektóre przewlekłe choroby skórne, przewlekłe zapalenia urazowe i infekcyjne tkanki łącznej podskórnej, okostny, kości, stawów, gruczołów i t. p.

Przeciwwskazania: 1) wszelkie stany podgorączkowe i gorączkowe, 2) gruźlica płucna we wszystkich okresach, 3) cierpienia nerek z obecnością białka i krwi, 4) złośliwe nowotwory (nawet po operacji doszczętniej), 5) niewyrównana niedomoga sercowa, 6) Syfilis i inne choroby weneryczne w ostrej formie.

Spis lekarzy praktykujących w Ciechocinku: Dr. Biełoj Stefan, Dr. Bukowska Jadwiga, Dr. Bitny Szlachto Onufry, Dr. Ciagliński Kazimierz, Dr. Dembicki Ignacy, Dr. Drac Julian, Dr. Fiszman J., Dr. Fafius Tadeusz, Dr. Hurwicz Joachim, Dr. Krauschar Markus, Dr. Knobel Robert, Dr. Krukowski Stanisław, Dr. Lorentowicz Leonard, Dr. Przyrembel Michał, Dr. Rudzki Przemysław, Dr. Szerzeniewski Stanisław, Dr. Tannenbaum Leon, Dr. Zeligsonowa Eugenia, stały lekarz zakł. Dr. I. Dembicki.

Pomocniczy lekarsko-sanitarny personel składa się z 6 — 8 felczarów i felczerek, tyluż akuszerów, kilkudziesięciu masażystek (ów), 4-ch

dentystów (ek), oraz wolno-praktykującego personelu pielęgniarzkiego. W czasie sezonów czynne są 2 apteki z jedną filją i 3 składy materiałów aptecznych, zwykle obficie zaopatrzone w krajowe i zagraniczne wody mineralne oraz w najnowsze środki farmaceutyczne.

Fronton Państwowego Zakładu Zdrojowego w Ciechocinku

Do rozporządzenia kuracjuszy Ciechocinek posiada hotel (Milera) o 100 pokojach, zgórą 150 dworków z 4.000 pokojów, około 20 pensjonatów, 3 re restauracje, parę cukierni i kawiarni, 30 jadłodajni chrześcijańskich i rytualnych.

Sezon trwa od 1 maja do 31 października.

Ceny kąpieli: solankowe I klasy 3 zł., II klasy 2 zł. 50 gr., III klasy 1 zł. 80 gr., kwasowęglowe — I klasy 6 zł., II klasy 5 zł. 50 gr.; borowinowe I klasy 6 zł., II klasy 5 zł.

Roczna frekwencja gości z ostatnich lat przedstawia się jak następuje: w 1919 r. — 10.200 osób,

w 1921 r. — 12.600 osób, w 1922 r. — 14.270 osób, w 1923 r. — 19.628 osób.

Rozrywki. Orkiestra zdrojowa (symfoniczna) grywa do 5 godzin dziennie. W miejscowym teatrze daje przedstawienia trupa (komedia, operetka) Czarneckiego (z Sosnowca — Katowic). Kino. Raz tygodniowo reunjon. Taneczne zebrania towarzyskie, urządane co tydzień przez Towarzystwo Przyjaciół Ciechocinka, oprócz tego szereg bali na cele dobroczynne i zabaw parkowych. Czytelnia zdrojowa posiada 100 zgórą pism codziennych i tygodników. Trzy wypożyczalnie książek, z nich czytelnia Towarzystwa Przyjaciół Ciechocinka posiada 5.000 tomów wyborowych dzieł i nowości. Plac sportowy, konkursy hippiczne.

8 placu tenisowych i krokietowych. Konkursy tenisowe i piłki nożnej. Ciechocinek posiada ładne i wygodne spacerowe jak np. po wale ochronnym 6 km. długim, na brzegiem Wisły, (miejscami piękna plaża), do źródeł wody słodkiej wodociągowej na Kuczku, do pięknego lasu państwowego na Odoljonie, do Raciążka. Na miejscu są piękne rozległe parki zdrojowe, gdzie rano i wieczorem we wspólniejszej rotundzie grywa orkiestra (miły park sosnowy i rozległy podtężniowy. Z dalszych wycieczek — Toruń, Kruszwica, Gopło, Inowrocław, Gdańsk, Nieszawa, Włocławek i inne.

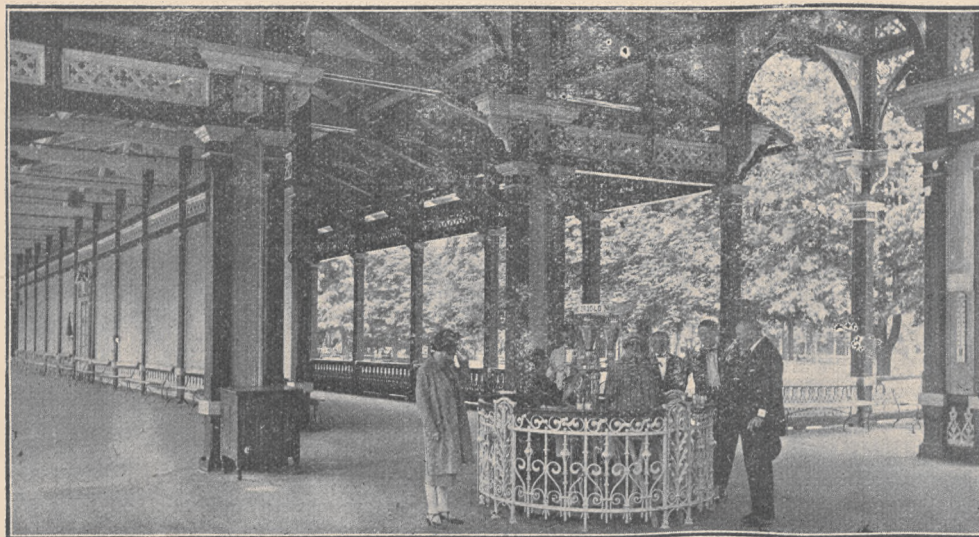
Właścicielem zdrojowiska jest Państwo.

Zarządza Zdrojowiskiem Dyrektor Marjan Raczyński. Lekarzem Zdrojowym jest Dr. Ignacy Dembicki. Zwierzchnią władzą jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia. Na miejscu funkcjonuje Komisja Zdrojowa pod przewodnictwem Dyrektora zakładu; Komisja udziela wszelkich informacji i prowadzi odpowiednie biuro, załatwia wszelkie skargi i zatargi, zachodzące na tle życia w zdrojowisku. W roku

bieżącym będzie skończony wodociąg, pobudowany kosztem 1.000.000 złotych. Z końcem roku bieżącego przystąpi się do budowy kanalizacji, obliczonej na 2 miljn. 500 tys. złotych. W niedalekiej przyszłości pobudowany będzie dom zdrojowiskowy z pawilonami hotelowymi i kąpielowami. Skarb asygnuje 1.000.000 złotych. Źródło Nr 14 na 2 tys. 200 metrów na gorzkie solanki.

W braku kanalizacji, realizacja której nastąpi w najbliższych latach (obecnie już się sporządzają plany), usuwanie płynnych odpadków domowych uskutecznią się zapomocą krytych beczek na kołach, w które musi być zaopatrzona każda posesja. Coraz większa liczba dworców urządza miejscową kanalizację. Chambaud. Dom izolacyjny. Kamery dezynfekcyjne. Wóz ambulansowy dla chorych zakaźnych.

Ciechocinek leży na szlaku Warszawa-Toruń (odnoża) i posiada bezpośrednią komunikację z Warszawą, Łodzią, Poznaniem, Toruniem. Z Warszawy w ruchliwym sezonie chodzą wagony sypialne. Na miejscu do lokomocji służą doróżki.

Źródło Nr. 10

Dr. med.
LEONARD LORENTOWICZ
Docent Uniwersytetu Warszawskiego

Warszawa, Marszałkowska 110
miesz. 10 — Tel. 130-30

Ciechocinek
Willa „Ormuz”

„ORTOS”

Sp. z ogr. odp.

**Zakład gimnastyczno-
lecniczy**

CIECHOCINEK, ul. KS. JÓZEFA
Zarząd: Warszawa, Jerozolimska 51

Leczenie „Scolioz”

Zakład Zanderowski
Gimnastyka szwedzka

Kierownik: Prof. Dr. Edward Loth

D-r Julian Drac

CIECHOCINEK

SANATORJUM

POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA

WE LWOWIE

UL. ŁYCZAKOWSKA 107

TELEFON Nr. 521

Przyjmuje chorych na stały po-
byt celem leczenia wszelkiego
rodzaju chorób z wyjątkiem za-
- - każnych i umysłowych. - -

Sale operacyjne i pracownia
roentgenologiczna urz ą d z o n e
według najnowszych wymogów
- - - nauki. - - -

Pobył z kompletnem utrzyma-
niem wraz z opieką lekarza za-
kładowego począwszy od 15 zł.
- - - dziennie. - - -

Dr. med.

Marjan Czerny

Choroby wewnętrzne i kobiece.

Ciechocinek

Dr. Kaz. Ciagliński

Kierownik oddziału elektrotechnicznego
Choroby wewnętrzne, nerwowe
i przemiany materji

DWOREK „JEDYNACZKA”

Ciechocinek

D-r IGNACY DEMBICKI

Lekarz zakładowy

Choroby wewnętrzne i kobiece

„Stary Dworek”

Ciechocinek

Dr. Stanisław Szerzeniewski

Choroby wewnętrzne i kobiece.

przyjmuje od 4—6 i pół po poł.

Ciechocinek, dworek „Zachęta”

APTEKA i SKŁAD APTECZNY

W. GĘBCZYŃSKIEGO

Istniejące od 1844 r. w Ciechocinku.

Polecają:

SPECYFIKI — Wody mineralne

KEFIR—Igliwie do kąpieli

MYDYŁO — KOSMETYKI.

PRZY APTECE:

LABORATORJUM ANALITYCZNE

pod Kierunkiem specjalisty.

WYKONYWA ANALIZY:

MOCZU. PLWOCIN, KRWI: KAŁU i INNE.

Dr. MARKUS KRAUSHAR

Choroby wewnętrzne i dzieci

CIECHOCINEK UL. WŁOCLAWSKA

Dr. Med. J. Hurwicz

specjalność choroby wewnętrzne i dziecięce

latem w Ciechocinku

willa KONSTANCJA

zimą Warszawa

TŁOMACKIE 2 tel. 117-64.

Dr. Wacław Kowalewski

Choroby wewnętrzne kobiece i dziecięce

CIECHOCINEK

Dworek p. GĘBCZYŃSKIEGO (nad apteką)

Dr. med. Marceli Łukowicz

Ciechocinek.

Choroby skórne i weneryczne, kosmetyka, leczenie lampą
kwarcową

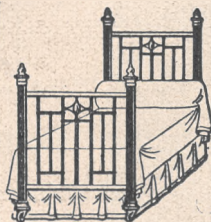
przyjmuje we wtorki i piątki. Panie od 4 $\frac{1}{2}$ do 6 i Panów od 6—8

TOWARZYSTWO AKCYJNE ZAKŁADÓW WYROBÓW METALOWYCH

KONRAD, JARNUSZKIEWICZ i S^{KA}

WARSZAWA, UL. GRZYBOWSKA NR 25. TEL. NR 5-98

POLECA W WIELKIM WYBORZE

ŁÓZKA METALOWE Z MATERACAMI SPRĘŻYNOWYMI
— ULEPSZONYCH SYSTEMÓW ORAZ WŁOSIANYMI —
SZAFKI NOCNE I UMYWALNIE

URZĄDZENIA SZPITALI, SAL OPERACYJNYCH I GABINETÓW LEKARSKICH
FOTELE DLA CHORYCH — MEBLE OGRODOWE
DZIWIGNIKI I WÓZKI BAGAŻOWE RÓŻNYCH TYPÓW.

„NEOSALUTAN”

Jedyny polski preparat Przeciwkłowy

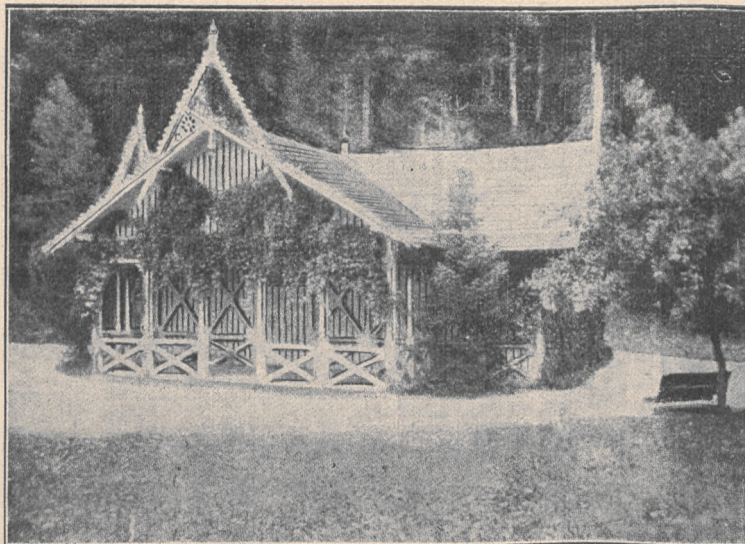
Wśród preparatów przeciwkłowych zajmuje poczesne miejsce „Neosalutan” produkt fabryki Przemysł Chemiczny w Polsce Sp. Akc. w Zgierzu, zawierający jako składnik główny związek organiczny arsenu — pochodny arsenobenzolu. „Neosalutan” stosuje się we wszystkich trzech okresach przymiotu z wynikami nieosiągniętymi przez inne dotychczas używane środki; daje on również dobre wyniki w durze powrotnym płonicy (szkarlatynie), zimnicy (malarji); zapaleniu gnílnym płuc, liszaju płaskim, raku wodnym, zapaleniu wrzodziejącym migdałków (angina Plaut-Vincent) i w szeregu innych chorób wywołanych przez krętki „Neosalutan” znajduje także zastosowanie w weterynarji, w szczególności przy zarazie płucnej u koni. W arsenobenzolach znalazła terapia przymiotu potężny środek, kierujący leczeniem na nowe tory. Od czasu odkrycia Erlicha, który w roku 1909 pierwszy wprowadził do leczenia preparaty arsenobenzolowe pod nazwą Salvarsanu i Neosalvarsanu, wysiłki chemików w celu udoskonalenia tych preparatów nie ustawały ani na chwilę. Polska i tym razem nie pozostała w tyle. W r. 1919 dzięki kilkoletniej pracy w tym kierunku znanego chemi-

ka, d-ra St. Kiełbaśńskiego fabryka Przemysł Chemiczny w Polsce S. A. w Zgierzu opracowała i oddała do użytku lekarzy własny preparat arsenobenzolowy „Neosalutan”, który pod względem własności chemicznych i leczniczych nie tylko dorównywa, ale przewyższa odpowiednie leki zagraniczne. Polski „Neosalutan” jest już dziś znany szeroko poza granicami kraju. W Czechosłowacji prasa lekarska mówi o naszym preparacie z wielkim uznaniem, stosują go już na Węgrzech, w Bułgarii, Grecji, Jugosławji. Na klinikach Wiednia i Tryjestu „Neosalutan” dał świetne rezultaty, a słynny wenerolog londyński dr. Mack Cormack uznał go za środek odpowiedni. W obecnej chwili „Neosalutan” mając za sobą sześćioletnie wyniki swojego skutecznego działania, opinie swoich i zagranicznych wybitnych wenerologów, może skutecznie zastąpić importowane do Polski identyczne preparaty: niemiecki — „Neosalvarsan” i francuski — Neoarsenobenzol Billon’a. „Neosalutan” jest już szeroko stosowanym jak w praktyce prywatnej tak również w szpitalach miejskich i wojskowych, Kasach Chorych, inspektoratach sanitarno-obyczajowych i t. p. instytucjach. Jeneralnym przedstawicielem jest Inż. Stanisław Pozowski, ul. Mokotowska Nr. 41 w Warszawie.

RYMANÓW — ZDRÓJ

ZAKŁAD ZDROJOWO-KĄPIELOWY

Najobfitsza szczawa słono-alkaliczna, jod i brom zawierająca, działa najskuteczniej u osób skrofulicznych, anemicz. i osłabionych, a przede wszystkim u dzieci. Leczenie kąpielami mineralnymi i piciem wód. - -

Rymanów: Źródła: „Tytusa”, „Klaudji” i „Celestyny”.

Połączenie autobusowe do wszystkich pociągów ze stacją Rymanów.

Poczta, telegraf i telefon N-r 1: Rymanów—Zdrój.

Położenie urocze wśród lasów szpilkowych na Podkarpaciu o podal od stacji kolejowej - - - Rymanów. - - -

Ceny pomieszkań i kąpeli dla zamieszkujących wille zakładowe niższe - - -

ZARZĄD ZDROJOWY
RYMANÓW—ZDRÓJ

„A K W A“

POLSKA SPÓŁKA z. o. p. DLA
ZAOPATRZENIA w WODE
i KANALIZACJI

Katowice, - - - - telefon 461

CZYSZCZENIE WODY

Dr. H. Aust

Lekarz chorób kobiecych

KRÓLEWSKA HUTA

Plac Wolności 47 — telefon 1069.

PRZEŚWIETLANIE i LE-
CZENIE PROMIENIAMI

ROENTGENA. DIATER-

MJA. OŚWIETLANIE PROMIE-

NIAMI SZTUCZNEGO SŁOŃCA

HERMAN HOLZMANN

ul. Teatralna 2 KATOWICE ul Teatralna 2
telefon 801. telefon 801.

Zapotrzebowania dla lekarzy i szpi-
tali. Fabryka instrumentów chirur-
gicznych i aparatów ortopedycznych

SPECJALNOŚĆ:

Dowolnie ruchome protezy, meble
dla celów operacyjnych, mikroskopy.
Elektromedyczne aparaty, sztuczne
słońce. Sterylizatory. Opatrunki.

WARSZTAT
REPARACYJNY.

SPECJALNOŚĆ:

ZAKŁAD
NIKLOWANIA

K. Kajzik i St. Sokołowski

Królewska Huta

ul. św. Piotra 12. — Tel. 1267:

Specjalny skład ziół leczni-
czych i specyfików krajo-
wych.

HURTOWNIE

Żywiecki

Ekstrakt Słodowy

Znakomity preparat odżywczy i lecz-
niczy, jedynie skuteczny przy wszel-
kiego rodzaju osłabieniach, katarach,
chorobach dróg oddechowych, oraz
przewodu pokarmowego, poleca:
„ZABŁOCIE“ Zakłady Chemiczne
S. A. ŻYWIEC.

Do nabycia w aptekach i drogerjach.

APTEKA ŚW. JANA

w Katowicach, Telefon 23-53.

Właśc. JÓZEF NOWOZIEMSKI

**WIELKI SKŁAD SPECYFIKÓW
KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH**

NATURALNE WODY MINERALNE
ZŁĄCZONE LABORATORJA
CHEMICZNO-ANALITYCZNE

WYKONUJĄ

ANALIZY MOCZU ORAZ ANA-
LIZY ŚRODKÓW SPOŻYW-
CZYCH, TECHNICZNYCH I FARMA-
CEUTYCZNYCH.

DOM ELEKTRO-HANDLOWY Inż. R. BRENNER

BIAŁA-BIELSKO,
ul. GŁÓWNA Nr. 28

SPECJALNOŚĆ:

ŻARÓWKI DLA GABINETÓW
LEKARSKICH, SALE OPERACYJNE,
URZĄDZENIA KLINIK, SZPITALI
I SANATORJÓW

**WYKONANIE DOKŁADNE
CENY PRZYSTĘPNE**

APTEKA LAURY

Wł. Emil Gajdas

Radzionków

G. Śl.

F. ABEL

Warsztat medyczny

KATOWICE

ul. Opolska 3, telefon 607.

Szlifiernia i galwanizacja.

Dr. KEUTNER

Publiczne laboratorium chemiczne

Katowice G. Śl., ul. Marjacka 7 tel. 12-18.

Chemiczne i techniczne badania wszelkiego rodzaju.

Woda — Węgiel — Żelazo — Mocz

oraz wszelkich artykułów spożywczych.

Drogerja Florjańska

Wł. Aptekarz A. Białas

Królewska Huta G. Śl.

ul. 3-go Maja.

Drogerja im. Św. Barbary

Wł. T. Klonowski

Rozdzień-Szopienice G. Śl.
pomiędzy dworcami.

Ed. KRÖGLER

CIESZYN, Wojew. Schlesien.

Główny skład i wysyłka

wszelkich naturalnych

Wód mineralnych

P. K. O. Katowice 300.940

Telefon 62.

Dr. MAX ZEHBE

KATOWICE,

UL. STAWOWA 13

SPECJALISTA CHORÓB

WENERYCZNYCH

i ROENTGENOLOG

„GOLDOL“

Proszek dla pielęgnowania nóg. Oryginalny puder dziecięcy. Karmelki.

Chemiczne Laboratorium „GOLDOL“

Hajduki Wielkie, G. Śl.

LEON KULKA

OPTYK

BIELSKO, RYCERSKA 2.

Poleca się jako specjalista w dopasowaniu szkielek według ordynacji lekar-

skiej

Zlecenia pocztowe wykonywa się odwrotnie.

Aptekarz DRANCZ i S-ka

Spółka z ogr. odp.

BIELSKO-BIAŁA

LECITHIN- PERDYNAMIN

zawiera naturalne żelazo krwi w połączeniu z czystą Ovo-lecycyną, doskonale z powodu szybkiej resorpcji i znakomitego smaku

Intensywne

TONICUM

o niezawodnym i szybkim działaniu we wszystkich wypadkach anemji, chlorosy, hysterji, neurastenji i wycieńczenia.

Dr. med.

ALFONS GRABISCH

Królewska Huta * * * * * ul. Wolności 34.

Lekarz specjalista dla chorób skórnych i wenerycznych.

Gabinet roentgenowski posiada następujące urządzenia:

- 1) Aparat rentgenowski dla djaagnozy i terapii,
- 2) Lampa kwarcowa system Dr. Bach,
- 3) Lampa kwarcowa prof Jesionek,
- 4) Lampa kwarcowa Kromayera,
- 5) Diatermia,
- 6) Uniwersal—Auschlus aparat
- 7) Siemens — Aureol lampe

Apteka pod Orłem

Katowice

UL. WARSZAWSKA 8 TEL. 383.

„L E S T A“

Chemiczna Fabryka właśc. **Leon Staniszewski** Orzegów i Katowice **Powstańców 8**. Poleca swe 1-ma wyroby: **Wina lecznicze Trinct. Ferri „Lesta“** przeciw blednicom i niedokrwistości. **Proszek żołądkowy** przy wszelkich niedomaganiach żołądka. **Lesta Gichtin** pierwszorzędne nacieranie na reumatyzm etc. **Hotechirol** od kaszlu i t. p. zawiera Extr. thymi fluid Kal. sulfogujacol. Acid thyminic. **Lestamol** Esencja karmelicka 70%, **Hotechi - Scabin** usuwa w 3 dniach świerzb - parchy **Śc Klasztorna**: Epl, fuscum cam. nor. **Krem na piegi** usuwa pod gwarancją piegi i żółte plamy, **Rustol** leczy liszaje wszelkiego rodzaju. **Lestin** hygieniczny środek przeciw wypadaniu włosów, **Leonin** przywraca siwym włosom ich pierwotny kolor, **Syrena** nieszkodliwa farba na włosy, farbi natychmiast blond, szatyn, brunatny i czarny kolor.

Apteka pod Św. Barbarą

Właściciel: **Mr. ANTONI WILCZEK**

Łągiwniki Śląskie Telefon Nr. 7 (Kohentinde)

SKŁAD SPECYFIKÓW KRAJO-
WYCH I ZAGRANICZNYCH

Wody mineralne, wina lecznicze, opatrunki, środki toaletowe oraz laboratorjum chemiczno-farmaceutyczne.

Założona w roku 1700.

Apteka pod „Białym Orłem”

M-ra Mieczysława Ganszera

W BIAŁEJ

POLECA:

Specyfiki krajowe i zagraniczne, wszelkiego rodzaju środki opatrunkowe i chirurgiczne, wody mineralne, wina lecznicze i t. p.

APTEKA pod ESKULAPEM

W. SOJKA

TELEFON 526

TARNOWSKIE GÓRY G/ŚL.

J. KASPROWSKI

DROGERJA

Żory G. Śląsk

128

„R O R I”

FABRYKA KARTONAŻY I WALIZEK

S-ka z ogr. odp.

W CIESZYNIE

poleca wszelkiego rodzaju kartony opatrunkowe, dla fabryk kosm.-chem., czekoladowych i t. p. jakoteż specjalne pudełka dla aptek i drogerji.

Walizki podróżne od wykończenia tekturowego aż do walizek z prawdziwej fibry amerykańskiej.

Okulary

w doskonałym optycznym
i technicznym wykonaniu

WYK

Optyk Dyplom.

Katowice

ul. św. Jana 13

APTEKA POD LWEM

KRÓLEWSKA HUTA

ulica Wolności 22 — Telefon 1322

M. WOLSKI M. ESTROWSKI

Poleca wszelkie wyroby krajowe i zagraniczne.

Zamówienia pozamięscowe wykonuje się odwrotnie.

Dr. med. KUKOWKA

KATOWICE, — POCZTOWA 10.

Instytut Roentgena dla diagnostyki i terapii.

Apteka Miejska

Katowice, Rynek 3

C. W. Köhna Nast.

(Właściciel: **Józef Gaertner**)

CHEM. LABORATORJUM

SKŁADNICA KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH SPECYFIKÓW. WSZELAKIE OPATRUNKI I WODY MINERALNE MAĆZKI DLA DZIECI I INNE ŚRODKI WZMACNIAJĄCE.

Stara Apteka

W RYBNIKU

RYNEK 15 — — — TELEFON 26.

Fabryka prawdziwej wody kolońskiej

JOHANN MARIA FARINA & C-o.

„Pod miastem Rzym” Kolonja nR.

Kierownictwo i wyłączna sprzedaż generalna na całą Polskę przez „HELLA” w Cieszynie, Plac Teatralny L. 15.

Właściciel **Dr. ROMAN PASSEK.**

DROGERJA POD ANIOŁEM I PERFUMERJA

J. Goński

KRÓL. HUTA UL. WOLNOŚCI 31
TELEFON Nr. 12-60

Specjalny skład artykułów drogeryjnych kos-
metyk i farb. Centrala artykułów do fotografii.

CHEMICZNE LABORTORJUM

„Salus“

dla farmaceutycznych i kosmetycznych preparatów

Stow. z ogr. por.

CIESZYN, UL. NIEMIECKA 8. TELEFON Nr. 227/VI

Konto żyrowe Wiedeński Bank Zw. w Cieszynie.

Dr. Oskar Leimsner

BIELSKO DĄBROWSKIEGO 14.

Röntgenologia, Prześwietlanie Emanatorjum radowe Lampa
kwarcowa, Diathermia Elektroterapia, kosmetyka lekarska.

R. STILLER

KRÓLEWSKA HUTA UL. SOBIESKIEGO 15

TELEFON Nr. 16-36

URZĄDZENIA SANITARNE

Najtańsze źródło dla Szpitali, Lekarzy, Aptek, Drogerji.

„Hydro“

Przedsiębiorstwo dla wykonywania
urządzeń zdrowotno-technicznych.

Centralne ogrzewania, Urządzenia wszelkich kąpieli, Wodociągów,
Kanalizacji, Zużycie ogrzewu, Dalsze ogrzewania, Wszelkie urządzenia
techniczno-zdrowotne.

KATOWICE GÓR. SL. TELEFON 1821.

GÖHMANN & EINHORN

Sp. z Ogr. Odp.

SPECJALNA FABRYKA DLA TECHN. URZĄDZEŃ HYGIENICZNYCH

KATOWICE - ZAWODZIE

ULICA KRAKOWSKA Nr. 91

Założone 1889 r.

Telefon Kat. 213

Centralne ogrzewania. Urządzenia wentylacji. Zużycie ciepłoty. Ogrze-
wania na dalsze przestrzenie. Ogrzewania większych pomieszczeń.
Urządzenia pralni i kuchni parowych. Urządzenia suszalni. Urządzenia
kąpielowe. Urządzenia ustępów pojedynczych i zbiorowych. Instalacje
na i odwadniające. Przewody rurkowe. Wciągalnie ubrań robotniczych.

ZAKŁAD POGRZEBOWY

„Pietät“

KATOWICE UL. MARJACKA Nr. 3

wł. Piotr. Paweł Breslauer

Pierwszorzędny Zakład Pogrzebowy. Wielki wybór trumien metalowych,
drewnianych. Własne zaprzęgi.

INSTYTUT SPECJALISTYCZNY
dla optyki oczów i mikroskopji

WALTER BORNEMANN

DYPLOMOWANY OPTYK

BIELSKO, Wzgórze Nr. 21.

L. FRANKENSTEIN

KATOWICE

DYREKCYJNA 10, TEL. 762.

Wyroby gumowe do ce-
lów technicznych i chi-
rurgicznych, pasy brzuszne

Artykuły lecznicze — Linoleum i ce-
rata — Materiały impregnowane na
pokrowce (np. do samochodów) — Ar-
tykuły sportowe

GÓRNOŚLĄSKIE
ZAKŁADY
CHEMICZNE

„Pharmapol”

Sp. z ogr. p.

KATOWICE

Tel. Nr. 1503.

Wyrób i hurtowa sprzedaż to-
warów aptecznych, chemicznych

oraz i specyfików

P. K. O. 302380.

K. KRAUSE

DROGERJA i SKŁAD FARB

Królewska Huta, ul. Rynkowa Nr. 6, Telefon Nr. 753.

Dostarcza farby, lakiery, artykuły sanitarne,
środki dezynfekcyjne.

Polska Instytucja

dla wygubienia robactwa szkodliwego

Właśc : **St. Binias**

Telefon Nr 45, MYSŁOWICE, G. Śl., ul. Rzezalna Nr. 18.

**Gazowanie i odwietrzanie z najlep-
szymi przetworami chemicznymi**

Radykalne wygubienie robactwa wszelkiego rodzaju w pomieszkaniach pry-
watnych w domach, dworach, koszarach, sypialniach, szpitalach, barakach,
hutach, kopalniach i t. d.

Obejmujemy wszelką gwarancję za skuteczne wygubienie.

Najlepsze uznania pierwszorzędných kopalń, hut, urzędów państwowych,
krajowych i pozakrajowych.

Drogerja pod Białym Krzyżem

Wolfgang Richter

MYSŁOWICE

ul. Pszczyńska Nr. 10, Tel. Nr. 1067.

Instytut pogrzebowy

A. GABRYŚ

KRÓLEWSKA HUTA G. Śl.
ul. Krzyżowa Nr. 16. Tel. 1161

Filja: ul 3-go Maja 31. Tel. 1152.

A. M. G.

Powszechne Towarzystwo Montażów

KATOWICE, Telefon Nr. 459.

**Budowa i Naprawa Elektro-medycznych Aparatów, Aparatów
Rontgena oraz Radjostacji i Instalacji Elektrycznych.**

Maurycy Reiner
Sosnowiec

Hurtowy i detaliczny skład materiałów
aptecznych, przetworów chemicznych
i farb

Firma egzystuje od 1896 r.
Telefony: 129 i 5-48.

APTEKA MARJAŃSKA

w. Goduli (Górny Śląsk)

E. ANDRZEJEWSKI

Tel. Ruda 88 G. Śl.

Esencje Likierowe

uznane za najlepsze wyrobu fabryki

MAX NOA T. A.
w Berlinie

Jeneralny zastępca:
LEON GALUSZKA
Ruda, (Górny Śląsk)
Drogerja „Pod Orłem”

**Hurtowy skład
materiałów aptecznych**

G. LEITNER

Dąbrowa Górnicza ul. 3-go Maja 15
Telefon 77

Konto czek. P. K. O. 100575
Rachunek bieżący: Polski Bank Przemys-
łowy, Oddział w Dąbrowie-Górnicej.

Pierwsza w Zagłębiu Dąbrowskim
Chrześcijańska Fabryka
Wód gazowo-owocowych
urządzona podług najnowszych
wymagań higieny

EDWARDA KOSMALI

SOSNOWIEC POGOŃ ul. ORLA 12

Poleca znane ze swej dobroci
wody gazowo-owocowe

ŻERYKIER i POZNIAK
Huta „Barbara”

**Wyrób szkła optycznego,
perfumeryjnego, butelek
do likierów według przyję-
tych i nadesłanych wzorów**

Częstochowa, ul. Ogrodowa 13. Tel. 247.

„ZDRÓJ”

**Wytwórnia sztucznych
wód mineralnych**

aptekarza

B. Niemierki

w Częstochowie.
ul. Gen. Dąbrowskiego 19-a
telefon 32.

Firma założona w r. 1898
HENRYK KWIATEK
Sosnowiec

Skład materiałów aptecznych
i przetworów chemicznych
Adres telegr: „Kwiatek”

Specjalność:
Specyfikacji krajowe i zagraniczne.

JAN PACANOWSKI FABRYKA PUDEŁEK i LITOGRAFJA
Kraków, ul. Grzegórzecka N-r 19
Założona w r. 1868

Konto P. K. O. w Warszawie — 140837; w Krakowie — 400031
Rachunek bieżący: Bank Związku Spółek Zarobkowych. Oddział w Krakowie
**Wytwórnia wszelkiego rodzaju pudełek, kartonów tekturowych dla ce-
lów przemysłowych i aptek, kapsułki papierowe na proszki apteczne
welinowe i woskowane, etykiety, sygnatury.**

Własna Litografja i Drukarnia. Dostawca dla armji **W. P. 7 K. m.**
Dyrektor zarządzający: Leon Hlukiewicz

N. PRZEDNOWEK

**Fabryka opłatanych baloników
i octu spirytusowego „Zdrowie”**

Radom. Telefon 202.

Dr. Zofja Kączkowska

ordynuje w chorobach
wewnętrznych i kobiecych
NAŚWIETLANIE LAMPĄ KWARCOWĄ
w KRÓLEWSKIEJ HUCIE
RYNEK I.

JÓZEF LAZAR

FABRYKA WÓD MINERALNYCH
KRÓLEWSKA HUTA G. Śląsk, ul. Bytomska 36, Tel. 1604
Konto Bankowe: P. K. O. Nr. 300924.

Józef Palowski

Fabryka sztucznych
wód mineralnych
Fabryka kwasu węglowego
KATOWICE.

CENTRALNA
DROGERJA

Wł. Emil Woźniak

MYSŁOWICE
Górny Śląsk.

Śląska Fabryka Szkła

Sp. z ogr. odp.
BIURO ZAŁĘŻE - KATOWICE
ul. Mickiewicza Nr. 74, Tel. 1078
Konto czekowe: Katowice 301625. Bank Handlowy Górnośląski
Butelki do wód mineralnych jak również likierowe w fasonach
* * * * * przyjętych i pę. wzorów. * * * * *

**„Perfumy, Pudry,
Mydła toaletowe”**

Kosmetyka teatralna, wody do
ust, Pasty do zębów, Kremy,
szczotki do zębów, grzebienie.

Artykuły dezynfekcyjne i opatrunkowe,
Artykuły Drogeryjne — Ziola — Chemi-
kalja — Farby — Lakiery i Pokosty —
Świece ołtarzowe, Kadzidla — olej do
palenia — Techniczne artykuły dla kop-
ników — Ammoniak — Amon — Super-
fosfat — Kainit — Kali i Tomasyna.
Specjalne mieszanki nawozu dla ogród-
* * * * * ków działkowych i kwiatów. * * * * *

DROGERJA POD ORŁEM
Wł. A. Pietruszka i S^{KA}

KATOWICE
ULICA WARSZAWSKA Nr. 66
TELEFON Nr. 1971.

BERNARD KISZKA Król. Huta
Biuro Techniczne

Urządzenia Kąpielowe, Ustępowe i Umy-
walnie. Zakłady od- i nadwadniania
Adres telegr. Kiszka, Król. Huta
Telefon Nr. 1565 Królewska Huta
Konto Bank. Bank dla Handlu i Przem.
* * * * * Oddział w Królewskiej Hucie. * * * * *

DROGERJA HUTNICZA
A. KOTULSKA

WIELKIE HAJDUKI Górny Śląsk
ul. Kościelna Nr. 16.

Drogerja Św. Barbary Wojciech Dutkiewicz
KATOWICE, Pol. Śl.
ul. Warszawska Nr. 10, Tel. Nr. 1666.

A P T E K A
Wł. Ignacy Pałzewicz
W Z A Ł Ę Ż U.

DROGERJA MONOPOL
PRZYBORY FOTOGRAFICZNE

Walter Kramolowski

TELEFON Nr. 2304
Katowice, Górny Śląsk.

Zakład Kąpielowy

KRÓLEWSKA HUTA
ul. Piastowska Nr. 15
Wł. Paweł Kabot

<p>APTEKA w Wodzisławiu ODDZIAŁ W JASTRZĘBIU wł. Franc. Frank</p>	<p>Dr. J. Krygier lekarz ŚWIĘTOCHŁOWICE ul. Wolności 23.</p>	<p>STARA APTEKA W ŚWIĘTOCHŁOWICACH Antoni Knechtel</p>	<p>APTEKA pod OPATRZNOŚCIĄ Mag. Stan. Gizowskiego BIELSKO BLICHOWA 48.</p>
<p>APTEKA Nowy Bytom wł. J. Hölzel</p>	<p>Józef Dudek Fabryka Wód Mineralnych MYSŁOWICE Tel. 1034.</p>	<p>DROGERJA Th. Rospenk RYBNIK GÓR. ŚL. Tel. 1005</p>	<p>Dr. med. NeuKirch LEKARZ ŻORY GÓRN. ŚL.</p>
<p>Stara uprz. APTEKA pod ANIOŁEM wł. Wacław Długaj Pszczyna Górny Śląsk</p>	<p>APTEKA I DROGERJA Józefa Grossa w Dziedzicach</p>	<p>Oskar Eisenecker DROGERJA MIKOŁÓW GÓR. ŚL. RYNEK 3.</p>	<p>APTEKA pod Białym Orłem TARNOWSKIE GÓRY wł. Mr. Tadeusz Bogdan</p>
<p>APTEKA ŚW. MARJI wł. P. Keil Lipiny Śl. Tel. 158 Królewska-Huta</p>	<p>ELE FRĄCKOWIAK MAGNETYZERKA KRÓLEWSKA HUTA PL. MATEJKI Nr. 2.</p>		<p>Apteka Św. Barbary KATOWICE—BOGUCICE wł. V. Bauer</p>

TEODOR SCHOPPA

BIELSKO

Introligatornia — Fabryka
pudełek i woreczków papier.

Dr. Oskar Bachman

Katowice ul. Pocztowa 1. tel. 1153

Choroby kobiece, położnictwo, Operator, Sztuczne
słońce **Diatermia.**

Dr. med. W. JANOTTA

lekarz Bractwa

Bogucice pol., ulica Krakowska 33
TELEFON 1246.

Godziny przyjęć 8¹/₂—10¹/₂ i od 2¹/₂—
4¹/₂, w niedzielę — co dwa tygodnie
9¹/₂—10¹/₂. Zastępca dr. **Skupin** w Bo-
gucicach Północnych.

MERIDIOL

Esencja ziółkowa idealny
środek domowy wytwórni
MERIDIOL - FARMEDIA

Król. Huta Gór. Śl.

APTEKA POD JELENIEM

Mr. Ph. Artura Gutwińskiego

Bielsko, Śląsk, Rynek 15-16.

Wytwórnia, hurtownia i wysyłka dla całej Polski światowej sławy Elsa-
Hega preparatów Aptekarza E. V. Fellerera w Stubicy, Krocja.
Generalne zastępstwo na Polskę E. V. Fellerera w Stubicy (Krocja) Hega-prepa-
ratów i rejestrowanych chemiczno-farmaceutycznych specjalności firmy.
CHEMOSAN A.G. w WIEDNIU I., Urządzenia Laboratorium dla fabryk i szkół.
Wyrób kosmetyczno-medycjalnych mydeł według dawno doświadczonych recept

Dr. med. Max Kuntze

Katowice, Grundmanstr 5¹¹

Telefon Nr. 1410

Choroby skórne i weneryczne Röntgen. Naświetlania
Przyjęcia od 10 — 12 i od 4 — 6.

**Pierwsza Śląska Fabryka
Margaryny**

PAWEŁ HOFFMANN i S-ka

BIELSKO

Telefon 2052.

Poleca swoje artykuły „Ho-
na“ masło kokosowe „Tar-
veol“ tłuszcz roślinny

Daogerja „Św. Barbary“

WŁ. WALTER MLECZKO

Królewska Huta Gór. Śl.

UL. 3-go MAJA 31. TELEF. 13-95

WECHSBERG i BLEICHER

Bielsko, - - - ul. Blichowa 78. - - - Telefon Nr. 201.

P. K. O. Warszawa Nr. 180.220. Bank Małopolski, Bielsko
Śląski Bank Eskontowy Bielsko.

FABRYKA TOREBEK PAPIEROWYCH i KARTONAZY POLECA
WSZELKIEGO RODZAJU TOREBKI PUDEŁKA APTEKARSKIE
WŁASNA DRUKARNIA. POPĘD ELEKTRYCZNY.

Na żądanie wysyła się kolekcję.

Dr. med. Weidemann

OKULISTA

Katowice, ul. Mickiewicza 22.
telefon 653.

PRZYJĘCIA 10—12, 3—5
W NIEDZIELĘ 10—11.

Dr. M. Reichel

Lekarz prakt.

Instytut roentgenowski i świetlny

ELEKTROTERAPJA

Inhalacja dla chorych na serce i płuca

Rynek 31

Telefon 1496.

Godziny przyjęć od 8 — 10^{1/2}, 3—5

W niedziele od 10—11

Katowice

J. KNEJSKI

Królewska Huta

ul. 3-go Maja 53.

Specjalna fabryka sztucznych rąk i nóg, aparatów ortopedycznych, gorsetów, wkładek do nóg płaskich, paski podbrzuszne, oraz przybory sanitarne i lekarskie.

Dr. FRANZ JACKISCH

SPECJALISTA CHOROÓB KOBIECYCH i W POŁOŻNICTWIE.
OPERATOR

Przyjęcia: 9—11, 3—5 w niedzielę 9—11.

Katowice, ul. Kochanowskiego 2, telefon 16-99.

„Santurin“

ZAKŁADY CHEMICZNE

W MYSŁOWICACH ŚL. GÓRNY

WYTWÓRNIA ŚRODKÓW

ODŻYWICZYCH ORAZ

LECZNICZYCH.

Dr. Leopold Skupin

BOGUCICE, TEL. 1972.

PRZYJĘCIA: 10—11 i pół, 2—3,

w niedzielę 10—11.

Dr. med. DADACZYŃSKI

SIEMIANOWICE

Bytomska 10. ☛ ☛ ☛ ☛ Telefon 44.

ZAKŁAD ELEKTROMEDYCZNY, ROENTGENOWSKI,
ŚWIATŁOLECZNICZY i DJATERMJA.

Godziny przyjęć 8—10 3—4, prócz niedziel i świąt.

**Drogerja św. Barbary i chemiczno-
kosmetyczne laboratorium Antoni
KWIATKOWSKI, Ruda Śl.**

Poleca:

Elixir de Kujavia przeciw siwiznie, Tunkturę na porost włosów i przeciw łupieżowi, Puder de Kujavia we wszystkich kolorach, Wodę toaletową „Dubarry“, Balsamiczną wodę do ust.

Powyższe specjalności wyrabiane są od roku 1882 i przez powagi lekarskie wypróbowane.

Dr. Otto Aronade

Katowice

Dyrekcyjna 10¹¹ telefon 1617,

CHOROBY DZIECI

przyjmuje: 9—11 3—5.

W niedzielę zamknięte.

RADCA SANITARNY

Dr. med. Proskauer

Katowice

ul. 3-go Maja 10¹, telefon 1032.

Zakład leczenia świetlnego

Godziny przyjęć

od 9 i pół do 11 i od 3—4 i pół
w niedziele od 11—12.

SPIS RZECZY

	Str.						
Słowo wstępne	5						
ZYCIORYSY LEKARZY							
według alfabetu od str do str.	7 112						
OPISY I OGŁOSZNI.							
Auxilium	22						
D-rowsa Ajzensztadt	58						
Artwiński S.	88						
„Arkadja”	100						
Akwa	125						
Dr. Aust H.	125						
Apteka Sw. Jana	126						
Apteka Laury	126						
Apteka pod Orlem	127						
Aptekapod pod Sw. Barbara	128						
Apteka pod Białym Orlem	128						
Apteka pod Eskulapem	128						
Apteka Miejska	128						
Apteka Marjańska	131						
„A. M. G.”	130						
Dr. Aronade O	135						
Baran St.	98						
Berent J.	16						
Dr. Better Ign.	112						
Biertumpfel H.	52						
Dr. Bitas K.	102						
Dr. Bokser E.	76						
Błażewicz Al.	66						
Borkowski E.	62						
„Borek”	44						
Borowski J.	24						
Bukowski A.	30						
Dr. Bielecki Ign.	113						
Inż. Brenner	126						
Bornemann W.	130						
Binias St.	130						
Bauer (apt.)	133						
Bogdan T.	133						
Bachman O.	134						
Cukierman	48, 72, 84						
Dr. Chorążycy B.	58						
Dr. Czarkowski H.	76						
Chyczewski K.	84						
Dr. Cichański A.	108						
Dr. Cercha	113						
Ciechocinek	118, 119, 120						
Dr. Czerny M.	121						
Dr. Ciagliński K.	121						
Dr. Dydyński	16						
Druskieniki	34, 36						
„Drastin”	44						
Dreher M.	56						
Dr. Dworecki	64						
Dr. Dankiewicz J.	113						
Dr. Dębicki K.	114						
Dr. Drac J.	121						
Dr. Dębicki Ign.	121						
Długaj W.	133						
Drogerja Florjańska	126						
Drogerja im. Sw. Barbary	126						
Drancz i Ska	126						
Dutkewicz W.	132						
Dudek J.	133						
Dr. Dadaczyński	135						
„Eugenja”	42						
Ehlert G. i Ska	56						
Dr. Edelman B.	114						
Eisenecker O.	133						
Dr. Figowska-Bulkowsztejn	86						
Dr. Fleischer H.	98						
Dr. Fuchs-Reichowa	113						
Dr. Fraenkiel E.	113						
Frankenstein F.	113						
Frackowiak E.	133						
Frank Fr.	133						
Grande Hotel „Stamary”	48						
Dr. Grynkauf	50						
Dr. Grauberg-Rozentalowa	64						
Gurewicz A.	68						
„Góral” (Pensjonat)	108						
Dr. Górski Xaw.	114						
Gębczyński W.	122						
„Goldol”	127						
Dr. Grabisch	127						
Goński J.	129						
Göhmman i Eichora	129						
Gabrys A.	130						
Gross J.	133						
Gizowski St.	133						
Gutwiński A.	134						
Dr. Hantower L.	117						
Dr. Heuman Z.	88						
Dr. Hurwicz J.	122						
Holzman H.	125						
„Hydro”	129						
Hölzel J.	133						
Höfzmann i Ska.	134						
Iwonicz	8, 10						
Dr. Judt J.	70						
Jarnuszkiewicz K.	123						
Dr. Janotta W.	134						
Jakisch Fr.	135						
Karpiński Fr.	14						
Klinika Ginekolog.	20						
Kissingen	22						
„Kosodrzew”	48						
Kratka B.	60						
Dr. Kukliński	66						
Dr. Kryński	78						
Kozerski P.	84						
Dr. Kon-Konar W.	102						
Krynica	104, 106						
Dr. Kaufer E.	112						
Dr. Kopf L.	112						
Dr. Kasperek J.	113						
Dr. Korybut-Daszkiwicz	114						
Dr. Körbel H.	114						
Dr. Kraushar M.	122						
Dr. Kowalewski W.	122						
Kajzik i Sokolowski	125						
Dr. Keutner	126						
Krögler Ed.	126						
Kulka L.	127						
Dr. Kukowska	128						
Kasprowski J.	128						
Krause K.	130						
Kosmala E.	131						
Kwiatak H.	131						
Dr. Kączkowska Z.	132						
Kotulska A.	132						
Kramołowski W.	132						
Kabot P.	132						
Dr. Krygier J.	133						
Keil P.	133						
Dr. Kuntze M.	134						
Keil P.	135						
Knejski J.	135						
Kwiatkowski A.	135						
„Lek”	72						
Leliwa	74						
Lecznica „Unitas”	86						
Dr. Lanes S.	86						
Dr. Lorentowicz L.	121						
Lesta	127						
Dr. Leimsner	129						
Leitner G.	131						
Lazar J.	132						
Dr. Łukowicz M.	122						
Maternite	24						
Makowski	32						
„Marjówka”	46						
Dr. Mesz	74						
Marysia i Aleksander	100						
Dr. Mindes J.	102						
Dr. Mayer J.	114						
„Meridiol”	134						
Mleczko W.	134						
Nowacka W.	18						
Nirwana	48						
Niewęglowski J. i Ska	56						
Nowalisowa K.	80						
Nowak E. i Mandat B.	86						
Nitribitt H.	108						
„Neosalutan”	123						
Dr. Neukirch	133						
Omega	30						
Obrochtówka	46						
Ordon J.	88						
„Ortos”	121						
Przychodnia Związkowa	18						
Pensjonat „Polski”	28						
Dr. Pros	86						
Dr. Przygoda	88						
Przybytniewski K.	88						
Dr. Praszčil T.	94						
Dr. Pelczar Z.	100						
„Pod Matką Boską”	113						
Dr. Praetzel G.	114						
Dr. Passek R.	128						
„Pietat”	129						
„Pharmapol”	130						
Pacanowski J.	131						
Pietruszka i Ska	132						
Palzewicz Ign.	132						
Pałowski J.	132						
Dr. Proskauer	135						
Przednowek N.	131						
Dr. Rotlewit	38						
Dr. Reznikow	52						
Dr. Rubinrot	76						
Record	78						
„Radomianka”	88						
Dr. Rudörfer	96						
Dr. Reich Z.	102						
Dr. Raps E.	112						
Rymanów	124						
„Rori”							

„TRIOLAN”

*Mydło przetłuszczone higjeniczne
jedynę rzeczywiście udelikatniające cerę*

POLECA

Przem. Mydl. Perfum.

Fryderyk Puls

SP. AKC.

W WARSZAWIE

Wierzbowa 11

DRUSKIENSKIE

(woj. Podlaskie)

Najsilniejsze w Polsce
radio czynne wody mineralne,
kapiela, woda do picia,
ELEKTRO- I HYDROTHERAPIA.

Wiadomości udziela
Zarząd w Druskienkasie
i WARSZAWIE
Marszałkowska 16

WIELOKROTNE UZNAJANIE
najwybitniejszych lekarzy
polskich i obcych

ZŁOTY MEDAL

Wystawy przyrodniczo-leśnej
w Warszawie 1925.

